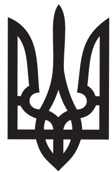

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Самоврядування

«Подільсько–Буковинське намисто» підкорило закордон

► СТОР. 4

Землядство

Слався, полтавська родино!

► СТОР. 8

Офіційно

Закони України

► СТОР. 14—21

№ 70 (5320) СЕРЕДА, 18 КВІТНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

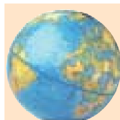

У НОМЕР:

Глава парламенту відвідає Країну вогнів

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин сьогодні та завтра перебуватиме з офіційним візитом в Азербайджанській Республіці.

Програмою візиту, **як повідомила прес-служба українського парламенту,** передбачені зустрічі Голови Верховної Ради України з Президентом Азербайджанської Республіки Ільхамом Алієвим, Головою Міллі Меджлісу Октаєм Асадовим та Прем'єр-міністром Артуром Расізаде.

Українська парламентська делегація на чолі з В. Литвином також ознайомиться із Фондом Гейдара Алієва, візьме участь у церемонії покладання вінків до могили Загальнонаціонального лідера азербайджанського народу Гейдара Алієва, до Меморіального комплексу «Вічний вогонь» та до пам'ятника Т. Шевченку.

За уболівальниками Євро–2012 спостерігатимуть підрозділи СЕС

Під час проведення Євро-2012 на кордонах України для виявлення інфекційних захворювань та попередження таких діятимуть 93 санітарно-оперативних підрозділи. Про це повідомив перший заступник голови Державної санітарної епідеміологічної служби Олександр Кравчук. У цілому епідеміологічна система країни готова відреагувати на будь-який виклик під час Євро-2012, зазначив він. За словами начальника відділу організації Державного санітарно-епідеміологічного нагляду Держсанепідслужби Віктора Ляшка, вже з 1 травня діятиме оперативний штаб на базі центру гриму, функціонуватиме гаряча лінія. Мовляв, «у рамках національного чемпіонату з футболу ми інспектуватимемо стадіони».

► СТОР. 6

Змінити, нічого не змінюючи

Після того як Верховна Рада дозволила Кабінету Міністрів реорганізовувати Національну акціонерну компанію «Нафтогаз України», в суспільстві тільки й розмов про можливі приємні й не дуже наслідки цього рішення. Ті, хто голосував «за», переконують: цей крок — виконання зобов'язань, узятих Україною після ратифікації Протоколу про приєднання до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

► СТОР. 6

Шляхами легендарного Маргелова

Минулої п'ятниці у Дніпропетровську зустрічали Міжнародний автопробіг ветеранів повітряно-десантних військ «Дорогой Победы, где имя Маргелова свято!». Акція приурочена до 67-ї річниці Перемоги.

Автопробіг присвячено пам'яті «Десантника №1», легендарного командувача радянських повітряно-десантних військ в 1950—1970-х роках, Героя Радянського Союзу Василя Маргелова. Зірку Героя він отримав за визволення Херсона. Планується відвідати всі місця його бойової слави.

► СТОР. 11

На знімках: у Миколаївській окремій аеромобільній бригаді, де встановлено пам'ятник генералові.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Фінансового допінгу не буде

Аграрії Херсонщини заборгували майже півмільярда гривень, тому про нові позики їм годі мріяти

Сапку до рук — і в поле! Схоже, саме під таким девізом нинішнього року доведеться господарювати хліборобам Херсонщини. Адже через безгрошів'я багато кому з них хімічне прополювання, та ще й кілька разів протягом сезону — не по кишені. У Головному управлінні агропромислового розвитку облдержадміністрації підтверджують, що господарства забезпечені пестицидами лише на 76,9 відсотка від реальної потреби. І це в середньому, а в тих районах, де великих та середніх сільгосппідприємств обмаль, потреба у «хімії» задовольняється трохи більше, ніж наполовину.

► СТОР. 9

Суддя міста Орджонікідзе збив людину й зник із місця ДТП

15 квітня в міліцію надійшло повідомлення про те, що на автодорозі Шолохове—Орджонікідзе (Дніпропетровська область) виявлено труп чоловіка. Пізніше встановили, що потерпілий одержав тілесні ушкодження в результаті ДТП. Під час огляду місця аварії було знайдено частину бампера й бічне дзеркало, що належать автомобілю «Мерседес» сірого кольору. За цим фактом Нікопольським МВ УМВС порушено кримінальну справу за частиною 2 статті 286 КК України.

► СТОР. 11

КОРОТКО

■ Жителі прикордонних регіонів України та РФ можуть перетинати спільний державний кордон у міжнародних, міждержавних і місцевих пунктах пропуску того регіону, мешканцями якого вони є, та перебувати на території суміжної держави в межах регіону, в який вони в'їхали через місцевий пункт пропуску, без реєстрації та заповнення міграційних карток терміном до 90 днів, **повідомляє прес-служба МЗС.**

■ У зв'язку з проведенням робіт із заміни аварійної ділянки на магістральному газопроводі Ялта—Алушта припинена подача газу на газорозподільні станції Алушти, Малого Маяка і села Запрудне. Планується, що до 18 годин 20 квітня всі роботи будуть завершені, **повідомляє ГУ інформаційної політики РМ АРК.**

■ 29 червня на Софійській площі столиці відбудеться відкритий концерт Пласідо Домінго, **повідомляє прес-служба КМДА.**

Рівень терористичної загрози в Україні під час Євро-2012 є мінімальним *(СБУ)*

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Минулої неділі православні відзначали найбільше свято — Світлий Празник Христового Воскресіння. Цього дня Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Президент України Віктор Янукович та Прем'єр-міністр Микола Азаров взяли участь у святковому Великодньому богослужінні у Свято-Успенській Києво-Печерській лаврі (на знімку).

З усіх великих празників нашого церковного року найбільш давній, урочистий і радісний — цей, свято зі свят і торжество з торжеств.

«Хотів би побажати святкового настрою, щоб усім щастило, щоб були здорові, була стабільність у країні, і був урожай», — сказав глава держави, відповідаючи на запитання журналістів щодо великодніх побажань після участі у святковому богослужінні.

Фото з сайту «Урядовий портал».

ПРО СВЯТКУВАННЯ ВЕЛИКОДНЯ В ІНШИХ МІСТАХ УКРАЇНИ ЧИТАЙТЕ НА 22-Й СТОР.

Шляхом реорганізації медзакладів проблему не розв'язати

На сьогодні медична реформа звелася до механічного скорочення медзакладів. Про це заявив народний депутат від Партії регіонів Валерій Коновалюк на прес-конференції в Інформаційному центрі ГолосUA.

Парламентарій наголосив, що цей крок не забезпечує підвищення якості й доступності медичних послуг, оснащення медзакладів і підвищення заробітної плати працівникам. «Нам необхідно використовувати досвід Словаччини, Прибалтійських країн, які вже пройшли через реформування», — сказав народний обранець. В. Коновалюк нагадав, що медичній реформі в Україні передували парламентські слухання, однак із дев'яти вимог парламентаріїв уряд не виконав жодної. При цьому, як зазначив регіонал, автори реформи не м ають стосунку до медицини й просто не розуміють, що саме вони намагаються створити.

Крім того, регіонал розповів, що в смерті Оксани Макар винні чиновники, які за величезні гроші придбали неякісне медичне обладнання для миколаївської лікарні.

За його словами, перевірка медичної установи, до якої спочатку потрапила О. Макар, засвідчила, що препарат для штучної вентиляції легенів Міноохоронздоров'я купило за 360 тис. грн. за найвищої роздрібної ціни в 220 тис. грн. «Слід зазначити, що цей апарат був настільки неякісним, що їй просто «порвали» легені. Отже, дівчина загинула, хоча лікарі цілком могли її врятувати», — упевнений парламентарій.

СТАТИСТИКА

За даними В. Коновалюка, у нашій країні щорічно помирає близько 700 тисяч громадян. З них 440 тисяч — від серцево-судинних захворювань, 150 тисяч — від туберкульозу та СНІДу, і близько 100 тисяч — від онкологічних захворювань.

Ставка на якісну освіту

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з викладачами та учнями Новоград-Волинського навчально-виховного комплексу «Гімназія імені Лесі Українки» та німецькими школярами, котрі перебувають в Україні за освітніми програмами обміну.

Школярі були гостями в стінах вищого законодавчого органу України вперше. Тож їх багато що цікавило в роботі парламенту. В. Литвин розповів, що минулий пленарний тиждень депутати присвятили ухваленню нової редакції Кримінального процесуального кодексу, зауваживши: потреба в ухваленні цього документа спричинена тим, що правоохоронна система не може надалі виступати в ролі каральнoго знаряддя в руках держави, адже система насамперед повинна захищати права людини й громадянина. «Сьогодні на часі гасло — свобода і справедливість, — сказав В. Литвин. — Свобода людини, щоб вона могла себе самовиразити, реалізувати в усіх аспектах. Суспільство не може розвиватися без соціальної справедливості, створення однакових стартових умов для всіх».

ЦИТАТА

Володимир ЛИТВИН:

«40 відсотків зароблених коштів треба залишати на місцях, щоб у місцевих громад були стимули самостійно заробляти кошти. Але дуже важко подолати егоїзм центру, бо коли кошти розподіляються з центру, є можливість контролювати регіони».

У сучасному розвитковi суспільства, на думку Голови Верховної Ради, вже зайве говорити про експлуатацію людини людиною, адже на перший план виходить використання природних можливостей та людського інтелекту, розумової праці. «Тож маємо зробити ставку на освіту, яка має забезпечити входження України на гідне місце у світі», — вважає В. Литвин. Глава парламенту закликав молодь усвідомити важливість отримати фундаментальну освіту, знання іноземних мов. І запевнив, що Україна найближчим часом вийде на підписання угоди з Євросоюзом про політичну асоціацію й створення зони вільної торгівлі, що дасть змогу забезпечити вільне пересування людей, у тому числі й для навчання.

У німецьких школярів було багато запитань до керівника українського парламенту. Німеччина — федеральна земля. Скільки Україна щороку виділяє з бюджету коштів на освіту? — цікавилися. В. Литвин нагадав, що Україна — федеральна держава, хоча в її складі є Автономна Республіка Крим, яка має свій парламент і уряд. Інститут президентства у Криму скасовано, щоб не існувало спокуси сепаратизму. Цього року в держбюджеті передбачено фінансування освіти обсягом 73 мільярди гривень. Загальні бюджетні видатки становлять 366 мільярдів. Значна частина цих коштів іде на фінансування місцевих бюджетів. Голова Верховної Ради переконаний: фінансування системи освіти має бути ключовим пріоритетом у бюджеті. А загалом у державі мають бути такі пріоритети — освіта, охорона здоров'я і аграрний сектор.

Молоді німці також цікавилися системою шкільної освіти в нашій державі, зокрема, рівнем освіти в містах та селах. В. Литвин розповів, що в Україні є проблема забезпечення шкільними автобусами. Однак запевнив: у 2013 році цю проблему буде розв'язано, бо в 2012 році виділено значні кошти для її розв'язання, в тому числі й на Житомирщині. Громадськість нині виступає категорично проти закриття невеликих сільських шкіл, бо коли закривається школа, село багато втрачає, молодь намагається виїхати. Найближчим часом парламент планує ухвалити закон, який передбачає, що в сільських школах у класі можуть навчатися щонайменше не п'ять, як нині, а три учні, щоб зберегти школи. «Але ключовою і болючою є проблема якості освіти», — підкреслив Голова Верховної Ради. І цю проблему, на його думку, треба вирішувати комплексно: де можливо, зберегти сільські школи, а також створити сучасні навчальні комплекси, де діти селян зможуть отримати гідні знання й розвиток своїх творчих здібностей. Адже якісна освіта є запорукою самореалізації особистості.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Час подбати про дитячий відпочинок

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Лідер фракції Народної партії у Верховній Раді Ігор ШАРОВ (на знімку) звернувся з депутатським запитом до Прем'єр-міністра Миколи Азарова щодо необхідності посилених кроків у забезпеченні належного рівня організації оздоровлення та відпочинку дітей.

Депутатська фракція Народної партії у Верховній Раді України висловила занепокоєння неналежною системою оздоровлення та відпочинку дітей країни. «Стан здоров'я дітей в Україні викликає стурбованість, оскільки упродовж останніх років зберігається тенденція до його погіршення, обумовлена впливом різних негативних факторів соціально-економічного, екологічного та психоемоційного характеру», — зазначає у запиті І. Шаров.

Як аргумент, парламентарій наводить тривожні факти. При щорічному зменшенні кількості дітей віком до 17 років показник рівня їх захворюваності зростає. За офіційними даними, три чверті випускників шкіл мають захворювання, які часто призводять до зниження соціальної активності та працездатності молодої людини, а близько 75 відсотків

хвороб дорослих є наслідком умов життя у дитячі та юнацькі роки.

«Тому збереження здоров'я дітей України, відновлення їхніх життєвих сил шляхом організації якісного, повноцінного оздоровлення та відпочинку є найважливішим напрямом державної політики», — наголошує Ігор Шаров.

Водночас лідер фракції зауважує, що сьогодні простежується негативна динаміка зменшення кількості стаціонарних дитячих закладів оздоровлення та відпочинку і неналежного їх використання, трапляються випадки їх перепрофілювання, що створює передумови для відчуження майнових комплексів дитячих оздоровчих закладів. Незадовільний стан матеріально-технічної бази оздоровниць призводить до того, що за таких умов більшість із них не відповідає сучасним вимогам і не в змозі якісно оздоровити дітей, що призводить до припинення експлуатації цих закладів.

«З огляду на це, подальше завдання полягає у необхідності консолідації зусиль усіх уповноважених органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації права кожної дитини на оздоровлення та відпочинок шляхом запровадження комплексу заходів соціального, виховного, медичного характеру, спрямованих на поліпшення та зміцнення стану здоров'я дітей і молоді та організація змістового відпочинку», — стверджує Ігор Шаров.

ФАКТ

Законодавством передбачено обов'язкове оздоровлення 50 відсотків дітей шкільного віку, 100 відсотків дітей-сиріт і 70 відсотків дітей із малозабезпечених сімей. Однак статистика останніх років свідчить, що значно зменшується кількість дітей, охоплених послугами оздоровлення й відпочинку — послугами відпочинку користується 30 відсотків дітей, лише третина з яких забезпечена оздоровленням.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Казка про заможного кандидата...

ВИБОРИ-2012

...який сам розбагатів і землякам хоче допомогти, під час кожних перегонів розповідається по-новому. Змінюються дійові особи, але нема перемін в житті самого виборця. Все так само беззахисний і безпорадний, він рахує копійки, щоб дожити до зарплати. І нема впевненості, що на чергових виборах знову не підсунуть кота в блискучому мішку. Багаті знову пруть за депутатськими мандатами. Чим же вони нині будуть дивувати своїх виборців на Львівщині?

Психологія колобка

Образ отакого собі товстосума, кандидата-колобка, — досить поширений. Він м'яко стелить, солодко обіцяє. Говорить, що своїми руками заробив капітал, а тепер хоче подумати про благо земляків. За двадцять років незалежності перед очима галичан пробігло кілька поколінь таких колобків. Як не дивно, але цей образ багатого, котрий допомагатиме бідним, кожного разу спрацьовує. Наш народ вірить у дива.

Чого тільки галичанам не обіцяли. Новий нафтовий завод з трьома мільярдами доларів американських інвестицій у Бродівському районі. Там нині росте чортополох. Зарплату по 100 доларів США. Нині у середньому заробляють по 300 доларів, але купити за ці гроші можна менш як десять років тому за 100. Двадцятип'ятивідсоткову надбавку жителям екологічно шкідливих районів, а насправді навіть рекультивацію знищених земель не провели. Кожній сільській сім'ї — по поросяті та корові, а половина дворів стоять пустками. Село спивається і вимирає. Третина земель не обробляється. Нові робочі місця — але сотні тисяч галичан на заробітках на чужині. Найбільший нафтопереробний завод у Дрогобичі простоює і не модернізується, а колись давав до 30 відсотків продукції Львівщини. Що й казати про правовий чи соціальний захист — дедалі більше львів'ян вимирає, ніж народжується. Людей продовжують катувати в камерах райвідділів міліції, обстоювати справедливість доводиться на мітингах та страйках. Обіцяли хороші заробітки, але чомусь боялися віддавати привабливі підприємства іноземним інвесторам, бо бідним народом легше керувати й понукати.

Біля одного з лопатою — троє з ложкою

Найуспішніший промисловий проект часів незалежності — завод зі 100% німецьких інвестицій у Стрию. Завдяки чому шість тисяч галичанок отримують найбільшу зарплату. Німецький проект став реальністю завдяки підтримці колишнього народного депутата Михайла Гладія, який під час перебування на посаді голови Львівської ОДА сам контролював будівництво в Стрию. Чиновників попередили: хто створюватиме штучні перепони — позбудеться посад.

Найбільші зміни — це десятки нових базарів і сучасні бензинові заправки. У Львові найбільший в Західній Україні оптовий ринок сільськогосподарської продукції. У малому бізнесі зробили кілька кроків уперед, коли дозволили на перших поверхах житлових будинків відкривати ресторани і кафе. Інтенсивно розвивається індустрія туризму та відпочинку. Щороку Львів відвідують понад мільйон туристів.

Найбільша заслуга влади та депутатів та, що в Україні виробили достатньо паспортів і відкрили кордони. Одна частина найактивнішого населення виїхала за кордон, інша торгує чужинськими продуктами та ширвжитком на базарах. Промисловці й фермери нарікають, що розвивати виробництво та переробку невигідно. Біля одного з лопатою стоять три з ложкою. Контрабанда дешевизни з Польщі та Туреччини зводить до нуля всі намагання щось змінити в прикордонній області. Найшикарніші ресторани та готелі відкривають бізнесмени, митники, податківці, міліціонери, судді та їхні родичі.

Цинізм бідних

Найвідоміші і найвпливовіші львівські депутати попередніх скликань — Петро Димінський та Петро Писарчук. Перший нині себе позиціонує як власник телекомпанії «ZIK» та почесний президент футбольного клубу «Карпати». Другий — засновник ринку «Південний». Що нині конкретно виробляють фірми двох найвпливовіших львів'ян, важко сказати. Футбольний клуб переживає чергову кризу. «ZIK» продовжує рахувати гроші найзаможніших галичан і показувати їхні палаци. Поки що у Петра Димінського на ринку фінансів немає конкурентів. Але аксакалів підпирають брати Богдан та Ярослав Дубневичі. В їхній корпорації тисяча робітників виготовляють металеві кріплення для прокладання залізничного полотна. Підприємство випускає конкретну продукцію, а не перепродує повітря на базарах. Участь цієї четвірки в парламентських виборах — найбільша інтрига на Львівщині. Хто з ким, у якому окрузі? У виборчих округах з'явиться ще з десяток бізнесменів меншого калібру. В одного гроші пахнуть «нафтогазом», у другого — поборами.

ФАКТ

Екрани львівського телебачення переповнені сюжетами про ймовірних кандидатів-меценатів. Один дав 10 тисяч гривень на лікування дітей, що постраждали під час пожежі в Сколівському районі, й відразу побіг на телебачення піаритися. Інший переказав 100 тисяч гривень, але скромно мовчить. Під час перегонів, як у дзеркалі, видно кожну людину. З якого вона тіста, які моральні принципи сповідує.

Виборці все бачать і з цинізмом сприймають вибрики заможних кандидатів.

— Вони накрали? Але прийшов час — і діляться з нами, — каже житель Старосамбірського району. — Два пурці з Києва до нас зачастили. Один газом торгував, інший сховався в столиці після того, як половину Карпат вирубав. Ми добре знаємо цих землячків. Хай розкошеляться, допоможуть людям, а ми вибір зробимо правильний. Вони приїхали тільки за мандатом. Після виборів за ними вітер загуде.

Безсилля багатих

На першому етапі виборів заможні грають роль золотої рибки. Що бажаєте? Ремонт дороги? Ремонт школи чи клубу? Іконостас? Пожертви на церкви? Допомогу на лікування? Поїздку до Єрусалима? Протягом двох років такі кандидати вклали в свої округи мільйони гривень. Але це значно менше, ніж викласти 5—10 мільйонів доларів за місце в партійному списку.

Що вражає — це щирі обличчя заможних кандидатів. Відчуваючи своє безсилля, вони стають людянішими й добрішими. Можна сказати, фінансово й духовно очищаються. Вони хочуть за будь-яку ціну сподобатися громаді. Картина весела і потішна, як мільйонери йдуть в народ і стають своїми хлопцями. Перед тим знімають дорогі костюми та швейцарські годинники.

Після похмілля

Прокинуться після виборів у сільському районі баба Мотрона та дід Пилип і побачать, що свято закінчилося. Дорогу після ремонту знову розмили дощі. Автобус далі їздить, як водієві заманеться. У магазині — глевкий хліб. Безплатну гречку з'їли. Халявну горілку випили. У соцзабезі — черги. П'яний дільничний вишиває по району. Міліція вибиває покази з допомогою кийків. Онук байдикує без роботи. Син гарує в Польщі. За паї земельні копійки платять. Обраний депутат сидить в парламенті й повчає: як я можу бути незалежним, у мене бізнес. За мною стоять люди. Я ж вам, дорогенькі мої, за все заплатив, тепер мушу відбити свої гроші. Будуть сидіти Мотрона з Пилипом на печі й нарікати: чому в Україні така влада? Обіцяв Орко, що зробить нас багатими, та обдурив. А тепер ще Андрійко бреше в очі. Кому вірити?

Богдан КУШНІР.

Львів.

У НОМЕР

Це не реформа, коли в загазованому Запоріжжі закривають тубдиспансер

Народний депутат України Олексій Бабурін (фракція КПУ) проаналізував хід медичної реформи в Україні. Запорізької області вона хіба що лише краєм торкнулася, «однак у тих районах, де вже відбулися закриття відділень і скорочення медперсоналу (Василівський, Бердянський, Токмацький, Чернігівський райони), населення вкрай негативно ставиться до проведених реформ». Адже тепер, щоб отримати кваліфіковану допомогу лікаря, найчастіше потрібно діставатися до обласної лікарні. «Жителям віддалених районів взагалі доведеться їхати 200 кілометрів тільки в один бік», — заявив Олексій Бабурін.

Запоріжці вкрай невдоволені медичним обслуговуванням в області. Згідно з опитуванням пацієнтів міських медичних закладів, стверджує народний депутат, більше 80% незадоволені якістю послуг, 3% — не змогли відповісти на поставлені запитання, і тільки 17% респондентів залишилися задоволеними. Крім того, більше 60% відвідувачів лікарень та поліклінік скаржаться на високі ціни, більше 32% — незадоволені добровільно-примусовими поборами в лікувальних закладах; 20% пацієнтів дратують постійні черги до лікарів (яких, особливо кваліфікованих, ще й бракує). Більше 70% опитаних вважають, що обладнання, на якому їм надають допомогу, вкрай зношене, а лікарі в роботі часто недбалі й байдужі до пацієнтів.

ДОСЛІВНО

Олексій БАБУРІН:

«Компартія України категорично виступає проти подібних небезпечних експериментів із системою охорони здоров'я і закликає уряд терміново згорнути проведення медичної реформи».

З усього цього народний депутат Олексій Бабурін робить висновок, що мінімум половина населення області вкрай негативно ставиться як до медичної реформи, так і до її організаторів. «Наприклад, у Токмацькій райлікарні (яка обслуговує і Токмак — місто обласного підпорядкування) закрито два відділення: урології та неврології. Людям доводиться їхати до сусіднього району або до Запоріжжя, а це 85 кілометрів. Зважаючи на «регулярність» автобусних перевезень і вартість проїзду, візит до лікаря перетворюється на дуже складну проблему. Крім того, закрили пологові будинки в місті Дніпрорудному (19,5 тисячі жителів) Василівського району і в селищі Андріївка (понад 3 тисячі) Бердянського району. Вагітні жінки тепер змушені добиратися на консультацію за 20—45 кілометрів. Не кращим виглядає рішення, коли, з метою «економії» 800 тисяч гривень на рік, у загазованому Запоріжжі закрито протитуберкульозний диспансер № 2.

Та й взагалі, за даними Олексія Бабуріна, у Запорізькій області кількість дільничних лікарень скоротилася з 24 до 18. Однак це ніяк не вирішило проблему дефіциту кадрів. Для заповнення вакансій у регіоні бракує близько двох тисяч медичних працівників, у тому числі в сільських районах — 630 лікарів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Страхові виплати отримують 141 тисяча шахтарів–інвалідів

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Наявні проблеми та перспективи подальшого удосконалення роботи Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань розглянули під час засідання **Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці.**

Комітет не раз наполегливо рекомендував Міністерству соціальної політики та правлінню фонду забезпечити невідкладне проведення позачергового засідання правління фонду за участю представників громадських організацій, на якому ретельно перевірити факти, викладені у зверненнях, і прийняти рішення з метою врегулювання порушених питань.

Народні обранці наголошували, що справа зрушила з місця лише після того, як Президент Віктор Янукович виступив з новими соціальними ініціативами.

Члени комітету також заслухали інформацію Міністерства соціальної політики щодо перерахування щомісячних страхових виплат потерпілим на виробництві на коефіцієнт зростання номінальної заробітної плати. Зазначалося, що це питання порушується представниками громадських організацій шахтарів-інвалідів, перебуває на постійному контролі у профільному міністерстві, правлінні та виконавчій дирекції фонду.

За даними Мінсоцполітики, страхові виплати з фонду отримують 141 тисяча шахтарів-інвалідів. У загальній структурі виплат фонду компенсацій для цієї категорії становлять 65%.

Парламентарії рекомендують Кабінету Міністрів передбачати у державному бюджеті кошти на фінансування щомісячної державної адресної допомоги, виплата якої потерпілому від нещасного випадку на виробництві чинним законодавством не передбачена. Крім того, вони рекомендують уряду посилити контроль за додержанням фондом законодавства про страхування від нещасного випадку та спільно з правлінням і виконавчою дирекцією фонду підготувати пропозиції щодо осучаснення страхових виплат потерпілим від нещасних випадків на виробництві за 2006—2011 роки.

Комітет рекомендує правлінню фонду з метою удосконалення роботи забезпечити участь представників громадських організацій шахтарів-інвалідів у його засіданнях, удосконалити порядок проведення тендерних процедур для закупівлі санаторно-курортних путівок, посилити контроль за нецільовим використанням коштів тощо.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ФОТОФАКТ

Головні консультанти Комітету з питань науки і освіти Василь Головінов та Євген Красняков під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону про внесення змін до Закону України «Про освіту».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чужі тут не ходять

ВИБОРИ-2012

Колись у розмові з автором цих рядків гострий на слово народний депутат-регіонал Ярослав Сухий так охарактеризував запорізьку політику: «Вона, як кислий борщ. Вона «єсть», але її «єсть» не можна». Тим часом і не скажеш, що в Запоріжжі — політична тиша.

Останнім часом дедалі більше в пресі гадають: хто ж піде від області до Верховної Ради по мажоритарних округах? Щоправда, одразу сходяться на думці, що чужі (читай: нові обличчя) тут не ходять. Це або діючі народні депутати, або недавні керівники області та міста. Є і видатні благодійники, тобто новіонівські власники запорізьких активів, котрі родом із відомої кузні сьогоднішніх українських кадрів. Тобто теж свої...

ЦІКАВО

Найпоширенішою в Запоріжжі технологією є класична «батьківська» турбота й допомога народу — строго обмежена кордонами районів, які увійдуть до того чи іншого виборчого округу. Турбота зазвичай за бюджетний кошт...

Одне слово, ніякого передвиборного ноу-хау на Запоріжжі не видно. Бо одні невтомно світяться на всіх місцевих заходах, а інші не оминають нагоди поздоровити земляків зі святами чи зробити якийсь коментар із приводу. Це й, правда, спрацьовує, коли мати власну газету чи телеканал, або дружнього собі медійника.

Білборди в Запоріжжі теж трапляються, але щоб сказати, начебто їх є хоча б 20 відсотків від тих, які накрили Запоріжжя напередодні виборів до місцевих рад, то, значить, покривити душею. До того ж з'являлися білборди і з... Володимиром Путіним. Як для Запоріжжя — такого ославленого пам'ятником Сталіну міста — буденні, а для інших міст — і не зовсім звичні. На них із портретом Володимира Володимировича красується: «Стабільна Росія — стабільна Україна». Напевно, мається на увазі — зі стабільно найдорожчим у Європі газом?

І ось у ситуації, коли «ніщо не віщувало біди», грянула звістка, яка стала просто громом серед ясного неба — 23 лютого секретар міськради Володимир Кальцев попросив звільнити його з посади. Під час брифінгу, який відбувся після довгої процедури звільнення старого й обрання нового секретаря таємним голосуванням, винуватець подій повідомив, що «на правах молодшого брата» саме він залишається доглядати за батьками. Адже його старший брат, колишній народний депутат, а нині депутат Запорізької облради Сергій Кальцев, збирається балотуватися до Верховної Ради. Тому він на невизначений термін іде з політики.

Місцеві спостерігачі оцінили крок тепер уже екссекретаря міськради як не тільки несподіваний, а й дивний. Адже це саме «завдяки» Володимиру Кальцеву щонайменше рік Запоріжжя жило в умовах двовладдя. Був і період, коли силами міськвиборчкому та обраних депутатів новому міському голові Олександру Сіну довелося мало не два місяці чекати влади. Весь цей час тривала активна розстановка кадрів, зокрема, начальників управлінь та департаментів, особливо тих, які контролюють «живі гроші». Спочатку новообраний міський голова й на посаді нічого зробити не міг — секретар контролював щонайменше дві третини ради. Але поступово ситуація почала мінятися. Спочатку висуванці В. Кальцева почали попадатися на зловживаннях і потрапляти до СІЗО, а потім жорстка міжклanова боротьба в нетрях місцевої організації Партії регіонів стала надбанням громадськості. В результаті чого секретар почав недораховуватися голосів, наприклад, для того, щоб оголосити недовіру міському голові. Інформація про це активно циркулювала влітку минулого року коридорами ради...

До речі, щоб читач зрозумів, хто такий Володимир Кальцев для Запоріжжя, пояснимо. Один із кланів, який вів безкомпромісну битву за вплив у регіоні, називали — Кальцева-Петрова (а не навпаки). Борис Петров, нагадаємо, в той час був головою Запорізької облдержадміністрації. Крім того, В. Кальцев чотири рази поспіль, починаючи з 2002 року (один раз на позачергових), брав участь, як основний кандидат, у виборах міського голови. І всі чотири рази програв. Особливо показовою була кампанія 2010 року, яка де-факто велася В. Кальцевим ще з літа 2009 року. Тоді були використані гектари зовнішніх носіїв (їх число по місту в якийсь період сягало понад 300 одиниць) і квадратні кілометри газетних площ. Не допомогло. Міським головою обрали Олександра Сіна, який про намір балотуватися оголосив десь за місяць до перегонів.

Місцеві спостерігачі в несподіваній відставці В. Кальцева вбачають не його любов до батьків (хоча цей мотив і справді виключати та ще не привітати не можна). Просто, як відомо, в жовтні 2011 року головою Запорізької облдержадміністрації було призначено народного депутата Олександра Пеклушенка. Його головним завданням стало просте заспокоєння ситуації. Адже метод керівництва Б. Петрова — за допомогою швидких шабельних атак — завдав шкоди не лише економіці краю, а й репутації Партії регіонів. Ми вже не говоримо про справжній передвиборний погром, скоєний стосовно найближчого союзника — місцевої «Сильної України». Обережними й послідовними кроками Олександру Пеклушенку сьогодні вже багато чого вдалося.

Щоправда, не минуло й трьох діб, як «відставний» політик став позаштатним радником голови облдержадміністрації. А ще через три дні містом розлетілися дивні листи, в яких начебто міський голова Олександр Сін скаржиться на головного суперника В. Кальцева в міжкланових розбірках місцевої організації Партії регіонів бізнесмена Євгена Анісімова. Заради порятунку (!) від якого міський голова, як зазначається у листі, просто змушений іти в... народні депутати. Управління внутрішньої політики міськради тут же офіційно спростувало написання і, тим більше, розсилання міським головою таких листів.

Але тут ще й до виборів довго, і не та репутація в О. Сіна, щоб бавитися подібними речами, тому стежитимемо за ситуацією далі. Правоохоронців уже попросили знайти організаторів «листової» провокації. Можна навіть помріяти, що вони когось знайдуть...

ДОВІДКОВО

Подібні листи й узагалі цілі наклади фальшивих газет — для Запоріжжя передвиборного навіть не традиція, а буденність. Часто газетки мерзенного змісту розсилалися штабом кандидата, проти якого вони й були направлені. Щоб явною фальшю зіграти на почуттях ображеного виборця.

До речі, одразу після об'єднавчого з'їзду, на якому до Партії регіонів приєдналася «Сильна Україна», як у Запоріжжі, так і, особливо, в Енергодарі «рішуче заспокоїлася» політична ситуація. Не в останню чергу тому, що провідні «сильноукраїнці» отримали посади заступника голови облдержадміністрації і секретаря Енергодарської міськради, а головне, що їм тепер не доводиться мати справи з уже згадуваним В. Кальцевим. Посунення останнього з престолу, схоже, і було однією із умов «вічної дружби».

І не тільки з боку «Сильної України». Адже вже 21 березня партквиток члена Партії регіонів отримав і... запорізький міський голова Олександр Сін. Який виграв вибори під знаменами «Батьківщини», очолював її міську організацію, щоправда, одразу після виборів призупинив своє членство в згаданій політсилі. До чого всі тоді з розумінням поставилися. Зовсім інша реакція громадськості сьогодні. Вона в більшості своїй — негативна. Можливо, за підтримки міськрадівської фракції ПР, у Олександра Ченсановича «виростуть крила», він ефективніше вирішуватиме міські проблеми, і виборець його вибачить? Хоча в це не дуже віриться. Не у виборця, а в те, що справи підуть краще...

Підсумовуючи, скажемо, що політичний процес на Запоріжжі йде. Тільки куди? І ця невизначеність змушує окремих місцевих політичних персонажів зі стажем нервувати. Зокрема, якийсь час легкі на підйом мандрівники від політики почали залишати Партію регіонів і прилаштовуватися до більш перспективних, на їхню думку, політичних сил. Напередодні місцевих виборів такою вважалася нині самоліквідована «Сильна Україна», а ось тепер — «УДАР». Хоча абсолютно не виключено, що це черговий і, як завжди, вдалий маневр такого собі, як у Запоріжжі жартують, «підпільного обкому». Висуванці якого виграють завжди. Під різними, щоправда, прапорами...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

«Подільсько–Буковинське намисто» підкорило закордон

САМОВРЯДУВАННЯ

На недавній Міжнародній туристичній виставці ITB в Берліні Україна посіла дев'яте місце серед 67 країн, які представили тут свої експозиції. За висновками експертів, нас вигідно вирізняло й оживляло «Подільсько-Буковинське намисто».

Таку поетичну назву в туристичному кластері отримало об'єднання трьох міст — Чернівців, Хотина та Кам'янця-Подільського. Ми звернулися до Олега Демчука, виконавчого директора проекту «Подільсько-Буковинське намисто», депутата Хмельницької обласної ради, із проханням розповісти про новацію, якою підкорили закордон подоляни та буковинці.

Трохи історії

— Ще в 2008 році на V Інвестиційному форумі «Туристично-рекреаційний потенціал Дністровського регіону», який відбувався на базі Кам'янця-Подільського, вперше було представлено економічно-туристичну платформу Подільсько-Буковинського прикордоння. Тоді розглядалися інвестиційні проекти, які з часом були втілені у життя. Сьогодні маємо туристичні комплекси в Усті, Великій Слобідці, Врублівцях, незавершений у Колодіївці. Тема об'єднання ресурсів та зусиль територіальних громад Хмельницької та Чернівецької областей висіла в повітрі. Про неї говорили, як про рятівне коло. Навіть при написанні грантової заявки, яка подавалася в рамках проекту TACIS Україна — Молдова — Румунія «Створення туристичного кластеру на певних історичних територіях» (2009 рік), враховувалися взаємовигідні позиції, а не конкурентні особливості. Наступним кроком було включення Кам'янця-Подільського, Чернівців, Хотина та ще 10 суб'єктів до програми ЛІНК (Локальні інвестиції національної конкурентоспроможності).

Спостерігаючи за пасивним перебігом подій, ми з Геннадієм Друзенком, координатором програм із розвитку туризму в регіонах України (проект ЛІНК), організували зустрічі з найпотужнішими представниками туристичного бізнесу Кам'янця-Подільського та Чернівців, представили їм згаданий аналіз. Та бізнес не хотів вкладати кошти у детальну економічну розробку проекту. З мертвої точки питання зрушило після Фестивальної майстерні, яка проходила у Кам'янці в жовтні 2011 року. Ініціативу Г. Друзенка підтримали представники Чернівців, Кам'янця-Подільського. Згодом позитивну відповідь отримали і з Хотина. Мене було обрано виконавчим секретарем проекту для підготовки до найбільшої туристичної виставки у світі.

Проект USAID ЛІНК надав для цього 26 000 гривень, міські влади інвестували по 20 тисяч, тепер не стояв осторонь і туристичний бізнес. Зокрема, підприємці Кам'янця вклали у виставку 35 тисяч грн. Щоправда, найбільший фінансовий тягар взяв на себе німецький проект GIZ, якому довелося оплачувати виставкові площі та виготовлення стендових конструкцій. Інформаційні партнери: Discover Ukraine та бельгійська компанія TTI сприяли створенню промороликів, програм та проведенню брифінгу із європейськими журналістами.

Олег Демчук та члени делегації «намиста» з колишнім головою Кам'янця Олександром Мазурчаком (другий праворуч), який представляв на ITB у Берліні Київ.

У червні 2010 року було підписано меморандум про регіональне партнерство між 13 суб'єктами органів влади Чернівецької та Хмельницької областей за підтримки одного із проектів USAID.

ЦИФРА

Сумарна інвестиція у просування «Подільсько-Буковинського намиста» на ITB в Берліні становила близько 400 тисяч гривень.

Сподіваюся, що результати наших зусиль виявляться незабаром, коли ми прийматимемо Євро-2012. Вірю, що вболівальники тепер відвідають не лише Київ та Донецьк. Уже сама презентація Хотина та Кам'янця поруч із цими великими містами — неабиякий успіх. Наші громади слабкі поодинці, разом — сильніші.

— Ви є палким прихильником участі заповідного Кам'янця-Подільського в престижних міжнародних виставках. Зокрема, доклали багато зусиль, щоб місто «засвітилося» в Шанхаї на ЕКСПО-2010. Але навіть деякі офіційні особи зі скепсисом нині запитують: скільки після 2010-го до нас приїхало китайців?

— Результат ніколи не приходить миттєво. Але якщо ви про себе ніде не заявляєте, вас ніколи й не пізнають. У всьому світі в промоцію вкладаються великі кошти. Художницю, майстриню пластилінового живопису Аллу Вострякову, котра побувала і в Шанхаї, і в Берліні, де оживила наші павільйони своїми майстер-класами, нині знають у різних точках земної кулі. Провідні телеканали в Шанхаї розповіли про стенд Кам'янця, його принади на весь світ. Чи можливо б це було, якби ми сиділи вдома та чекали?

— Європейці побачили новий туристичний продукт і захопилися ним. Поділля та Буковина не так далеко від кордону з Євросоюзом. Ось вони вирішили приїхати... А де вони можуть купити тур «Подільсько-буковинським намистом»?

— Наша праця має потужно розбудити бізнес, процес уже пішов. Справді, туроператора, котрий продавав би такий тур, ще немає. Окрім того, до нас проблематично доїхати. Слід розбудовувати аеропорти, про це не раз ішлося на сесіях Хмельницької облради. Та й дороги бажають кращої якості. Однак при цьому всьому кілька туристичних фірм із Канади, Польщі, Росії, Франції вже заявили про свою зацікавленість нашим продуктом. Раніше вони, крім Львова, нічого на Західній Україні не знали. Спільна участь у виставці зблизила три міста. Зокрема, Чернівці готові «поділитися» з партнерами міжнародним фестивалем Meridian Czernowitz, заходи якого цьогоріч відбудуться ще й у Кам'янці та Хотині.

— Дякую за розмову.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото з архіву Олега ДЕМЧУКА.

Провідні телеканали в Шанхаї розповіли про стенд Кам'янця

У всьому має бути порядок і гармонія

Тендітна дівчина, котру відрекомендували в Донецькій СШ №89 на урочистій лінійці першого вересня як нову піонервожату, мала міцний характер і неабиякі організаторські здібності. Пропрацювавши два роки старшою вожатою і організатором позакласної та позашкільної роботи, наступні чотири роки вона вже керувала Кіровським районним комітетом комсомолу, була інструктором відділу пропаганди й агітації Кіровського райкому Компартії України. В 1981 році Тамару Василівну Єгоренко (на знімку) призначили заступником голови виконкому Калінінської райради народних депутатів, а потім довірили й посаду голови виконкому.

Незрозумілі 1990-ті

Розгубленість панувала повсюдно, керівники всіх рангів один за одним залишали свої посади: хто з доброї волі, хто з примусу... І ось під час усієї цієї плутанини Тамарі Василівні запропонували очолити райраду Ленінського району м. Донецька.

Міркуючи по-обивательськи, треба було відмовитися: ну, кому потрібен такий головний біль! Ні пошани, ні слави, ні грошей... Підприємства закриваються, люди сидять без роботи, зарплату або не виплачують, або затримують... А тут ще в країні свавілля розпочалося, банди розперезалися, майже кожного дня — то перестрілка, то нове вбивство на замовлення. Але комусь треба було стати на захист інтересів земляків: простих трудівників і підприємців, які тільки-тільки починали ставати на ноги, керівників промислових підприємств і працівників соцсфери. І Тамара Єгоренко зважилася. Узялася за діло, яке й багатьом чоловікам буває не під силу.

Перші роки — найтяжчі

Доводилося постійно бути напоготові, каже вона, вдень і вночі «розрулювати» проблеми, що постійно виникали, при цьому потихеньку, методично виводити свій район із системної кризи, в яку потрапила в ті роки вся країна. Сьогодні Тамара Василівна посміхається, згадуючи пережиті труднощі, а тоді було не до сміху! Її сила в ті часи, як і зараз, була в тому, що вона завжди намагалася допомогти людям. Не надто вникаючи в «місцеві розбірки», день у день просто вислуховала відвідувачів, просто допомагала вирішити їхні дрібні, але такі, як з'ясовувалося, важливі проблеми: з житлом, ремонтом опалення в дитячому садку, організацією ушанування ветеранів, виділенням коштів на новий спортінвентар для підліткового клубу... Те, що ми часто презирливо називаємо «текучка», вона робила спокійно й без нарікань. Звичайно, не сама. З особливою теплотою Тамара Єгоренко називає імена тих керівників установ і підприємств, які завжди готові були допомогти рідному місту, піклувалися про те, щоб у земляків було тепло в домівках і ситно на столах. За 20 років спільної праці всі вони стали друзями і донині активно співробітничають, підтримують добрі починання міста й свого депутата.

Сьогодні в народного депутата Тамари Єгоренко інші турботи — масштабніші за колишні. До неї по допомогу звертаються жителі різних міст, із усіх куточків України. І вона, як і раніше, намагається всім допомогти: багатодітній родині із Сімферополя одержати довгоочікувану квартиру, під час холодів подбала про те, щоб забезпечити дитячі садки та школи Амвросіївського, Новоазовського та Тельманівського районів Донецької області додатковим паливом. Серед найдорожчих своєму серцю проектів називає реконструкцію в Донецьку меморіалу загиблим від рук фашистських загарбників — нині тут не тільки зроблено ремонт стели та благоустрій території, а й створено Музей пам'яті. З особливою теплотою згадує свою допомогу віруючим Старобешівського району в будівництві храму.

Ми поговорили з Тамарою Василівною в кулуарах Верховної Ради під час короткої перерви між засіданнями.

Найважливіше в житті — допомогти людині

— Що для вас найголовніше в житті? Чи є нереалізовані плани?

— Найголовніше — сім'я, — відповіла ця тендітна, але дуже стійка й цілеспрямована жінка. — Якщо людина зуміла реалізувати цей найголовніший план свого життя — далі в неї усе вийде. Тоді всіх інших людей починаєш сприймати в контексті однієї великої спільноти, частиною якої є і ти, і ставишся до них відповідно: як до своїх, рідних і близьких.

— Чи змінилося ставлення до життя після того, як ви стали депутатом Верховної Ради?

— Ні, звичайно. Просто коло людей, яких я вважаю своїми близькими, істотно розширилося, — сміється наша співрозмовниця й одразу дбайливо цікавиться: «А вам, випадково, допомога не потрібна? Ви, коли що, не соромтеся, звертайтеся! Адже ви теж «мої» тепер...»

— Із чого почався ваш шлях у захисники людей?

— Я завжди вірила, що найважливіше в житті — допомогти людині. Це наше покликання, наша місія на землі. Офіційним початком цього шляху вважаю обрання на посаду голови виконкому, хоча насправді початок був покладено набагато раніше: навіть і не згадаю, коли саме.

— Чому ви пішли в парламент? У вас були якісь певні плани, котрі можна було реалізувати тільки на цьому рівні?

— Та, взагалі-то, ні. Це вийшло несподівано для мене. Коли закінчилася чергова каденція, однопартійці вирішили висунути мене на цю посаду. Мені сказали: треба. Виборці дружно проголосували за мою кандидатуру. І я сприйняла це як чергове виявлення довіри людей, які колись доручили мені керувати виконкомом, як депутатський наказ від моїх виборців.

— Пам'ятається, після президентських виборів журналісти намагалися було мусувати тему про те, що ви, мовляв, зайняли у Верховній Раді місце Президента України. Як вважаєте, це символічно?

— Ні, звісно (сміється). Журналістам просто дуже хотілося сенсації — ось вони й знайшли її там, де немає. Яка різниця, хто на якій лавці сидить? Не місце красить людину...

Високе почуття відповідальності

— Як ви вважаєте, яка основна якість є головною характеристикою людей, що живуть на Донбасі?

— Високе почуття відповідальності. Край у нас такий: тут усе серйозно. Вугілля, промисловість, нелегка праця виковують міцний, надійний характер. Ми дуже дорожимо одне одним. От знаєте, як у людей іноді: можуть пообіцяти й не зробити. У шахтарів не так: пообіцяв — отже, зобов'язаний виконати! Це ставлення багато чого коштувало в моєму житті, іноді доводилося платити занадто високу ціну за те, щоб виконати обіцяне. Не скажу, що все вдавалося — не все залежить від мене особисто. Але я, як і мої колеги-земляки, завжди намагалася стримати дане слово, у тому числі, й слово, дане виборцям.

— Що б ви хотіли ще зробити в житті?

— В роботі — виконати все, що намічено: а це, повірте, немало! Якщо в особистому... Дуже хотіла б, щоб мої діти й онуки були такими ж, як я.

— А яка ви?

— Не знаю... Занадто правильна, напевно... Я так себе розумію. Іноді доводиться бути жорсткою, приймати непрості рішення — але я завжди намагалася зробити щось не тому, щоб мене помітили або похвалили, а просто, щоб було правильно. Відновити порушену гармонію й порядок, якщо можна так сказати.

— Жінка — це завжди емоції. Хоч як старайся, вони все одно впливатимуть на її діяльність. Вам емоції допомагають або заважають? Чи боретеся ви з ними?

— Звичайно, емоції впливають. Іноді заважають у роботі. Й тоді треба сідати і розмовляти з людиною — спокійно, доброзичливо. Зайві емоції виникають там, де в людини не вистачає «нормальних» аргументів, і така розмова допомагає зняти надмірну напругу, вирішити проблему до того, як вона розростеться до розмірів трагедії. Але й допомагають теж: буває, посмішка здатна розрядити ситуацію, що загострилася до краю. І все закінчується благополучно.

— Важко було працювати із чоловіками?

— Психологічно — так. Особливо коли вони починають «мірятися силами» з тобою, «пробувати на зуб». Мені було легше, бо в нас у Ленінському районі керівники — золоті! До них можна було прийти з будь-якою проблемою і знати, що її буде розв'язано. Ленінський район завжди був найскладнішим: тут і промисловість, і безліч інших великих підприємств. Тому я дуже ціную їхню підтримку, хороші поради й своєчасну допомогу.

Довіри простих українців ніщо не замінить

— У вас дуже добре серце. Напевно, люди часто намагаються скористатися вашою добротою, набридають проханнями?

— Якось не помічала. Звичайно, постійно хтось звертається по допомогу, але щоб набридати... До мене часто на прийом одна бабуся приходила. Увійде й сидить у куточку. Я якось запитала її: «Бабусю, вам неважко ось так сидіти? Давайте я вас без черги прийму, вислухаю...» А вона каже: «Та ні, нічого мені не потрібно. Я самотня, нікого в мене близьких немає, а до вас приходжу, неначе в дім рідний: так у вас спокійно, так привітно!» І ось це, знаєте, для мене найцінніше: щоб людині поруч зі мною було спокійно й надійно. Ні дисертації, ні нагороди, ні чини — ніщо не замінить ось цієї довіри простих людей.

Адже в нас яка країна? За гроші ти в нас нічого не купиш, ніякого авторитету або довіри не заробиш. Тільки добрими стосунками з людьми, тільки тим, що ти робиш для них, можна здійснювати якісь зміни — й у країні, й у душах.

— Що б ви хотіли побажати всім українцям?

— Щоб у кожному серці панували мир, любов і злагода. Щастя вам, мої найдобріші й найкращі у світі!

Розмовляла Олена МОКРЕНЧУК.

ДОВІДКА

Єгоренко Тамара Василівна — народний депутат Верховної Ради України 5-го та 6-го скликань, кандидат економічних наук.

Народилася 11 грудня 1949 р. у місті Макіївка Донецької області. Закінчила Таганрозький педагогічний інститут за фахом «російська мова й література» (1971 р.), Донецьку державну академію управління, факультет післядипломної освіти — спеціальність «фінанси» (2003 р.), у 2004 р. захистила кандидатську дисертацію. Із жовтня 1986-го по жовтень 2006 р. була головою Ленінської районної в м. Донецьку ради. Голова Донецької міської спілки жіночих організацій «Берегиня».

ЗВАННЯ, ЧИНИ, НАГОРОДИ

**** Член Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики й праці.***

**** Член міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради України та Федеральних Зборів Російської Федерації.***

**** З листопада 2006 р. — голова підкомітету з міжнародно-правових питань Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.***

**** 2004 р. — кандидат економічних наук.***

**** Голова Донецької міської спілки жіночих організацій «Берегиня».***

**** 12.1999 р.,12.2004 р. — нагороджена орденами «За заслуги» III ст., II ст., «Різдво Христове-2000» II ст. (УПЦ).***

**** 1999 р. — нагороджена Подякою Президента України.***

**** Нагороджена ювілейною медаллю «10 років незалежності».***

**** 2002 р. — нагороджена Почесною грамотою Верховної Ради України.***

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про відзначення 110-річчя з дня народження матері-героїні Олександри Деревської

У травні 2012 року виповнюється 110 років з дня народження видатної жінки Олександри Аврамівни Деревської, яка своїм прикладом показала, як на ідеалах добра, людяності, милосердя, любові до праці та поваги до суспільства можливо виховати 48 дітей.

Враховуючи подвиг матері-героїні, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У 2012 році на державному рівні урочисто відзначити 110-річчя з дня народження Олександри Аврамівни Деревської.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 110-річчя з дня народження Олександри Аврамівни Деревської, включивши до його складу представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів та їх фінансування з Державного бюджету України щодо відзначення 110-річчя з дня народження Олександри Аврамівни Деревської, в яких передбачити:

ремонт загальноосвітньої школи-інтернату I-III ступенів для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, імені О. А. Деревської у місті Ромни Сумської області;

ремонт шляхового покриття на вулиці, що носить ім'я Деревської;

впорядкування пам'ятного знака О. А. Деревської у місті Ромни Сумської області;

відкриття у місті Ромни музею матері-героїні Олександри Деревської;

організацію у дитячих будинках і загальноосвітніх школах-інтернатах для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, уроків пам'яті, науково-практичних конференцій та інших заходів, присвячених Олександрі Деревській;

введення в обіг ювілейної поштової марки і конверта;

організацію за участю дітей-сиріт дитячих будинків і загальноосвітніх шкіл-інтернатів Всеукраїнського турніру з футболу та забезпечити дітей-сиріт, які стали переможцями цього турніру, квитками на фінальну частину ЄВРО-2012.

3. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування розробити план заходів щодо відзначення 110-річчя з дня народження Олександри Аврамівни Деревської, в яких у межах повноважень передбачити:

проведення урочистих заходів з нагоди цієї дати;

проведення у травні 2012 року у навчальних закладах тематичних уроків, лекцій, вечорів, літературно-мистецьких конкурсів, святкових концертів, присвячених 110-річчю з дня народження Олександри Деревської;

організацію в державних краєзнавчих музеях, бібліотеках, навчальних закладах експозицій та виставок, присвячених 110-річчю з дня народження Олександри Аврамівни Деревської;

проведення обстеження матеріально-побутових умов будинків сімейного типу, дитячих будинків і загальноосвітніх шкіл-інтернатів для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

4. Рекомендувати Національному банку України прийняти рішення про випуск ювілейної монети, присвяченої 110-річчю з дня народження Олександри Аврамівни Деревської.

5. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 110-річчя з дня народження Олександри Аврамівни Деревської, та організувати тематичні теле- та радіопередачі, публікації документів і матеріалів, які стосуються подвигу Олександри Аврамівни Деревської, а також сприяти виступам у засобах масової інформації істориків, політиків, керівників органів місцевого самоврядування та інших щодо цієї події.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4607-VI.

З початку року в Україні складено 1 310 протоколів про порушення правил полювання. Всіх порушників притягнуто до адміністративної або кримінальної відповідальності, *поінформував голова Державного агентства лісових ресурсів Віктор Сівець*

Сьогодні у Національному університеті оборони України в Києві відбудуться урочистості з нагоди 20–ї річниці з дня створення цього провідного вищого військового навчального закладу держави, *повідомляє прес–служба Міністерства оборони*

Таксисти візьмуть Кабмін у кільце

Сьогодні близько 300 водіїв таксі з 10-ї до 12-ї години збираються їздити довкола урядових будівель у центрі Києва, протестуючи проти нових спроб монополізувати ринок перевезень. Про це вчора під час прес-конференції розповів один з організаторів акції — координатор громадського руху «Спільна справа» Олександр Данилюк. За його словами, машини не блокуватимуть рух, а лише курсуватимуть вулицями Інститутською, Грушевського, Хрещатик.

Цікаво, що підштовхнули таксистів до протестів дії не уряду, а Київської міської держадміністрації. Столична влада близько двох місяців тому створила робочу групу, поставивши їй завдання — впорядкувати ринок перевезень напередодні Євро-2012. Із майже 300 київських операторів таксі, до неї увійшли лише кілька, й ті маловідомі, запевняють організатори сьогоднішньої акції. Перші ж рішення, які напрацювала група, на думку Олександра Данилюка, заберуть у таксистів найкращий шматок «транспортного» пирога, а відтак призведуть до монополізації ринку. А саме, у зв'язку з футбольним чемпіонатом, планується у центрі столиці облаштувати спеціальні місця з табличками для таксі. Протестувальники побоюються, що обслуговувати ці місця будуть машини лише одного оператора. Під це, передбачає голова громадської організації «Таксі столиці» Альберт Кара, навіть державне підприємство створять, яке згодом можна буде приватизувати.

Та це ще півбіди. Найбільше таксистів лякають нові вимоги до технічних характеристик автомобілів. Мовляв, столичні чиновники хочуть, аби всі таксі були D-класу і зеленого кольору. Якщо «озеленення» перевізникам ще під силу, то змінити свої «Шевроле Авео» та «Деу Ланоси» на «Тойоти» й «Хонди» вартістю 25—40 тисяч доларів — їм не по кишені. Тим більше що прибутки таксистів, за словами директора «Гранд таксі» Василя Іванцова, через кризу сильно скоротилися. «Раніше клієнти спочатку вимагали пристойну машину, а потім говорили про гроші. Тепер, кажуть, хоч на «Запорожці», аби дешево», — розповів він.

Сьогоднішньою акцією протестувальники вимагають, по-перше, ліквідувати робочу групу при КМДА і створити нову при Кабінеті Міністрів. Як не як, а пасажирські перевезення — проблема не лише Києва, а й усієї країни. По-друге, до роботи нової групи залучити всіх бажаючих представників ринку таксі. І по-третє, ввести мораторій на будь-які нововведення, поки працюватиме група.

Проте є й інший бік медалі. Тим, хто користується послугами таксі, часто доводиться їхати у брудному авто, слухати шансон, розповідати, де саме знаходиться потрібний поворот та багато іншого. Вже не кажучи про «таксомоторне жахіття» на центральних залізничних вокзалах обласних центрів, де пристойного виду пасажирів ледь не за руки хапають підприємливі «водили». Тож те, що у цій сфері необхідно навести лад, ні в кого сумнівів не викликає. Інша справа, що робити це не варто за два місяці, одним розчерком пера залишивши без роботи тисячі таксистів. Якщо урядовці не дослухаються до вимог протестувальників, то вони погрожують вже у травні провести загальнонаціональний страйк.

Тетяна ПАСОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

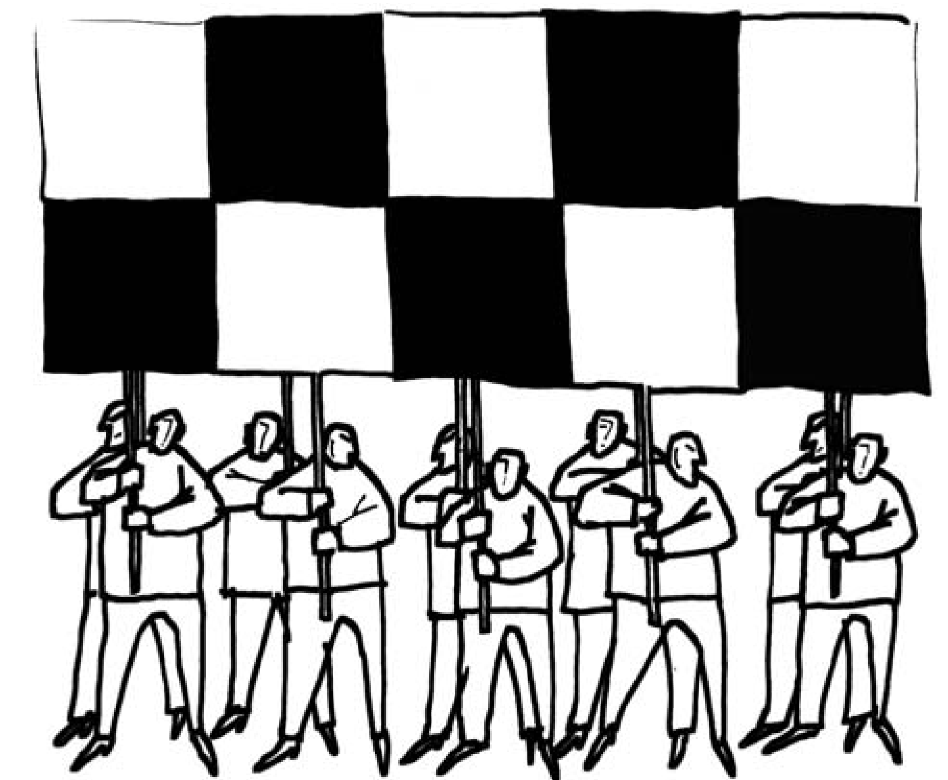

Змінити, нічого не змінюючи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Опозиційні ж сили вбачають у цьому підступний план: з часом приватизувати вітчизняну газотранспортну систему. А от чимало із так званих незалежних експертів, у свою чергу, запевняють: насправді, жодних кардинальних, а тим паче революційних змін цей документ не несе. Найправильніше, мовляв, його можна назвати: формальний крок у правильному напрямку. Та, аби досягти в цьому плані конкретних результатів, потрібно зайнятися справжнім реформуванням енергетичної галузі, а не імітувати цей процес.

Щоправда, в тому, що процес реформування нафтогазової сфери в Україні найближчим часом таки почнеться, переконані далеко не всі експерти. За прогнозами Володимира Омельченка, провідного експерта Центру Разумкова, імітація процесу триватиме до кінця цього року. Причина банальна: мало хто цього реально хоче.

— У цьому реформуванні не зацікавлений великий бізнес. Бо він навчився заробляти гроші на тіньових схемах, і його, за великим рахунком, усе задовольняє. Він зацікавлений не у створенні прозорих конкурентних умов на енергетичному ринку, а навпаки — у його монополізації. Друга причина: все задовольняє і наших політичних діячів. Напередодні виборів їм не хочеться займатися реформуванням, адже воно пов'язане з підвищенням цін, а отже — і з падінням рейтингів. І ці реформи енергетичного сектору затиснуті з двох сторін. Це основні причини, чому вони не відбуваються.

Та така «короткозорість планів» політиків і бізнесменів нашій країні у майбутньому може «вилізти боком».

Між тим, приєднуючись до Енергетичного Співтовариства, Україна і справді взяла на себе низку зобов'язань. Настав час їх виконувати, — переконаний В'ячеслав Княжницький, колишній посол з особливих доручень з питань енергетичної безпеки МЗС України, незалежний експерт у сфері енергетики. До того ж на користь це піде передусім нашій країні.

— Насамперед, йдеться про створення справжнього закону про реформування, реструктуризацію, як завгодно це назвіть, нашого «Нафтогазу». І або в ньому, або окремим законом потрібно чітко визначити статус незалежного оператора. Його суть: відокремити питання транзиту та транспортування газу від його закупівлі. Незалежний оператор не залежить від ціни на газ. Він надає свої послуги, його хвилює рентабельність системи, надійність її роботи.

Паралельно з цим, радить експерт, потрібно прийняти закон про ринок електроенергії. Із вирішенням цього питання ми уже і так забарилися. Ще один пункт: з 1 січня 2015 року в Україні має бути встановлено єдиний ринок електроенергії та газу. Тим самим, мовляв, має бути вирівняно тарифи для промислових підприємств та побутових споживачів. Останнім це «загрожує» здорожчанням майже на 30—40 відсотків. Та, за словами пана Княжницького, одна ціна на газ і на електроенергію без субсидій — це норма, до якої повинна дійти і Україна. А найуразливіші верстви населення потрібно захищати адресними дотаціями.

Віктор ДЕЙНЕКА.

За уболівальниками Євро–2012 спостерігатимуть підрозділи СЕС

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У разі необхідності за вболівальниками буде вестися спостереження на всіх рівнях, починаючи з контролю в аеропорту до місцевого рівня — безпосередньо на стадіонах. А напередодні проводитимуться тренінги для преси і лікарів. Наприклад, у столичному аеропорту «Жуляни» пройде навчання: «Увага! Холера», заходи на кордоні з Росією та Польщею.

Тим часом в Україні зареєстровано понад 7,5 тис. випадків захворювання на кір, **повідомляє прес-служба МОЗУ.** Найбільше на ЄВРО-2012 ризикують заразитися цією недугою американські вболівальники. Адже нині кір активно циркулює у Європі, і там проводяться відповідні заходи. У США кору немає вже багато років, тому там не проводять й обов'язкову вакцинацію від нього. Як повідомив Віктор Ляшко, про ситуацію із цим інфекційним захворюванням попередили посольства усіх країн.

У СЕС небезпідставно бояться захворювань «міжнародного значення» під час футбольного чемпіонату А саме — чуми, холери, нових штамів грипу та типової пневмонії. У Держсанепідслужбі співвітчизникам радять зробити щеплення від поліомієліту. На території України цієї хвороби вже немає, але її можуть до нас «імпортувати» вболівальники з інших країн...

Ольга ВІТЕР.

Співай, ти цього вартий!

На Кам'янеччині вже кілька тижнів поспіль триває районний пісенний конкурс караоке «Співаймо, бо ми того варті». Працівники районного будинку культури і мистецтв «Розмай» вже об'їхали з цією програмою 51 населений пункт. Щоразу їх зустрічає великий гурт мешканців довколишніх сіл **(на знімку)**. Хто хоче власним талантом похвалитися, хто вболіває за співаків. Якою б не була погода, ще жодного разу виїзд не зірвався. Переможцям дарують призи та квитки в кіно, про які подбали місцеві підприємці.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото надане відділом з питань внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю Кам'янець-Подільської РДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Упав з мосту на високовольтну лінію

Трагічний випадок стався минулих вихідних у селі Яківців поблизу Полтави. З мосту, який проходить над залізничною колією, упав 21-річний хлопець, до того ж — прямо на високовольтну лінію. Як повідомили в Територіальному управлінні МНС України в Полтавській області, молодий чоловік, одержавши сильний електричний удар, залишився живим, однак нині він у тяжкому стані перебуває в реанімаційному відділенні обласної лікарні.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

ЗАЗ забуксував на льоду

Підбито підсумки роботи у першому кварталі Запорізького автомобілебудівного заводу. За три місяці з конвеєра підприємства зійшло 8629 автомобілів. Найпопулярнішим став «Ланос» — 2095 одиниць. Майже таку само кількість автомобілів (2029) запорізького виробництва відправлено на експорт.

Варто додати, що за перший квартал 2011 року на ЗАЗі було вироблено 13947 автомобілів, постачання на експорт тоді становило 4639 автівок. Спад офіційно пояснюють важкою льодовою обстановкою в Азовському морі, й, відповідно, зривом ритмічного постачання імпортних комплектувальних.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ЦИФРА

100000 гривень

ухвалила виділити Івано-Франківська обласна рада на завершення пам'ятника командирові УПА Роману Шухевичу в Калуші. Його планують встановити до 105-річчя з дня народження Шухевича, яке відзначатимуть 30 червня 2012 року.

Вл. інф.

Калушани погрожують страйком

Мешканці Калуша готові протестувати через недофінансування більшості сфер життєдіяльності міста. За словами міського голови Ігоря Насалика, за три місяці 2012 року розрив між потребою і фінансуванням тільки у зарплаті становить 6 млн. гривень. Тому, якщо Міністерство фінансів не втрутиться, з 10 травня калушани страйкуватимуть.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Рабів заманювали комфортом

У Полтавській області затримані та дають свідчення двоє членів злочинного угруповання, що вербувало рабів.

Майбутнім сільгоспарбайтерам малювали золоті гори, високі заробітки у фермерських господарствах. Полтавцям обіцяли заробіток у 5 000 гривень, комфортні умови проживання та праці.

Молодих хлопців і дівчат вивозили в Одеську область, де в них вилучали паспорти. Жили сільгоспраби в бараках, за високими парканами, харчувалися недоїдками з хазяйського столу й одержували по 200 гривень на місяць. Каторга тривала від дев'яти до 12 місяців.

У цей час виявлено дев'ять осіб, які наймитували на полях Одеської області за їжу та дах над головою. Підозрюваних затримано, за фактом торгівлі людьми порушено кримінальну справу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

50% акцій «Дніпрообленерго» продадуть DTEK Holdings Ltd за 660 мільйонів 100 тисяч гривень (Укрінформ)

Прокуратура перевіряє інформацію про порушення в колонії

Органи прокуратури проводять перевірку у виправній колонії № 52 в Єнакієвому. Минулого тижня в Інтернеті з'явилися аудіозаписи, з яких випливало, нібито начальник виправного закладу вимагав гроші з ув'язнених та їхніх родичів. В обмін на гроші ув'язнені отримували «лояльність» начальства: могли залишати межі колонії, проносити алкоголь та наркотики. Ідея записати переговори на диктофон та передати в пресу спала на думку зекам начебто після того, як суми хабарів стали надто високими. Зараз звукозапис, розміщений у всесвітній мережі, недоступний.

У прес-службі прокуратури області повідомили, що під час перевірки «вивчається питання можливості вступу та спонукання до вступу до позаслужбових стосунків окремих працівників адміністрації закладу із засудженими». Факти вимагання або отримання матеріальної винагороди за певні дії також перевіряються — так само, як і законність застосування до засуджених будь-яких заохочень та покарань. За результатами роботи за наявності підстав буде вжито відповідних заходів прокурорського реагування, в тому числі кримінально-правового характеру.

Своє службове розслідування проводить Управління Державної пенітенціарної служби в Донецькій області. На час перевірки начальника колонії та його заступника усунуто від виконання посадових обов'язків. Разом із тим в управлінні спростовують інформацію про нібито побиття засуджених, які заявили про вимагання грошей.

Правозахисна організація «Донецький меморіал» днями оприлюднила щорічну доповідь «Дотримання прав ув'язнених в Україні-2011». Згідно із даними, наведеними в документі, три роки поспіль чисельність в'язнів не зменшується, а торік навіть зросла на тисячу засуджених — до 115,1 тисячі осіб. Збільшилася кількість засуджених жінок: до 6862 осіб (у попередньому році — 6731 особа). Відповідальність за таку тенденцію правозахисники покладають на суди, які спрямовують до в'язниць велику кількість громадян, та Державну пенітенціарну службу, яка не використовує механізми, що дозволили б зменшити кількість людей за гратами, — зокрема, умовно-дострокове звільнення.

Донецький слідчий ізолятор, як і інші подібні заклади області, переповнений людьми, котрі очікують на рішення суду.

Чи не найболючішою проблемою життя засуджених «Донецький меморіал» називає надання медичних послуг. З одного боку, відомством уживаються заходи для покращення становища та закуповується обладнання. З другого — забезпеченість ліками залишається на низькому рівні. Смертність в установах позбавлення волі торік зросла до 1169 осіб (у попередній рік — 808 осіб). Керівництво відомства пояснює таку тенденцію наявністю великої кількості хворих — зокрема, ВІЛ-інфікованих. Проте правозахисники звертають увагу, що такі само фактори були і в попередні роки, коли смертність не досягала такого рівня. Побільшало випадків суїциду — із 44 до 59. За гратами перебувають 4822 хворих на туберкульоз.

Менше половини засуджених у колоніях мають роботу. За даними правозахисників, нерідко факт роботи адміністрацією не оформлюється, що породжує конфлікти. Заробітна платня часто дуже низька, іноді становить 100—200 гривень на місяць. Із них у розпорядженні засудженого залишається 15—25 гривень. Відсутнє соціальне страхування, за роботу у місцях позбавлення волі не нараховуються внески до Пенсійного фонду. А тим ув'язненим, які отримали право на пенсію, вона не нараховується. Зміни до Закону «Про застосування амністії в Україні», які набрали чинності в січні цього року, передбачають, що зможуть бути амністовані тільки ті, хто не матиме заборгованості за виконавчими листами. Отже, наступні амністії будуть вкрай малочисельні, прогнозують у «Донецькому меморіалі». Адже розрахуватися за виконавчим листом, не маючи добре оплачуваної роботи, неможливо.

Щодо умовно-дострокового звільнення, то цю процедуру правозахисники називають «архаїчною» та «корупціємісткою». Навіть коли адміністрація установи погоджується надати умовно-дострокове звільнення та подає документи до суду, прокурори в суді наводять безглузді мотиви для відмови, йдеться в доповіді. Наприклад, підставою може бути той факт, що засуджений не працював, хоча не зі своєї вини: в колонії просто немає роботи.

Ліна КУЦ.
Донецька область.
Фото з архіву автора.

ФОТОФАКТ

У Запорізькій області в Каховське водосховище випустили півтонни коропа, білого амура і щуки.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Сафарі-парк у Криму

Зоопарк місцевого значення «Сафарі-парк «Тайган» стане об'єктом природно-заповідного фонду Криму. Відповідне рішення було ухвалено на засіданні Постійної комісії Верховної Ради АРК із земельних, аграрних питань, екології й адміністративно-територіального устрою.

За словами голови комісії Миколи Янакі, Білогірський район, котрий раніше не мав туристичних об'єктів, по-новому розвиватиметься завдяки зоопарку.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Народжувати в Ніжині тепер легше

У Ніжині урочисто відкрили пологовий та операційний блоки міського пологового будинку. На реконструкцію приміщень витратили майже 2,5 мільйона гривень. Зокрема, створили шість індивідуальних пологових залів, обладнаних для проведення партнерських пологів, акушерську операційну та палати дитячої реанімації з сучасним медичним обладнанням. Тепер пологовий будинок матиме дві операційні та стерилізаційну.

Реконструкція медичного закладу дає можливість надавати в Ніжині акушерсько-гінекологічну допомогу жінкам п'яти прилеглих районів та приймати понад 1110 пологів протягом року.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Спочатку — чорнобильці

Перші п'ять груп із 420 дітей Рівненщини, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, поїхали на відпочинок до оздоровниць Криму, Хмельницької, Київської, Сумської та Львівської областей. Для оздоровлення чорнобильців Мінсоцполітики на другий квартал виділило області 8813 путівок, з них 7305 дитячих. Це на 15 відсотків більш як торік. Загалом ця категорія мешканців області оздоровлюватиметься в 39 санаторіях країни, в тому числі й у двох місцевих оздоровчих закладах. **Як сказала заступник голови Рівненської ОДА Світлана Сад,** передусім на санаторно-курортне лікування поїдуть чорнобильці з малозабезпечених і неповних родин, а також інших соціально вразливих категорій. Водночас кожному пільговикові необхідно запропонувати той санаторій, який відповідає його потребам у лікуванні, вважає вона.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Реабілітувала історія

Відбулася презентація четвертої книги «Реабілітовані історією. Житомирська область», яка продовжує висвітлення подій, пов'язаних із політичними репресіями. З неї можна довідатися, зокрема, про трагічну долю 44-ї стрілецької дивізії, яка базувалася на Житомирщині: чимало її бійців, які під час радянсько-фінської війни потрапили в полон, отримали після обміну військовополоненими різні строки позбавлення волі або й смертну кару. Окремий розділ складається з нарисів про найвідоміших земляків. Вміщено біографічні довідки на понад 6,5 тисячі репресованих уродженців і жителів регіону. 22 документи тих років підтверджують і доповнюють викладене на сторінках книги.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Директор обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича Василь Врублевський під час презентації книги.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на Миколаївщині взялися за сиріт

На Миколаївщині привертають увагу людей до соціальних проблем. Нещодавно тут відбулася Перша обласна конференція «Миколаївщина без сиріт». Учасники повідомили: нині в області проживають 4007 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Працюють 23 інтернати, один Будинок дитини та один дитячий будинок. На конференції йшлося про те, що традиційні форми державного виховання себе вичерпали. Кожна сирота потребує родини. Упродовж першого кварталу цього року на Миколаївщині всиновили 19 сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (14 забрали громадяни України, п'ятьох — іноземці). В управлінні у справах сім'ї та молоді ОДА навіть ці цифри розцінюють як позитивну тенденцію.

Усі виступаючі — від представників влади до представників громадських організацій та опікунів — зійшлися на тому, що альтернативою державним закладам мають стати сім'ї, котрі готові піклуватися про названих дітей (137 у регіоні), а також дитбудинки сімейного типу (їх наразі 16). **Як поінформував начальник управління у справах сім'ї та молоді ОДА Микола Жук**, місцева влада всіляко заохочує людей до цього. Ведуться перемовини з інвесторами щодо будівництва соціального центру, де щодобово надаватиметься психологічна допомога таким родинам.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...на Херсонщині нарешті куплять парти

Влада Херсонщини починає бодай частково віддавати борги навчальним закладам. Понад двадцять років органи місцевого самоврядування практично не фінансували придбання шкільних меблів. Коли якийсь інвентар виходив із ладу, його або сяк-так латали, або купували новий за кошти батьків та спонсорів. Нині кожна з понад півтисячі шкіл краю потребує заміни щонайменше 40—50 парт. Зараз для цього терміново шукають гроші в обласному та районних бюджетах. Управління освіти Херсонської ОДА створило робочу групу й розробляє спеціальну програму «Шкільна парта».

— Мусимо бути відверті: придбання всієї потрібної кількості нових меблів для шкіл на фабриках Києва та Дніпропетровська ми просто «не потягнемо». Таких грошей немає. Набагато дешевше — частково купити нові, а частково замінити потріскане покриття з ДВП та ДСП на старих партах, а металеві каркаси зачистити й пофарбувати. Це замовлення плануємо доручити п'яти профільним профтехучилищам Херсона, Генічеська та Нової Каховки. Вони на цьому ще й заробити зможуть, — сказав начальник управління освіти і науки Херсонщини Андрій Яценко.

У рамках програми «Шкільна парта» на Херсонщині вже до початку наступного навчального року готуються «відреставрувати» та придбати бюджетним коштом близько тисячі нових парт. Якщо влада відшукає більше грошей у районах, оновлення навчальних меблів можна буде продовжити.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

...вимагають експертизи пам'ятника Сталіну

Справа про знищення пам'ятника Сталіну в Запоріжжі триває вже понад рік. Зловмисників не затримано досі, однак за «супутніми» справами було арештовано 15 осіб по всій Україні. Всіх підозрюваних засуджено переважно до умовного терміну ув'язнення. Останній розгляд справи відбувся у грудні 2011-го. Тоді затриманих зобов'язали сплатити обкому КПУ 109 тисяч гривень. Але заявлена вартість пам'ятника становить 69 тисяч. Решта — вартість ескізів і пластилінових копій. Крім того, у захисту є великі сумніви, що скульптор, оголошений автором пам'ятника, насправді його створював. Тож адвокати вимагають провести експертизу у Києві або в Харкові — чи не виготовлений бюст Сталіна ще за життя вождя, а тепер представлено як новий? І взагалі — чи законно його встановлено? Суд погодився з доказами адвокатів і ухвалив відповідне рішення про експертизу.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Між Україною та Польщею під час Євро-2012 буде організовано курсування 18 додаткових потягів (Укрзалізниця)

Надзвичайним і Повноважним Послом України в Румунії призначено Теофіла БАУЕРА. Відповідний *указ розміщено на офіційному сайті Президента України*

В Офісі зв'язку НАТО в Україні підписано рамкову тристоронню угоду між Агенцією НАТО з технічного обслуговування та постачання, Міноборони України й українськими підприємствами–виконавцями робіт з утилізації легкого озброєння і стрілецької зброї, *повідомляє прес–служба Міноборони*

Слався, полтавська родино!

ЗЕМЛЯЦТВО

Під таким промовистим гаслом у Києві в Українському домі відбулися збори Полтавського земляцтва, присвячені його 12-річчю. Принагідним буде уточнення, що в цьому гаслі — жодних перебільшень. Адже родюча на таланти полтавська земля подарувала не лише Україні, а й усьому світові видатних діячів літератури, культури і мистецтва. Це славетні Євген Гребінка, Григорій Сковорода, Микола Гоголь, Іван Котляревський, Ісаак Дунаєвський, Олександр Білаш, добре відомі сучасники, яких не треба представляти — Діана Петриненко, Борис Олійник та багато інших. Серед науковців — відомі академіки НАН України: Віктор Грінченко — директор інституту гідромеханіки, Леонід Губерський — ректор Національного університету ім. Т. Г. Шевченка, Леонід Булавін — декан фізичного факультету цього університету, Олексій Онищенко — генеральний директор Національної бібліотеки ім. Вернадського.

Мабуть, не буде перебільшенням сказати, що в кожному державному органі влади чи службі України можна зустріти полтавців. Приміром, Іван Балаклицький — перший заступник голови Державної судової адміністрації, Анатолій Балюк — радник Президента України, керівник Головного контрольного управління адміністрації Президента України. Віктор Войцишен і Григорій Середа — заступники Генерального прокурора України, Олексій Лелюк очолює Державне агентство резерву, Олександр Осауленко — Державну службу статистики. Фінансовий директор Міжнародного фонду «Відродження» — Наталія Саннікова, Юрій Кочубей — президент Українського товариства зовнішньої політики.

Чимало вихідців з Полтавського краю працюють заступниками міністрів, очолюють великі підприємства столиці. Приміром, Володимир Загорій — наглядову раду ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця», генеральний директор цієї фірми — Гліб Загорій. Заступник генерального директора КП «Київська фармація» — Олег Соболев. Директор КП «Плесо» — Павло Походій, воду киянам «подає» голова правління ПАТ «Київводоканал» Валерій Ченчевий. Навіть Київську міськдержадміністрацію очолює полтавець Олександр Попов, а заступником у нього працює Леонід Новохатько. Прокурор Києва Анатолій Мельник також їхній земляк.

А скільки полтавців керують культурно-мистецькими закладами! Так, Оксана Гриценко — директор Українського дому, Олеся Білаш — директор газетно-журнального видавництва Мінкультури України, Дмитро Остапенко — генеральний директор Національної філармонії України, Віктор Скоромний — генеральний директор Національної заслуженої капели бандуристів України. Заступник директора інституту літератури НАН України — Микола Сулима. Віктора Баранова нещодавно обрали головою Національної спілки письменників України. Заступник головного редактора «Голосу України» — також полтавець Віталій Суддя.

Отже, куди не кинь у столиці, в яку установу не завітай, певно, скрізь зустрінеш вихідців з Полтавського краю. Випадковість? Ні, вочевидь, справді полтавська земля родюча на талановитих, здібних, працьовитих людей!

Перед початком зборів спілкуються О. Онищенко, Л. Губерський, Л. Булавін (зліва направо).

Тож днями керівники Полтавського земляцтва в Києві, Полтавська облдержадміністрація та обласна рада зібрали згаданих і багато інших неординарних особистостей своєї славної родини. Після короткого вступного слова голови земляцтва Володимира Загорія голови — ОДА Олександр Удовіченко й облради Іван Момот розповіли киянам-землякам про успіхи і здобутки їхнього унікального регіону. Подякували їм за громадянську позицію, за все добре, що вони роблять для своєї малої батьківщини і України загалом. Водночас керівники області закликали земляків посилити допомогу рідній землі, щоб вона процвітала.

Потім на зібранні були нагородження, подяки, звучали слова на адресу киян-полтавців, дружнє неформальне спілкування. Зібрання пройшло в теплій, щирій атмосфері, яка характерна для зустрічей друзів, земляків, зміцнило базис подальшої співпраці тих, хто проживає і працює в столиці, і тих, хто нині плекає Полтавщину. Цьому сприятиме і спільна угода обласних адміністрації і ради із земляцтвом у Києві.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коровай приймає голова Полтавського земляцтва Володимир Загорій.

Розвиткові Київського метрополітену бракує спільних зусиль

У лютому завершився аудит використання у 2010—2011 роках коштів на будівництво і розвиток Київського метрополітену, що його здійснювали фахівці територіального управління Рахункової палати у Києві, Черкаській та Чернігівській областях.

Колегія Рахункової палати констатувала: діяльність Міністерства інфраструктури України, Міністерства фінансів України, Київради та КМДА з розбудови столичного метрополітену була неефективною і некоординованою, виконання заходів, спрямованих на його розбудову, — на низькому організаційному рівні. Що гальмує розвиток міської інфраструктури та соціально-економічний розвиток столиці, не сприяє її іміджу, особливо напередодні проведення Євро-2012.

Однією з причин цього є неналежна нормативна база для реалізації заходів із будівництва та розвитку Київського метрополітену. Зокрема, Міністерство інфраструктури не розробило державної цільової програми розвитку метрополітенів, а КМДА — відповідної програми, незважаючи на те, що столичний метрополітен є комунальною власністю. Кошти з міського бюджету на розбудову об'єктів метрополітену, закупівлю нових вагонів виділялися в недостатніх обсягах, а кредитні ресурси не залучалися. Тож розвиток цього виду транспорту гальмується, низка проектів не реалізовується.

Перевіркою встановлено, що в 2010—2011 роках видатки із столичного і державного бюджетів спрямовувалися на будівництво лише одного об'єкта — дільниці Куренівсько-Червоноармійської лінії від станції «Либідська» до станції «Виставковий центр». З державного бюджету на її зведення спрямовано 100 відсотків запланованих коштів, або 1. 205,0 млн. грн., а з бюджету Києва — лише 41,5 відсотка від передбачених 214,4 млн. грн.

У зв'язку з невиділенням з бюджету Києва фінансових ресурсів, відкладено облаштування пересадкових вузлів між станціями «Золоті ворота» і «Театральна» та реконструкцію переходу між станціями «Майдан Незалежності» — «Хрещатик», більш ніж половина основних фондів Київського метрополітену, що експлуатуються, зношені. Будівництво підземки на Лівому березі міста заморожене, а запевнення керівників КМДА щодо очікуваних японсько-китайських інвестицій у будівництво Подільсько-Вигурівської лінії — примарні.

Недавно представники міської влади заявляли, що будівництво станції «Виставковий центр» завершено зі значною економією бюджетних коштів. Однак на введений в експлуатацію дільниці Куренівсько-Червоноармійської лінії від станції «Либідська» до станції «Виставковий центр» ще підлягають виконанню роботи на майже 230 млн. грн. Уведення в експлуатацію наприкінці 2011-го нової дільниці метрополітену поліпшило транспортне сполучення не тільки мешканців Голосіївського району, а й прилеглих районів Київської області. Проте досі залишаються не врегульовані транспортні потоки на проспекті 40-річчя Жовтня та вулиці Васильківській. Для міської влади залишається проблемним також питання забезпечення умов для зручного користування пасажирів з особливими потребами послугами метрополітену, оскільки для них доступні лише шість із 50 станцій.

За висновками Колегії Рахункової палати, розвиток Київського метрополітену потребує більшої координації зусиль як центральних, так і місцевих органів влади, зокрема, з добудови двох станцій Куренівсько-Червоноармійської лінії у напрямку житлового масиву Теремки.

Петро МИКОЛЕНКО,
начальник територіального управління Рахункової палати.

Більш ніж половина основних фондів Київського метрополітену, що експлуатуються, зношені

«Соціальна карта кримчанина» — крок уперед

Крим став одним з перших регіонів України, що підхопили ідею Президента активізувати на місцях соціальні реформи, які повинні стати серйозним кроком на шляху підвищення добробуту громадян. З ініціативи Голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова була розроблена регіональна програма «Соціальна карта кримчанина», що вперше реалізується в Україні й пропонує додаткові соціальні преференції мешканцям півострова.

«Соціальний захист — один із ключових пріоритетів кримського уряду на 2012 рік. Це проект влади, соціально відповідального бізнесу та суспільства. Я переконаний, що спільними зусиллями ми зможемо досягти позитивного ефекту і забезпечити соціальну підтримку людям», — наголосив глава кримського уряду.

Що це таке?

Програма, зокрема, передбачає можливість придбання товарів з дисконтною знижкою не менше 7% у великій торговельній мережі й не нижче 5% у дрібніших магазинах для пільгових категорій громадян — пенсіонерів, інвалідів, ветеранів, багатодітних родин, чорнобильців, а також педагогічних і медичних працівників. Список може бути розширено. Спочатку передбачалося, що знижки надаватимуться тільки на харчові продукти. Однак Анатолій Могильов наполіг на тому, щоб до цього переліку були додані медикаменти. У перспективі планується впровадити знижки на окремі побутові послуги.

Сама соціальна карта матиме вигляд стандартної пластикової картки, на яку буде нанесено штрих-номер, що ідентифікує місто та пільгову категорію. Карти видаватимуть управління праці й соціального захисту населення райдержадміністрацій і міських рад. У комплекті із соціальними картами кримчани одержать брошури з адресами учасників програми. Анатолій Могильов запевнив, що ***жителям півострова не доведеться витрачати кошти на придбання карти — всі витрати відшкодовуватимуться з республіканського бюджету.***

Уже тепер торговельні мережі, супермаркети та торговельні точки висловили готовність взяти активну участь у реалізації програми. Надалі до роботи приєднаються аптеки. Щоб кримчани змогли без великих зусиль знайти торговельний об'єкт, що бере участь у програмі, на входах до магазинів розмістять відповідні логотипи.

Про взаєморозуміння...

Найближчим часом Рада міністрів Криму планує підписати Меморандум про взаєморозуміння із представниками великих торговельних мереж. Документ, на думку кримського уряду, необхідний, щоб конкретизувати умови співробітництва учасників програми й закріпити відповідальність. Договори також будуть укладені між органами влади міст і районів Криму із представниками торговельних об'єктів.

Запуск соціальної програми в тестовому режимі заплановано на квітень-травень нинішнього року. Однак протягом літа документ коригуватимуть і, якщо це буде необхідно, адаптуватимуть під інтереси кримчан. Уже восени цього року програму буде розгорнуто на повну силу.

...і підтримку

Тепер програма «Соціальна карта кримчанина» проходить етап публічного обговорення з мешканцями регіону, представниками громадських організацій, торговельних мереж, сільгоспвиробників. Активно обговорюється перелік пільгових категорій громадян і товарів, на які поширюватимуться знижки. Але *вже зараз жителі півострова підтримують ідею та називають соціальну карту сполучною ланкою між владою, бізнесом і громадськістю в досягненні головної мети — забезпеченні соціального благополуччя кримчан.*

Крім того, програму підтримали профспілкові та громадські організації Криму. «Цей проект потрібен усім, хто сьогодні опинився в непростих умовах. Я вважаю, що це дуже перспективна програма, спрямована на посилення соціального захисту кримчан», — сказав голова ради Організації ветеранів АРК Олександр Скляров.

Роман ЧЕРЬОМУХІН,
Вікторія КРАВЧЕНКО.
Крим.

Майбутні аграрії з Вінниці поїдуть на Віденський бал

На честь 30-річчя Вінницького національного аграрного університету з ініціативи студентської ради запроваджено нову форму дозвілля — Подільський бал. Перший бал тривав більше чотирьох годин і так сподобався майбутнім аграріям, що вони вирішили проводити танцювальні марафони двічі на рік — навесні і восени.

Студентську ініціативу підтримав ректор університету народний депутат України Григорій Калетнік.

Наші дівчата і Софія Потоцька

— Назву Подільський бал узято з перспективою, — каже заступник проректора університету Руслан Будяк. — Знаємо, що на базі нашого вишу буде створено Подільський національний аграрний університет, структурними підрозділами якого стануть аграрні навчальні заклади Умані й Кам'янця-Подільського. Їх також запрошуватимемо на це дійство. Колись із Умані Софія Потоцька приїздила на бали до Тульчина у палац Потоцьких. Наші дівчата не менш красиві. Чому вони не можуть показати свою красу і вміння танцювати? Так само їхатимуть з Умані, Кам'янця-Подільського. Як бачите, тут поєднано кілька елементів — це і нетрадиційний для нинішньої молоді вид дозвілля, і естетичне виховання, і навіть історія.

Неодмінна умова для участі — відповідний одяг: для юнаків — фраки і білі рукавички, для дівчат — вечірні сукні.

— Хлопці переважно брали костюми напрокат, — каже один з учасників балу студент Віктор Гнатюк. — Дехто з дівчат сам шив, комусь батьки допомагали чи готові купували. Але було дуже гарно.

До свята готувалися довго і старанно. Репетиції проводили випускник Київського національного університету культури і мистецтв Ігор Цигвінцев, учасник зразкового танцювального колективу «Грація», студент факультету механізації сільського господарства Анатолій Шарий та керівник хореографічного відділення Центру дозвілля університету Григорій Процик. Більше двадцяти пар вийшли на паркет. Підтримували конкурсантів не тільки студенти, а й викладачі, декани факультетів, директори інститутів.

Перший танець — віденський вальс — оголосив ректор університету народний депутат України Григорій Калетнік.

Викладачі теж хочуть танцювати

— Щиро радий вашій новій ініціативі, — зазначив Григорій Калетнік. — Вона вписується у концепцію університету — готувати не просто висококваліфікованих фахівців-аграріїв, а всебічно розвинутих сучасних людей. Приємно чути, що до участі у такому конкурсі хочуть долучитися й наші викладачі, студенти інших навчальних закладів Вінниці. Крім вальсу, обов'язковими були полька, кадриль, полонез. Деякі з них виконували у супроводі віртуозного акордеоніста, майбутнього агронома Олександра Грудіна. Романтичну атмосферу створювали учасники університетського ансамблю бального танцю «Експромт», солісти Дарина Погребняк, Валентин Столярчук, Олеся Бондар, квартет «Галант», міні-театр клоунів. Ведучі свята — Дарина Погребняк та Ігор Цигвінцев — також танцювали разом з конкурсантами.

— Наш студентський бал руйнує стереотип, що майбутні аграрії не вміють і не знають нічого, крім ферми, поля й трактора, — зазначив після свята член журі конкурсу заслужений працівник культури України, керівник народного танцювального колективу «Ровесник» технологічно-промислового коледжу університету Василь Бондарчук.

Одна пара — в Карпати, друга — до Відня

Переможцями першого Подільського балу стали Ірина Воловенюк та Степан Процик. Їх нагороджено путівкою в Карпати. Найелегантнішою парою назвали Вікторію Дубову та Вадима Касинюка, найромантичнішою — Марію Іщенко та Вадима Васильчука.

До речі, до Австрії на Віденський бал студенти-аграрії також поїдуть — Валерія Познякова та Ярослав Яковенчук з Інституту аграрної економіки. Путівку до Відня вони отримали у перший день весни від міського голови Вінниці Володимира Гройсмана. Валерія і Ярослав стали переможцями «Студентського балу-2012», що його традиційно організовує для навчальних закладів Вінниці міський голова. Студентам Вінницького національного аграрного університету дістався титул «Короля і Королеви», а отже, і головний приз — путівка до Відня.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото Дмитра БИКОВСЬКОГО.

На паркет студентської їдальні вийшли більше двадцяти пар.

РЕАЛІЇ

Фінансового допінгу не буде

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про техніку взагалі нема чого казати: нинішнього року аграрії Херсонщини не спромоглися замовити херсонським же комбайнобудівникам жодного нового зернозбирального агрегату. При цьому на ринку ані сучасних комбайнів, ані ефективних пестицидів нітрохи не бракує: проблема, як завжди, у відсутності вільних коштів у покупців. Та скромна заначка, яка залишилася в аграріїв після минулорічного на диво щедрого врожаю, переважно пішла на пальне та насіння для пересівання площ під загиблою через осінню посуху озиминою, а сподіватися на позички — така ж сумнівна справа, як вирощувати у таврійських степах екзотичні ананаси на відкритому ґрунті.

Настала саме така пора, коли господарства конче потребують фінансового рятувального круга, але його нема кому кинути. Держава обіцяє компенсувати втрати від загиблої озимини, але невідомо, коли бюджетні кошти надійдуть безпосередньо до тих, кого спіткало лихо. Оперативніше було б взяти кредит у банку, та херсонські банкіри або взагалі не позичають фермерам та орендарям, або ж укладають договори під високі відсотки і вимагають вартісної застави, яку не всі можуть запропонувати — є ризик голим і босим через неврожай залишитися.

— Понад десять років тому створили разом із батьком приватне сільгосппідприємство у селі Чулаківці Голопристанського району Херсонщини. Взяли в оренду землю, вирощували овочі, тримали свиней. Потім вирішили розширитися: господарство продали і на виручені гроші створили міні-елеватор для сушіння та зберігання зернових в учгоспі Приозерному під Херсоном. На обладнання коштів не вистачало, тому 2006 року взяли в комерційному банку 150 тисяч доларів кредиту, який мали повернути торік. Аж раптом — економічна криза, замовлень і доходів поменшало, повертати кредит і відсотки стало нічим. На міні-елеватор наклали арешт, але ж під час укладання кредитного договору його вартість оцінювалася у гривнях, а позика була валютною. У результаті долар подорожчав, а вартість застави не змінилася, тому якщо наш елеватор піде «з молотка», грошей від його продажу на повний розрахунок із банком все одно не вистачить. Так ми зосталися без нічого, та ще у вічних боржниках, — розповідає доволі типову для Херсонщини селянську історію безробітний Валентин Панченко. — Тепер якщо навіть з голоду помиратиму, по кредит до будь-якого банку не піду нізащо.

Провідний економіст обласного управління Національного банку України Світлана Некрасова наводить кілька досить промовистих цифр:

протягом двох місяців нинішнього року аграрії отримали всього 41,8 мільйона гривень кредитів під 16—22 відсотки річних.

Для традиційно сільськогосподарського краю це дуже скромно, але питання в тому, що на потенційних наймодавців важким каменем «висить» понад 421 мільйон гривень, позичених у фінансових установ ще позаминулого та минулого років, і досі не повернутих. Тож нині банкіри, навчені гірким досвідом, часом просто остерігаються мати справу із землеробами. В умовах, коли ціни та правила гри на вітчизняному та світовому аграрному ринку постійно й непередбачувано змінюються, а посухи на півдні України частішають, дедалі складніше виростити врожай і продати його так, щоб вистачило і позику повернути, і собі дещицю залишити. А позичати гроші «без віддачі» — вдячна справа лише для філантропів, яких у нас днем з вогнем не знайти.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Президент України Віктор Янукович доручив уряду підготуватися до відзначення 65-х роковин операції «Вісла» — примусового переселення у 1947 році етнічних українців із південно-східних до інших регіонів Польщі, *повідомляє прес-служба глави держави*

На підготовку котелень Криму до нового опалювального сезону знадобиться 7,2 мільйона гривень. Як повідомив міністр регіонального розвитку і житлово-комунального господарства АРК Сергій БРАЙКО, гроші в бюджеті на це є, *інформує наш власкор Роман Черьомухін*

Олександр Каліфіцький: «Жодної політики, чистий кримінал»

Уже двічі депутати Івано-Франківської обласної ради зривають виступ представника прокуратури на пленарній сесії. Такого в історії Івано-Франківщини ще не було. Окремі депутати обласної ради щораз більше обливають брудом прокурора Івано-Франківської області Олександра Каліфіцького (на знімку). В мене виникає запитання: «Невже все це викликано через особисту відсутність Каліфіцького на сесії обласної ради?» По коментарі я звернувся безпосередньо до прокурора області.

— Ваше призначення на посаду прокурора Івано-Франківської області викликало шквал публікацій одного з депутатів обласної ради, який звинуватив вас у політичних репресіях стосовно лідерів опозиційних сил Тимошенко і Луценка і, хоч би як це смішно звучало, він стверджує, що ви розігнали Майдан?

— Ні для кого не секрет, що в 2010—2011 роках я очолював Головне управління ГПУ, яке розслідувало дані кримінальні справи. Але, по-перше, я вже там давно не працюю. По-друге, хід розслідування та судового розгляду цих справ широко висвітлювався в пресі, тим більше є вже рішення суду. Тому я не бачу жодної потреби обговорювати ці справи. А коментувати нісенітниці про розгін Майдану, з точки зору здорового глузду, взагалі неможливо.

— А, може, цей депутат хоче вам помститися за своїх однопартійців і тому наполягає на вашому особистому виступі на сесії облради?

— Думаю, що так воно і є. Якщо б його дійсно цікавив стан законності, то він дав би можливість прокуратурі проінформувати про це громаду. А якщо цей депутат хоче втягнути прокуратуру в «політичні ігрища», то я цього не дозволю!

— Народний обранець, про якого йде мова, посилається на політичне забарвлення діяльності прокуратури, як приклад наводить перевірки, що проводяться стосовно нього. Як ви це можете прокоментувати?

— Зазвичай депутати, щоб уникнути відповідальності за свої махінації, прикриваються розповідями про нібито політичні репресії. І цей випадок — не виняток. Ніякої політики в діяльності прокуратури немає. У березні до прокуратури області надійшло декілька звернень шешорського сільського голови з Косівського району щодо незаконного будівництва та введення в експлуатацію готельного комплексу «Сикитура» у с. Шешори, а також щодо незаконних дій директора ПП «Універсал-плюс». До речі, дружина одного з депутатів є директором цього підприємства. Вона понад чотири роки ухилялась від плати за користування землею, на якій розташована турбаза «Сріблясті водоспади». Це завдало значних збитків громаді села.

Натомість її чоловік (депутат Івано-Франківської обласної ради) розмістив оголошення в Інтернеті про продаж «Сріблястих водоспадів» за 1 млн. доларів. Зважаючи, що майно турбази є занедбаним і явно не варте такої суми, висновок однозначний: ці гроші народний обранець хоче отримати за землю під турбазою, яка йому не належить і за яку багато років не вносилася орендна плата. Таким чином, депутат обласної ради, який нібито вкрай переймається інтересами громади, насправді хоче заробити мільйон доларів США, не вклавши ні копійки в благоустрій села. То що — це політика? Ні, це справжня афера! Тому з цих питань прокуратура проводить перевірку і за її результатами винні особи будуть притягнуті до відповідальності.

— А як ви прокоментуєте інформацію про втручання прокуратури в судовий розгляд між обласною партійною організацією ВО «Батьківщина» та івано-франківським міським головою?

— Дана інформація, як і багато іншої, перекручена її авторами. Правда полягає в тому, що обласна партійна організація ВО «Батьківщина» взяла в оренду приміщення в центрі міста і не сплатила орендної плати міському бюджету на суму понад 5 млн. гривень. А ці кошти міський бюджет використав би на соціальні програми, за які так на словах нібито «вболівають» окремі депутати обласної ради. Вони прикриваються тим, що переймаються інтересами громади. А чому ж тоді приховують цей факт? Те, що прокуратура відреагувала на порушення законодавства, є логічним. І тут немає жодного політичного підтексту.

— Ходять чутки, що в прокуратури є якісь питання і до інших депутатів. Чи справді це так?

— Це дійсно правда. Жодному депутату не дозволено простягати руки до громадян. А до прокуратури надійшло звернення жителя Городенківського району. Він скаржився на те, що його побив депутат обласної ради. Наскільки мені відомо, зараз цим питанням займається Городенківський районний суд.

— А тепер основне питання, яке обговорюється останніми днями в ЗМІ. Ці депутати пишуть: прокурор області ігнорує громаду і не з'являється на сесії обласної ради. А що скажете ви?

— Я ніколи не уникав участі в сесіях обласної ради та колегіях обласної держадміністрації. Навіть під час моєї вимушеної відсутності, коли я перебуваю у відрядженні, у пленарних засіданнях обов'язково бере участь ніхто інший, як виконуючий обов'язки прокурора області. Так було і 6 квітня. Якби окремі депутати не переймалися власними амбіціями, то не зірвали б виступ виконуючого обов'язки прокурора області на останній сесії. Що вони хочуть цим показати? Свою велич і безтактність? Може, мені ще вибачення попросити за те, що вони зірвали інформування громади? Ніколи прокуратура не йтиме на поводу в тої чи іншої політичної сили! І ні я, ні очолювана мною прокуратура не буде виконувати примхи та забаганки депутатів обласної ради. Прокуратурою було вжито всіх заходів до своєчасного інформування населення про стан злочинності і результати роботи в 2011 році. На даний час актуальність цього питання вже втрачена. Вже час говорити про роботу в цьому році.

Після розмови з прокурором області в мене як журналіста закралася підозра: а може, через «нечисті руки» деякі депутати Івано-Франківської обласної ради бояться прокуратури? Недарма ж у народі кажуть: на злодієві шапка горить. До речі, 13 квітня 2012 року за побиття пенсіонера Городенківський районний суд Івано-Франківської області порушив кримінальну справу стосовно одного з народних обранців.

Про роботу правоохоронних органів прокурор пообіцяв проінформувати населення через ЗМІ. Тим більше закон й, справді, не зобов'язує прокурора області бути присутнім на сесії особисто, ним може бути й той, хто в даний момент виконує його обов'язки. У прокуратурі мені також розповіли, що протягом останніх п'яти років кількість зареєстрованих злочинів на території Прикарпаття є найнижчою у державі. А це вже свідчить про те, що прокуратурою в координації з правоохоронними органами області належно забезпечується стан законності на території регіону. Тому надумані «інформаційні війни» деяких депутатів Івано-Франківської обласної ради є банальним самопіаром напередодні виборів та їх бажанням приховати особисту зацікавленість і вплинути на вирішення конкретних кримінальних справ.

Степан ВОЛЬНИЦЬКИЙ.

Дрейф на ризикованому плесі

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Доходи держбюджету в першому кварталі, за попередніми даними, сягнули 77,182 мільярда гривень (Держказначейство) — про нескромні підйомні.***

**** Верховна Рада збільшила доходи та видатки держбюджету на 33,3 мільярда гривень — про першотравневе.***

**** Інфляція у березні становила 0,3 відсотка — про більше і менше.***

Перший повен звершень?

Сповільнений темп економічного зростання на старті року, підсилений нестабільною ситуацією на зовнішніх ринках, так само як і торік, не зіпсував загальної картини бюджетних надходжень. Мало того, на думку уряду, економіка вийшла на орбіту стабільного зростання. Доходи загального фонду сягнули 65,879 мільярда гривень — на 16,2 відсотка більше, ніж у першому кварталі торік. Державна податкова служба наголосила, що виконала планове завдання з мобілізації платежів у першому кварталі на 101,4 відсотка! Державна митна служба відрапортувала про перерахований до держбюджету надплановий мільярд гривень. Поза тим!

Ситуація з публічними фінансами гірша, ніж була минулої весни. Видаткову частину бюджету суттєво «струсонула» підготовка до Євро-2012, тоді як індекс інвестиційної привабливості падає, за розрахунками Європейської бізнес-асоціації, третій квартал поспіль. Борги зростають значно швидшим темпом, ніж економіка. Міжнародні індикатори платоспроможності країни оцінюють вірогідність дефолту за українськими єврооблігаціями майже в 45 відсотків — вище за аналогічний показник для Венесуели чи Єгипту. За негативного платіжного балансу країна вимушена зважати на високі ціни на газ і потребу погашати державні борги — в другому кварталі обсяг боргових виплат очікується у 29,41 мільярда гривень. Погашаємо заборгованість тільки коштом внутрішніх запозичень, очікуючи, коли подешевшають зовнішні. **Промисловість і АПК дрейфують, а чиновники видають бажане за дійсне.**

Мовляв, зростання надходжень за зменшеної торік ставки податку на прибуток свідчить про фіскальну ефективність і цілковите порозуміння з платниками. (Ще б так вважали платники!) Мовляв, авансова сплата ПДВ здійснюється винятково на їхнє прохання і з метою заощадити обігові кошти підприємств (хто б заперечив?!) У Міненерговугілля кажуть: через рік почнемо додавати біоетанол у бензин і усунемо всі проблеми (ще б такий проект не додавав проблем!). У Мінсоцполітики обіцяють: заохотимо роботодавця — і забезпечимо зайнятість (ще б переконати в цьому роботодавця!) Усе це, та багато іншого, стоїть в одному ряду з низкою далеких від економічного сенсу пропозицій, які зазвичай озвучуються перед виборами. Але цієї весни вони пекучі ще й тому, що уряд вимушений віднайти додаткові доходи для виконання соціальних ініціатив Президента. Тому змінами до бюджету уряд планує збільшити надходження від ПДВ, від акцизів з імпорту, врахувати премії за підписання договорів про розподіл продукції, доходи від індексації і плати за адміністративні послуги тощо. На змішення пенсійного забезпечення та збільшення соціальних виплат планується витратити додатково 18,2 мільярда гривень.

Будеш третім?

Через це мало хто сумнівався, що зміни до держбюджету у Верховній Раді, як то кажуть, пройдуть поза чергою. Мова ж про наболіле! Та ще й у купі з обіцянкою відновити компенсацію зареєстрованих втрат від знецінення грошових заощаджень в Ощадбанку СРСР. До всього, не зраджуючи традиціям, Мінфіну треба невідкладно відкоригувати бюджетний розпис, аби пенсії зросли на 100 і більше гривень уже від 1 травня. І аби перевтілений у гроші урядовий оптимізм не відгукнувся, бува, інфляційним сплеском ще до виборів. У винахідливості політтехнологів ніхто не сумнівається. Тепер їм треба якось обґрунтувати мобілізацію податкових надходжень у 288,6 мільярда гривень, на 14,2 відсотка більше, ніж було торік, щоб не звинуватили, бува, у підвищенні фіскального тиску. Зразом треба виправдати низку законопроектів із пропозиціями підняти акцизи, рентну платню за користування надрами, ставки ввізного мита на товари, які менші за прийняті зобов'язання СОТ. Проте не політтехнологам, а уряду належить спростувати аксіому про два шляхи зростання суспільних доходів за умов згасаючих темпів економічного зростання — інфляційний і фіскальний. Якщо уряд віднайде третій шлях, чого йому всі щиро бажають, він потрапить в історію економічної науки. Зрештою, хоч як крути, а третім стане платник податків.

Місцева влада також дочекалася підтримки для своїх бюджетів. Зокрема — субвенції для покриття заборгованості, яка виникла через різницю в тарифах на теплову енергію і послуги централізованого водопостачання. **Гроші передбачили, але показово інше. Почасти вони є вчорашніми податковим боргом підприємств електроенергетичної та вугільної галузі. Це зайве підкреслює, що і на державному, і на корпоративному рівні всі комусь за щось завинили. Столиця просить у Мінфіну дозволу позичити, аби віддати старі борги. Мінфін гадає, у який спосіб у черговий раз рефінансувати старий борг перед російським ВТБ, щоб не переляк ати нових кредиторів. Роботодавці винні найманим працівникам, а ті — за житлово-комунальні послуги і т. д. і т. п. А, між іншим, погашати борги за рахунок нагромадження нових — це шлях у прірву, до визнання своєї неплатоспроможності.**

Інфляція не так помірна, як — поміркована

Повернімося до всемогутніх технологій. Якщо порівняти видатки домогосподарств у лютому-березні на певному кошику продуктів і послуг, то жодним чином не одержати той індекс інфляції, який Держстат показав за березень: 0,3 відсотка. Але інфляційні складові і структура споживання видають бажане за дійсне, помірну інфляцію — за поміркованy, яка відкладається до кращих часів, на післявиборний період. Попри це, якщо послухати заступника керівника Генерального економічного департаменту Нацбанку Олександра Петрика, то можна дійти висновку, що зі статистикою у нас усе гаразд, а зі споживанням і витратами домогосподарств щось не те. Облиште, просто в нас не помірна, а поміркована інфляція. Через це стаття «Продовольчі товари та безалкогольні напої» уперше за 5 років набула від'ємного значення, тобто засвідчила падіння цін на один відсоток. А загальний показник інфляції за березень є найкращим за 10 років. Що яйця підстрибнули в цінах, то це, природно, перед Великоднем. Що ціни на бензин підстрибнули неабияк — то це, як ведеться, перед посівною. За низьку інфляцію дякувати треба високому врожаю попереднього року і турботі про покращення структури зберігання та реалізації продовольчої продукції, тобто уряду. Отже, відзвітував банкір, від початку року споживчі ціни зросли лише на 0,7 відсотка, що є доброю запорукою того, що інфляція не вийде за межі річних урядових орієнтирів.

І хто б подумав, що банкіри теж уміють говорити, як політтехнологи.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Мал.Василя ФЛЬОРКА.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Шляхами легендарного Маргелова

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Ми щиро пишаємося тим, що Василь Пилипович народився саме в Дніпропетровську. Всією своєю діяльністю, своїми мужністю та славою, перемогами він довів, що Дніпропетровськ — місто сильних духом людей, — сказала, зустрічаючи учасників автопробігу, заступниця голови облдержадміністрації Марія Пустова.

Після Дніпропетровська учасники заходу побували в Миколаївській окремій аеромобільній бригаді, де встановлено пам'ятник генералові. Міжнародний автопробіг ветеранів стартував 10 квітня. Маршрут пролягає через Україну, Росію, Білорусь, Молдову, Польщу, Литву, Угорщину, Австрію, Словаччину, Чехію, Францію. Десантники планують фінішувати 9 травня в Берліні.

Автопробіг організовано Всеукраїнською громадською організацією «Ніхто, крім нас» та загальноросійською громадською організацією «Союз десантників Росії». Його довжина — понад 15 тисяч кілометрів. Очікується, що в ньому візьмуть участь понад 50 автомобільних екіпажів з різних країн СНД та ЄС.

На знімку: хліб-сіль дорогим гостям.

Фото з сайту gorod. dp. ua.

Суддя міста Орджонікідзе збив людину і зник із місця ДТП

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час розслідування було знайдено й оглянуто автомобіль із характерними пошкодженнями, а також встановлено особу водія транспортного засобу.

Як з'ясувалося, машина належить жителю Марганця, однак фактично нею керував суддя міста Орджонікідзе Анатолій Гордієнко. Представник Феміди збив людину 14 числа близько 22.00 і зник з місця події, не надавши потерпілому необхідної допомоги, після чого сховав автомобіль у гаражі.

Розслідування цієї справи взяла під контроль прокуратура Дніпропетровської області.

А УДАІ в Дніпропетровській області також розшукує водія, який близько півночі 15 квітня на автодорозі Бориспіль—Дніпропетровськ неподалік від Дніпродзержинська скоїв наїзд на чоловіка 1950 року народження, котрий помер на місці. Водій також зник з місця злочину.

Із бізнесменом прощалися в театрі опери та балету

Напередодні Великодня, ввечері в суботу, в центрі Дніпропетровська було застрелено відомого бізнесмена, 45-річного Геннадія Аксельрода.

За повідомленням ГУМВС України у Дніпропетровській області, перший постріл пролунав тоді, коли чоловік, перебуваючи за кермом власного автомобіля, під'їхав до будинку на вулиці Гоголя. Поки відкривалися автоматичні ворота у дворі будинку, невідомий на велосипеді вистрілив зі зброї із глушником у лобове скло. Бізнесмен вискочив з автомобіля й намагався бігти в бік проспекту Карла Маркса, але зловмисник зробив ще кілька пострілів.

Нині в області проводять оперативно-розшукові заходи. Одна з версій убивства — розборки. Загиблий мав великий будівельний бізнес у Дніпропетровську. Його остання робота — зведення безликого торговельного комплексу «Пасаж» на місці пам'ятника архітектури, магазину «Дитячий світ». Це спричинило багато суперечок і нарікань.

Прощання з бізнесменом відбулося в будинку Дніпропетровського театру опери та балету. Поховали його на Сурсько-Литовському цвинтарі. Бізнес-партнер убитого Геннадій Корбан також прийшов попрощатися із другом. Поруч із ним постійно перебував боєць «Беркута» з автоматом.

На Г. Аксельрода вже робили замах у 2010 році. Вибуховий пристрій було закладено тоді під столом, за яким він обідав у ресторані «Паппероні» з Г. Корбаном. Тоді бізнесмен не постраждав.

Зірки стануть ближчими

У Дніпропетровському обласному центрі науково-технічної творчості та інформаційних технологій відкрито перший пересувний планетарій. На його придбання з обласного бюджету було виділено 42 тисячі гривень. На базі планетарію працюватимуть астрономічний гурток та віртуальна інтернет-школа.

Мобільний планетарій являє собою надувний проекційний купол діаметром 5 метрів і висотою 3,3 метра. Він виконаний із міцного матеріалу, що не пропускає світло. Одночасно в ньому можуть перебувати до 15 глядачів. За допомогою проектора, комп'ютера та спеціального дзеркала по всій внутрішній поверхні (360 градусів) демонструватимуться навчально-наукові фільми.

Улітку планується виїзна робота цього планетарію в оздоровчих закладах області, а з вересня — у школах. У такий спосіб діти з найвіддаленіших міст та районів області познайомляться із зоряним небом. А нині на базі мобільного планетарію відкрито астрономічний гурток. У ньому навчаються 25 дітей.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

ОГОЛОШЕННЯ

9 квітня. Заступник Голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера, Голова ЦВК Володимир Шаповал, заступник Голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна під час засідання комісії, на якому було встановлено кількість одномандатних виборчих округів на постійній основі в АРК, областях, містах Києві та Севастополі.

10 квітня. Одеса. Покладання квітів до пам'ятника Невідомому матросові з нагоди 68-ї річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

11 квітня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Турецької Республіки в Україні Мехметом Самсаром.

12 квітня. Сергій Ківалов, Іван Попеску, Олександр Єфремов під час пленарного засідання Верховної Ради, на якому, зокрема, було ухвалено Кримінальний процесуальний кодекс України.

13 квітня. Київ. Прем'єра театральної вистави «Вдома в Україні», в основу якої покладені реальні історії мігрантів та представників етнічних меншин, що живуть в Україні.

14 квітня. Миколаїв. Традиційна весняна виставка-ярмарок голубів.

15 квітня. Луганськ. Святкування Великодня.

16 квітня. Сімферополь. У матчі 27-го туру чемпіонату України з футболу серед команд Прем'єр-ліги місцева «Таврія» здолала одеський «Чорноморець» з рахунком 2:0.

Вісім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

Йорданська фармацевтична компанія планує інвестувати 100 млн. доларів

***Президент України Віктор Янукович на українсько-йорданському бізнес-форумі в Аммані запропонував бізнесменам низку конкретних інвестиційних проектів, реалізація яких може бути цікавою для України і Йорданії,* повідомляє прес-служба глави держави.**

Президент нагадав про те, що Україна є визнаним лідером з металургійного виробництва у світі. «У зв'язку з цим ми з великою зацікавленістю ставимося до намірів йорданської сторони модернізувати власне металургійне виробництво, усвідомлюючи наявні потреби Йорданії», — зазначив він. За словами В. Януковича, Україна також розуміє важливість забезпечення продовольчої безпеки. «Ми не тільки можемо збільшити обсяги експорту зернових у вашу країну, а й готові працювати разом з йорданськими підприємствами над створенням сучасної інфраструктури, зокрема, зернового термінала порту», — сказав Президент України.

Йорданців, у свою чергу, цікавить наша країна. Так, одна з найбільших у Йорданському Хашимітському Королівстві фармацевтична компанія «Hikma Pharmaceuticals» планує інвестувати в Україну більш як 100 млн. дол. Про це журналістам в Аммані повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Йорданії Сергій Пасько, **передає «Укрінформ».**

С. Пасько зазначив, що йорданські бізнесмени вже провели низку зустрічей з українськими міністрами економіки й іноземних справ, на яких розглядалося це питання. «Нині відпрацьовуються кілька варіантів цього проекту», — наголосив посол.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Дніпропетровщина показала себе у Брюсселі

Серед регіонів країн, які не є членами Європейського Союзу, Дніпропетровщина першою провела генеральну презентацію свого економічного та інвестиційного потенціалу в Комітеті регіонів ЄС у Брюсселі. Вона відбулася під гаслом "Де пульсує нова енергія України".

Інтерес до області виявив не лише європейський бізнес, а й політикум. Ознайомитися із досягненнями та потенціалом регіону прийшли депутати Європарламенту та Європейської комісії і зовнішньополітичної служби Євросоюзу.

— Я думаю, що ми прорубали вікно в регіональний вимір співпраці з ЄС, — зазначив представник України при Євросоюзі Костянтин Єлісєєв **(на знімку ліворуч)**. Він також наголосив, що європейський розвиток України, зокрема економічна інтеграція до ЄС, залежить від успішного регіонального розвитку.

— Наша мета — мати прямі контакти з інвесторами з різних країн Євросоюзу та з різними регіонами країн ЄС, щоб залучати інвестиції, створювати нові робочі місця та впроваджувати сучасні технології, — сказав голова Дніпропетровської ОДА Олександр Вілкул **(на знімку праворуч)**.

Про свою зацікавленість у співпраці заявили представники бельгійського бізнесу. «Такі презентації — це рішучий крок для обміну досвідом та можливостями, підвищення суспільного інтересу. Компанії Фландрії можуть вести успішний бізнес в регіонах України», — сказала Евелін Стаеленс, представник організації «Інвестиції і торгівля Фландрії» (Бельгія).

Відповідаючи на запитання українських журналістів про те, наскільки вигідна європейська інтеграція таким промисловим регіонам України, як Дніпропетровщина, європарламентарій Милослав Рансдорф зазначив, що в процесі інтеграції не програє жодна зі сторін. Адже йдеться про нові ринки збуту, зокрема й для української промисловості.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

Конфлікт жевріє

Учора у Відні розпочався черговий раунд переговорів щодо молдовсько-придністровського врегулювання у форматі 5+2. Молдова й Придністров'я виступають як сторони конфлікту, РФ, Україна та ОБСЄ — як посередники, Євросоюз і США — як спостерігачі.

А за день до початку переговорів Тирасполь відвідав недавно призначений спецпредставником Росії по Придністров'ю віце-прем'єр уряду Дмитро Рогозін. Він виступив із підбурювальними заявами, які пояснюють ініціативи обраного президента Володимира Путіна стосовно СНД і політику Росії щодо розміщення американського комплексу ПРО у Східній Європі.

Дмитро Рогозін наголосив, що російські війська залишаться у Придністров'ї: «Ми тут будемо стільки, скільки потрібно». Він підтвердив, що російські миротворці будуть забезпечені всім необхідним спорядженням для продовження своєї миротворчої місії зі встановлення «вічного миру на цій землі».

Президент Придністровсько-Молдавської республіки Євген Шевчук під час зустрічі з Рогозіним зазначив, що Росія надає їм всебічну підтримку, а населення республіки одержує від РФ соціально-економічну допомогу.

Придністров'я, на думку експертів, знову стає об'єктом особливої уваги Росії тому, що Румунія є членом НАТО й на її території вже розміщено чотири бази США.

Цікаво, що заступник міністра закордонних справ РФ Сергій Рябков учора заявив, що «переговори щодо ПРО відбуваються не найкращим чином. І в разі недосягнення домовленостей Росія почне військово-технічну протидію НАТО». Тобто фактично посадовець відкрито заявив про військове протистояння Росії й НАТО в Європі.

Московські ЗМІ, з посиланням на Кремль, зазначають, що на території Придністров'я буде розміщено РЛС «Воронеж», яка здатна виявляти балістичні, космічні й аеродинамічні об'єкти, у тому числі балістичні та крилаті ракети.

Російська політика підтримки сепаратизму у Придністров'ї, як і в Південній Осетії, небезпечна й деструктивна. Причому питання своєї національної безпеки Москва намагається вирішити за рахунок інших. Як не згадати радянську передвоєнну доктрину про те, що війна повинна вестися не на території СРСР.

Тліючий конфлікт на південних кордонах України небезпечний тим, що він може перерости в реальне з'ясування стосунків за участю ракетно-ядерних держав, протистояння Росії та країн НАТО.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Покаранням за такий злочин повинна бути смертна кара...

У Норвегії продовжився процес над Андерсом Брейвіком, який обвинувачується в убивстві 77 чоловік. Як і за день до цього, «норвезький стрілець» привітав суд нацистським жестом, **передає «Євроньюс».**

Майже одразу після початку судового засідання було оголошено перерву на півгодини, оскільки обвинувачення та захист вимагали відводу одного з п'яти суддів. Як стало відомо, один з помічників судді наступного дня після теракту написав в Інтернеті, що покаранням за такий злочин має бути смертна кара. У Норвегії смертна кара скасована з 1979 року.

16 тонн помідорів повернулися на батьківщину — в Туреччину

Експерти Одеської зональної карантинної лабораторії запалили червоне світло 16 тоннам імпортних помідорів. Фахівці виявили, що партія овочів, яка прибула з Туреччини, заражена небезпечною комахою-шкідником — південноамериканською томатною міллю.

Це вже четвертий з початку року випадок, коли в овочах, які прибули з Туреччини, було виявлено комах-шкідників. Південноамериканська томатна міль — небезпечний шкідник, крім томатів вона охоче ласує картоплею, баклажанами, солодким перцем. Втрати врожайності й торговельних якостей продукції в результаті ушкодження шкідником можуть становити від 35 до 100 відсотків.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

У Пхеньяні відбувся військовий парад, присвячений 100-річчю від дня народження засновника КНДР Кім Ір Сена. Цей день вважається у Північній Кореї головним державним святом — Днем Сонця.

Фото XINHUA/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Євро–2012 відкриває нові перспективи

Голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида разом із колегами взяв участь в урочистому відкритті нового аеровокзалу міжнародного аеропорту «Львів» та нараді, яку провів Президент України. Тема останньої — підготовка заявки на проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року в Україні.

«Усі збудовані до Євро-2012 інфраструктурні об'єкти працюватимуть на розвиток України в майбутньому», — сказав Президент. І наголосив: необхідно продовжувати роботи з ремонту низки автодоріг. І не тільки центральних автомагістралей. На Закарпатті це стосується доріг Київ—Чоп та Мукачеве—Івано-Франківськ—Рогатин—Львів, а також шляхів обласного і місцевого значення.

Не менш важливе для Закарпаття й будівництво нового залізничного тунелю у Воловецькому районі.

— Готуватиме Закарпаття й документи на заявку щодо проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року. У разі виграшу в тому ж Воловецькому районі передбачено зведення олімпійського селища й інфраструктури для таких дисциплін, як швидкісний спуск та гігантський слалом. У 2015 році держави подаватимуть проекти на конкурс, серед претендентів буде й Україна. Проте підготовча робота, зокрема, й у Закарпатській області, розпочнеться раніше, — сказав голова ОДА Олександр Ледида.

Василь НИТКА.

У Страсбурзі ухвалили нейтральний вирок у Катинській справі

Визнавши розстріл 22 тисяч польських солдатів у квітні 1940 року в Катині «військовим злочином, щодо якого не закінчилися строки давності», Європейський суд з прав людини постановив: питання «добросовісності проведення Російською Федерацією катинського слідства не належить до його підсудності». В цьому й полягає нейтральність вироку: для польських позивачів — моральна сатисфакція, для російської держави — жодних правових наслідків.

Офіційні представники обох сторін висловили задоволення «соломоновим рішенням». Позивачі (нащадки 15 розстріляних у 1940 році, скарги яких були предметом розгляду) збираються оскаржити рішення у Великій палаті суду.

Постанову прийняли більшістю голосів. Було визнано, що РФ «допустила принизливе трактування щодо 10 родичів жертв катинського злочину» (решту 5 позивачів не визнано потерпілими) шляхом «приховування (під грифом таємності) документів слідства і місця поховання розстріляних офіцерів, а також заперечення катинського злочину як встановленого історичного факту». Окремим пунктом вказано про порушення РФ Європейської конвенції з прав людини. Йдеться про відмову росіян, які посилалися на таємність документа, надати Європейському суду копію постанови від 2004 року Головної військової прокуратури РФ про припинення катинського слідства. На матеріали накладено гриф таємності, і в офіційному трактуванні російської прокуратури катинський розстріл не вважається злочином з точки зору міжнародного права — він є військовим службовим злочином, щодо якого закінчилися строки давності.

На думку польських правників та слідчих Інституту національної пам'яті, трагедія, з точки зору міжнародного права, «була щонайменше військовим злочином та злочином проти людства». Цікаво, що подібним чином її класифікували радянські юристи під час Нюрнберзького процесу, коли СРСР намагався приписати розстріл нацистам.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Обгрунтованість і законність усіх землевідводів під будівництво, особливо тих, що стали причиною обурення суспільства, необхідно перевірити, *впевнений керівник Мінрегіонбуду Анатолій БЛИЗНЮК*

Дохід у понад мільйон гривень задекларували 9 громадян Житомирщини. Аналіз декларацій свідчить, що одні жителі області мають сплатити до бюджету більше 12 мільйонів гривень, інші — скористатися податковою знижкою і отримати з бюджету 3,5 мільйона, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

Закон України

Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні

Цей Закон визначає правові та економічні засади державної політики у сфері підтримки та розвитку малого і середнього підприємництва.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Суб'єкти малого і середнього підприємництва

1. Терміни «суб'єкти малого підприємництва» і «суб'єкти середнього підприємництва» вживаються у цьому Законі в значенні, наведеному у Господарському кодексі України, з урахуванням того, що в цілях цього Закону термін «суб'єкти малого підприємництва» охоплює суб'єктів мікропідприємництва.

Стаття 2. Законодавство у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні

1. Відносини, пов'язані з розвитком малого і середнього підприємництва в Україні, базуються на Конституції України і регулюються Господарським, Цивільним та Податковим кодексами України, цим Законом та іншими законодавчими актами, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. У разі якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, визначено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ II
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Стаття 3. Мета і принципи державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні

1. Метою державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні є:

1) створення сприятливих умов для розвитку малого і середнього підприємництва;

2) забезпечення розвитку суб'єктів малого і середнього підприємництва з метою формування конкурентного середовища та підвищення рівня їх конкурентоспроможності;

3) стимулювання інвестиційної та інноваційної активності суб'єктів малого і середнього підприємництва;

4) сприяння провадженню суб'єктами малого і середнього підприємництва діяльності щодо просування вироблених ними товарів (робіт, послуг), результатів інтелектуальної діяльності на внутрішній і зовнішній ринки;

5) забезпечення зайнятості населення шляхом підтримки підприємницької ініціативи громадян.

2. Принципами державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні є:

1) ефективність підтримки малого і середнього підприємництва;

2) доступність отримання державної підтримки суб'єктами малого і середнього підприємництва;

3) забезпечення участі представників суб'єктів малого і середнього підприємництва, громадських організацій, що представляють інтереси суб'єктів малого і середнього підприємництва, у формуванні та реалізації державної політики в зазначеній сфері;

4) створення рівних можливостей для доступу суб'єктів малого і середнього підприємництва, що відповідають вимогам, передбаченим загальнодержавними, регіональними та місцевими програмами розвитку малого і середнього підприємництва, до участі у виконанні таких програм та для отримання державної підтримки;

5) ефективність використання бюджетних коштів, передбачених для виконання зазначених програм;

6) відкритість і прозорість проведення процедур надання державної підтримки;

7) доступність об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва для всіх суб'єктів малого і середнього підприємництва.

Стаття 4. Основні напрями державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні

1. Основними напрямами державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні є:

1) удосконалення та спрощення порядку ведення обліку в цілях оподаткування;

2) запровадження спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності для суб'єктів малого підприємництва, що відповідають критеріям, встановленим у податковому законодавстві;

3) залучення суб'єктів малого підприємництва до виконання науково-технічних і соціально-економічних програм, здійснення постачання продукції (робіт, послуг) для державних та регіональних потреб;

4) забезпечення фінансової державної підтримки малих і середніх підприємств шляхом запровадження державних програм кредитування, надання гарантій для отримання кредитів, часткової компенсації відсоткових ставок за кредитами тощо;

5) сприяння розвитку інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;

6) гарантування прав суб'єктів малого і середнього підприємництва під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності;

7) сприяння спрощенню дозвільних процедур та процедур здійснення державного нагляду (контролю), отримання документів дозвільного характеру для суб'єктів малого і середнього підприємництва та скороченню строку проведення таких процедур;

8) організація підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів для суб'єктів малого і середнього підприємництва;

9) впровадження механізмів сприяння та стимулювання до використання у виробництві суб'єктами малого і середнього підприємництва новітніх технологій, а також технологій, які забезпечують підвищення якості товарів (робіт, послуг).

Розділ III
ОРГАНИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ РОЗВИТОК МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ, ТА ЇХ ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 5. Органи, що забезпечують розвиток малого і середнього підприємництва

1. Розвиток малого і середнього підприємництва забезпечують у межах своїх повноважень Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважений орган у сфері розвитку малого і середнього підприємництва, інші центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

2. Спеціально уповноваженим органом у сфері розвитку малого і середнього підприємництва є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері розвитку підприємництва.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. Кабінет Міністрів України забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері розвитку підприємництва, розроблення та виконання загальнодержавних програм розвитку малого і середнього підприємництва з урахуванням загальнодержавних пріоритетів, здійснює заходи щодо розвитку інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва, спрямовує, координує та контролює діяльність органів виконавчої влади, які забезпечують надання державної підтримки.

Стаття 7. Повноваження спеціально уповноваженого органу у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. До повноважень спеціально уповноваженого органу у сфері розвитку малого і середнього підприємництва належать:

1) внесення пропозицій щодо формування та реалізація державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва;

2) підготовка пропозицій щодо визначення пріоритетів і видів підтримки суб'єктів малого і середнього підприємництва;

3) розроблення проектів державних програм розвитку малого і середнього підприємництва, забезпечення їх виконання з урахуванням загальнодержавних пріоритетів та здійснення моніторингу виконання;

4) внесення пропозицій щодо визначення основних фінансових, економічних, соціальних та інших показників розвитку малого і середнього підприємництва;

5) утворення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів з питань розвитку малого і середнього підприємництва;

6) формування єдиної інформаційної системи для забезпечення реалізації державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва;

7) сприяння діяльності громадських організацій, що представляють інтереси суб'єктів малого і середнього підприємництва;

8) забезпечення пропагування і популяризації підприємницької діяльності;

9) забезпечення представництва в міжнародних організаціях, налагодження співпраці з органами влади іноземних держав щодо розвитку малого і середнього підприємництва;

10) підготовка і публікація щороку в засобах масової інформації звітів про стан розвитку малого і середнього підприємництва в Україні та його державну підтримку, проведення оцінки фінансових, економічних, соціальних та інших показників розвитку малого і середнього підприємництва та рівня ефективності державної підтримки;

11) методологічне забезпечення діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та сприяння розробленню і здійсненню ними заходів щодо розвитку малого і середнього підприємництва, у тому числі виконання регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва;

12) сприяння формуванню інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва.

Стаття 8. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. До повноважень інших центральних органів виконавчої влади у сфері розвитку малого і середнього підприємництва належать:

1) участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва;

2) участь у розробленні проектів державних програм розвитку малого і середнього підприємництва, забезпечення їх виконання з урахуванням загальнодержавних пріоритетів та здійснення моніторингу виконання;

3) забезпечення рівних можливостей суб'єктів підприємництва для доступу до участі у виконанні загальнодержавних, регіональних та галузевих програм.

Стаття 9. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим та місцевих державних адміністрацій у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим та місцевих державних адміністрацій у сфері розвитку малого і середнього підприємництва належать:

1) визначення регіональних пріоритетів і видів державної підтримки з урахуванням загальнодержавних пріоритетів;

2) розроблення проектів регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва, забезпечення їх виконання з урахуванням загальнодержавних пріоритетів, національних і регіональних соціально-економічних, екологічних, культурних та інших особливостей, здійснення моніторингу виконання таких програм;

3) сприяння розвитку міжрегіонального співробітництва суб'єктів малого і середнього підприємництва;

4) забезпечення пропагування і популяризації підприємницької діяльності;

5) налагодження співпраці з міжнародними організаціями, адміністративно-територіальними утвореннями іноземних держав з питань розвитку малого і середнього підприємництва;

6) проведення оцінки фінансових, економічних, соціальних та інших показників розвитку малого і середнього підприємництва та рівня ефективності державної підтримки, прогнозування розвитку малого і середнього підприємництва у відповідних регіонах України;

7) сприяння формуванню інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва у відповідних регіонах України;

8) методичне забезпечення органів місцевого самоврядування, сприяння розробленню та здійсненню ними заходів щодо розвитку малого і середнього підприємництва.

Стаття 10. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері розвитку малого і середнього підприємництва належить створення умов для розвитку малого і середнього підприємництва, зокрема:

1) визначення пріоритетів та видів державної підтримки суб'єктів малого і середнього підприємництва з урахуванням загальнодержавних пріоритетів;

2) участь у розробленні проектів регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва, їх затвердження та забезпечення виконання з урахуванням загальнодержавних пріоритетів, національних і місцевих соціально-економічних, екологічних, культурних та інших особливостей, здійснення моніторингу виконання таких програм;

3) сприяння формуванню інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;

4) сприяння діяльності громадських організацій, що представляють інтереси суб'єктів малого і середнього підприємництва.

2. До повноважень органів місцевого самоврядування також належить утворення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів у сфері розвитку малого і середнього підприємництва.

Стаття 11. Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи у сфері розвитку малого і середнього підприємництва

1. Порядок утворення консультативних, дорадчих або інших допоміжних органів у сфері розвитку малого і середнього підприємництва визначається відповідно до законодавства.

2. Інформація про рішення органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування про утворення консультативних, дорадчих або інших допоміжних органів у сфері розвитку малого і середнього підприємництва підлягає опублікуванню у засобах масової інформації, а також розміщенню на офіційних веб-сайтах відповідних органів.

Розділ IV
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Стаття 12. Умови надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього підприємництва

1. Державна підтримка надається суб'єктам малого і середнього підприємництва, які відповідають критеріям, встановленим частиною третьою статті 55 Господарського кодексу України.

2. Державна підтримка передбачає формування програм, в яких визначається механізм цієї підтримки. Програми державної підтримки розробляються та впроваджуються спеціально уповноваженим органом у сфері розвитку малого і середнього підприємництва із залученням інших центральних органів виконавчої влади та громадських організацій, що представляють інтереси суб'єктів малого і середнього підприємництва. Державні програми підтримки затверджуються Кабінетом Міністрів України в установленому законом порядку.

Стаття 13. Обмеження щодо надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього підприємництва

1. Державна підтримка не може надаватися суб'єктам малого і середнього підприємництва, які:

1) є кредитними організаціями, страховими організаціями, інвестиційними фондами, недержавними пенсійними фондами, професійними учасниками ринку цінних паперів, ломбардами;

2) є нерезидентами України, за винятком випадків, передбачених міжнародними договорами України;

3) здійснюють виробництво та/або реалізацію зброї, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, обмін валют;

4) здійснюють надання в оренду нерухомого майна, що є одним з основних видів діяльності;

5) визнані банкрутами або стосовно яких порушено справу про банкрутство;

6) перебувають у стадії припинення юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;

7) подали завідомо недостовірні відомості та документи під час звернення за наданням державної підтримки;

8) мають заборгованість перед бюджетом, Пенсійним фондом України, фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

9) отримали державну підтримку з порушенням умов її надання або умов щодо цільового використання бюджетних коштів, що доведено в установленому порядку;

10) отримують аналогічну за видами державну підтримку, строк надання якої не закінчився.

Стаття 14. Інфраструктура підтримки малого і середнього підприємництва

1. Інфраструктурою підтримки малого і середнього підприємництва є підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, які провадять діяльність, спрямовану на розвиток суб'єктів малого і середнього підприємництва, їх інвестиційної та інноваційної активності, просування вироблених ними товарів (робіт, послуг), результатів інтелектуальної діяльності на внутрішній і зовнішній ринки.

До об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва належать бізнес-центри, бізнес-інкубатори, інноваційні бізнес-інкубатори, науково-технологічні центри, центри трансферу технологій, фонди підтримки малого підприємництва, лізингові компанії, консультативні центри, інші підприємства, установи та організації, основним завданням яких є сприяння розвитку малого і середнього підприємництва.

2. Державна підтримка об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва здійснюється в рамках державних, регіональних і місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва.

Стаття 15. Види державної підтримки суб'єктів малого і середнього підприємництва та об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва

1. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва та об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва включає фінансову, інформаційну, консультаційну підтримку, у тому числі підтримку у сфері інновацій, науки і промислового виробництва, підтримку суб'єктів малого і середнього підприємництва, що провадять експортну діяльність, підтримку у сфері підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації управлінських кадрів та кадрів ведення бізнесу.

2. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування мають право надавати, крім визначених частиною першою цієї статті видів державної підтримки, інші види державної підтримки за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Стаття 16. Фінансова державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва

1. Надання фінансової державної підтримки здійснюється спеціально уповноваженим органом у сфері розвитку малого і середнього підприємництва, іншими органами виконавчої влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, Українським фондом підтримки підприємництва та іншими загальнодержавними фондами, регіональними та місцевими фондами підтримки підприємництва.

Фінансова державна підтримка надається за рахунок державного та місцевих бюджетів.

2. Основними видами фінансової державної підтримки є:

1) часткова компенсація відсоткових ставок за кредитами, що надаються на реалізацію проектів суб'єктів малого і середнього підприємництва;

2) часткова компенсація лізингових, факторингових платежів та платежів за користування гарантіями;

3) надання гарантії та поруки за кредитами суб'єктів малого і середнього підприємництва;

4) надання кредитів, у тому числі мікрокредитів, для започаткування і ведення власної справи;

5) надання позик на придбання і впровадження нових технологій;

6) компенсація видатків на розвиток кооперації між суб'єктами малого і середнього підприємництва та великими підприємствами;

7) фінансова підтримка впровадження енергозберігаючих та екологічно чистих технологій;

8) інші види не забороненої законодавством фінансової державної підтримки.

3. Порядок використання коштів державного бюджету для фінансової державної підтримки суб'єктів малого і середнього підприємництва затверджується відповідно до вимог бюджетного законодавства.

Стаття 17. Фонди підтримки підприємництва

1. Український фонд підтримки підприємництва, інші загальнодержавні, регіональні та місцеві фонди підтримки підприємництва є юридичними особами.

2. Порядок створення та функціонування Українського фонду підтримки підприємництва, інших загальнодержавних фондів підтримки підприємництва визначається Кабінетом Міністрів України.

Засновниками регіональних та місцевих фондів підтримки підприємництва можуть бути Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, Український фонд підтримки підприємництва, інші загальнодержавні фонди підтримки підприємництва, юридичні та фізичні особи.

3. Фонди підтримки підприємництва - неприбуткові організації, основними функціями яких є сприяння реалізації державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва шляхом залучення та ефективного використання фінансових ресурсів, фінансування цільових програм та проектів.

4. Фінансова державна підтримка здійснюється фондами відповідно до статті 16 цього Закону.

5. Кошти Українського фонду підтримки підприємництва, інших загальнодержавних, регіональних та місцевих фондів підтримки підприємництва формуються за рахунок бюджетних коштів, добровільних внесків фізичних і юридичних осіб, у тому числі іноземних.

6. Кошти Українського фонду підтримки підприємництва, інших загальнодержавних, регіональних та місцевих фондів підтримки підприємництва спрямовуються виключно на фінансування розвитку та підтримки малого і середнього підприємництва. Порядок використання таких коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Інформаційна державна підтримка

1. Інформаційна державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва та об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва може здійснюватися шляхом:

1) створення та забезпечення функціонування державних, регіональних і місцевих інформаційних систем, інформаційно-телекомунікаційних мереж, сприяння започаткуванню підприємницької діяльності за допомогою Інтернету;

2) надання інформації:

про стан виконання державних, регіональних і місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва та рівень ефективності державної підтримки;

про стан розвитку малого і середнього підприємництва;

про об'єкти інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;

іншої інформації (економічної, правової, статистичної, виробничо-технологічної, з питань маркетингу), необхідної для забезпечення розвитку суб'єктів малого і середнього підприємництва.

2. Інформація, зазначена у частині першій цієї статті, є загальнодоступною і розміщується на офіційних веб-сайтах органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування.

Стаття 19. Консультаційна державна підтримка

1. Консультаційна державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва може здійснюватися шляхом:

1) сприяння утворенню об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва, які надають консультаційні послуги суб'єктам малого і середнього підприємництва, та забезпечення їх діяльності;

2) спрощення доступу до інформації в режимі реального часу.

Стаття 20. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва у сфері інновацій, науки та промислового виробництва

1. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва у сфері інновацій, науки і промислового виробництва може здійснюватися шляхом:

1) надання фінансової підтримки для утворення об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва у сфері інновацій, науки та промислового виробництва, у тому числі бізнес-інкубаторів, інноваційних бізнес-інкубаторів, науково-технологічних центрів, центрів трансферу технологій;

2) сприяння розвитку венчурного підприємництва;

3) створення системи економічних стимулів для розвитку економіки на основі технологічних інновацій;

4) передачі наукової продукції, створеної за рахунок бюджетних коштів, для її впровадження у виробництво;

5) створення умов для залучення суб'єктів малого і середнього підприємництва до укладення договорів субпідряду у сфері інновацій та промислового виробництва;

6) стимулювання залучення іноземних інвестицій і розвитку взаємовигідної міжнародної інноваційної співпраці;

7) створення умов для поширення кооперації між суб'єктами малого і середнього підприємництва та великими підприємствами.

Стаття 21. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва, що провадять експортну діяльність

1. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва, що провадять експортну діяльність, може здійснюватися шляхом:

1) сприяння просуванню на ринки іноземних держав продукції вітчизняного виробництва (товарів, робіт і послуг), об'єктів інтелектуальної власності та створення сприятливих умов для українських учасників експортної діяльності;

2) співпраці з міжнародними організаціями та іноземними державами у сфері розвитку малого і середнього підприємництва;

3) утворення об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва, що сприяють експортній діяльності, зокрема шляхом надання фінансової підтримки (кредитування, гарантування, страхування експортних операцій, часткова компенсація частки відсоткових ставок за кредитами для провадження експортної діяльності, часткове покриття витрат суб'єктів малого і середнього підприємництва, пов'язаних із здійсненням маркетингових заходів на зовнішньому ринку, вивченням кон'юнктури зовнішнього ринку, пошуком партнерів, просуванням товарів на нові ринки, участю у виставково-ярмарковій діяльності за кордоном, відрядженням спеціалістів для вивчення ринків іноземних держав, підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації персоналу суб'єктів малого і середнього підприємництва з питань експортної діяльності);

4) сприяння участі суб'єктів малого і середнього підприємництва у виставково-ярмарковій діяльності за кордоном для представлення продукції вітчизняного виробництва, у тому числі шляхом надання фінансової підтримки, надання в оренду виставкових площ, часткового покриття витрат суб'єктів малого і середнього підприємництва, пов'язаних з участю у виставково-ярмарковій діяльності за кордоном;

5) сприяння поширенню за кордоном інформації про потенційні можливості вітчизняного малого і середнього підприємництва та забезпеченню доступу до іноземних інформаційних мереж для пошуку ділових партнерів.

Стаття 22. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва у сфері підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації управлінських кадрів та кадрів ведення бізнесу

1. Державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва у сфері підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації управлінських кадрів та кадрів ведення бізнесу може здійснюватися шляхом:

1) створення та розвитку мережі бізнес-інкубаторів;

2) розроблення та виконання освітніх програм, спрямованих на підготовку, перепідготовку і підвищення рівня кваліфікації кадрів для суб'єктів малого і середнього підприємництва на основі державних освітніх стандартів;

3) створення умов для підвищення рівня професійних знань і ділових якостей фахівців з числа соціально незахищених верств населення;

4) надання навчально-методологічної, науково-методичної допомоги суб'єктам малого і середнього підприємництва;

5) сприяння участі у програмах обміну міжнародним досвідом з метою запровадження передових технологій та підвищення рівня кваліфікації персоналу суб'єктів малого і середнього підприємництва.

Розділ V
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про державну підтримку малого підприємництва» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 51-52, ст. 447; 2009 р., № 6, ст. 21; із змінами, внесеними Законом України від 4 листопада 2011 року № 4014-VI).

3. Внести до Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) такі зміни:

1) статтю 55 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва.

Суб'єктами мікропідприємництва є:

фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами малого підприємництва є:

фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами великого підприємництва є юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) перевищує 250 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Інші суб'єкти господарювання належать до суб'єктів середнього підприємництва».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

2) частину сьому статті 63 виключити.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4618-VI.

Закон України

Про охоронну діяльність

Цей Закон визначає організаційно-правові принципи здійснення господарської діяльності у сфері надання послуг з охорони власності та громадян.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

охоронна діяльність - надання послуг з охорони власності та громадян;

об'єкт охорони - фізична особа та/або майно;

суб'єкт охоронної діяльності - суб'єкт господарювання будь-якої форми власності, створений та зареєстрований на території України, що здійснює охоронну діяльність на підставі отриманої у встановленому порядку ліцензії;

охорона майна - діяльність з організації та практичного здійснення заходів охорони, спрямованих на забезпечення недоторканності, цілісності визначених власником і належних йому будівель, споруд, територій, акваторій, транспортних засобів, валютних цінностей, цінних паперів та іншого рухомого і нерухомого майна, з метою запобігання та/або недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього, для збереження його фізичного стану, припинення несанкціонованого власником доступу до нього та забезпечення здійснення власником цього майна всіх належних йому повноважень стосовно нього;

охорона фізичної особи - діяльність з організації та практичного здійснення заходів охорони, спрямованих на забезпечення особистої безпеки, життя та здоров'я індивідуально визначеної фізичної особи (групи осіб) шляхом запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів (діяльності або бездіяльності) протиправного характеру;

персонал охорони - працівники, які безпосередньо виконують функції з охорони майна або фізичних осіб відповідно до свого кваліфікаційного рівня;

фахівець з організації заходів охорони - керівник суб'єкта охоронної діяльності або його заступник, начальник філії, іншого відокремленого структурного підрозділу або його заступник, до посадових обов'язків якого належать організація та проведення заходів охорони, контроль за виконанням персоналом охорони покладених на нього обов'язків;

пропускний режим - установлений у межах об'єктів охорони порядок, який забезпечується комплексом організаційно-правових та інженерно-технічних заходів, що здійснюються з метою виключення можливості безконтрольного переміщення осіб, транспортних засобів і майна на об'єкти та з об'єктів охорони;

внутрішньооб'єктовий режим - порядок, установлений у межах об'єктів охорони, що забезпечується сукупністю заходів і правил внутрішнього розпорядку, обов'язкових для виконання особами, які на них перебувають;

транспорт реагування - транспортний засіб, що знаходиться у власності суб'єкта охоронної діяльності, призначений для забезпечення негайного реагування персоналу охорони на протиправні дії щодо об'єкта охорони або на події та обставини, що завдають (можуть завдати) майнової шкоди або створюють можливу загрозу особистій безпеці громадян чи персоналу охорони на об'єктах охорони;

технічні засоби охорони - технічні засоби, що використовуються під час здійснення охоронної діяльності: системи, прилади та обладнання для виявлення, оповіщення і попередження про наявність небезпеки для життя людей та/або майна;

пункт централізованого спостереження - центр з працюючим персоналом, який спостерігає за станом систем передавання тривожних сповіщень.

Стаття 2. Мета Закону

1. Основною метою цього Закону є створення умов для:

1) захисту майна, забезпечення прав і законних інтересів суб'єктів господарювання та фізичних осіб;

2) забезпечення державного контролю за здійсненням заходів з охорони майна та фізичних осіб;

3) розвитку та вдосконалення сфери надання послуг з охорони власності та громадян.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини суб'єктів господарювання під час організації та здійснення ними охоронної діяльності.

2. Дія цього Закону поширюється на правовідносини правоохоронних органів та військових формувань у процесі надання ними послуг з охорони власності та громадян у частині, що не регулюється законодавчими актами, які регламентують їх діяльність.

Стаття 4. Державне регулювання у сфері охоронної діяльності

1. Органами державного регулювання у сфері охоронної діяльності є Кабінет Міністрів України, а також центральний орган виконавчої влади у сфері охоронної діяльності.

2. Державне регулювання у сфері охоронної діяльності здійснюється зазначеними органами відповідно до вимог цього Закону, Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» та інших законодавчих актів.

3. Центральний орган виконавчої влади у сфері охоронної діяльності:

затверджує ліцензійні умови провадження охоронної діяльності;

затверджує порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження охоронної діяльності;

видає та переоформляє ліцензії на здійснення охоронної діяльності, видає дублікати таких ліцензій та приймає рішення про визнання їх недійсними;

здійснює у межах своєї компетенції контроль за додержанням суб'єктами охоронної діяльності ліцензійних умов шляхом проведення планових та позапланових перевірок;

приймає рішення про усунення недоліків, анулювання ліцензії на охоронну діяльність;

формує і веде ліцензійний реєстр.

Розділ II
ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТА ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 5. Види охоронних послуг

1. Суб'єкт охоронної діяльності на підставі отриманої у встановленому порядку ліцензії надає такі охоронні послуги:

1) охорона майна громадян;

2) охорона майна юридичних осіб;

3) охорона фізичних осіб.

Стаття 6. Забезпечення охоронної діяльності

1. Охорона майна та фізичних осіб забезпечується персоналом охорони шляхом здійснення таких заходів:

1) використання пунктів централізованого спостереження, технічних засобів охорони, транспорту реагування, службових собак;

2) контроль за станом майнової безпеки об'єкта охорони;

3) запобігання загрозам особистій безпеці фізичної особи, яка охороняється;

4) реагування в межах наданих законом повноважень на протиправні дії, пов'язані з посяганням на об'єкт охорони.

2. Перелік окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, охорона яких здійснюється виключно державними підприємствами та організаціями, визначається в порядку, що встановлює Кабінет Міністрів України.

3. Умови охорони небезпечних і цінних вантажів при перевезенні та їх перелік визначає Кабінет Міністрів України.

4. Вимоги щодо будівельного, конструктивного та технічного забезпечення пунктів централізованого спостереження визначаються у ліцензійних умовах.

5. Транспорт реагування суб'єкта охоронної діяльності є спеціальним транспортом і обладнується засобами радіотехнічного зв'язку, кольорографічними схемами та написами, відповідними світловими та звуковими сигналами у порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 7. Ліцензування охоронної діяльності

1. Ліцензування охоронних послуг здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. У разі анулювання ліцензії суб'єкта охоронної діяльності з підстав, передбачених пунктами четвертим - восьмим частини п'ятої статті 7 цього Закону, видача нової ліцензії цьому суб'єкту, створеним ним або його засновником (засновниками) новим суб'єктам господарювання допускається не раніше ніж через рік з дня анулювання ліцензії.

3. До заяви про видачу ліцензії на охоронну діяльність додаються документи, що підтверджують відповідність встановленим умовам залучення та відсутність обмежень щодо працівників, задіяних у здійсненні охоронних заходів.

4. Рішення про усунення суб'єктом охоронної діяльності недоліків, виявлених під час здійснення державного нагляду (контролю), приймається центральним органом виконавчої влади у сфері охоронної діяльності з підстав порушення вимог цього Закону щодо:

1) умов залучення громадян до охоронної діяльності та/або порядку підготовки та перепідготовки персоналу охорони;

2) укладення договорів про надання послуг з охорони.

5. Підставами для анулювання ліцензії на охоронну діяльність є:

1) заява ліцензіата про анулювання ліцензії;

2) припинення юридичної особи (злиття, приєднання, поділ, перетворення або ліквідація);

3) смерть фізичної особи - підприємця;

4) акт про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії;

5) акт про встановлення факту передачі ліцензії або її копії іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності;

6) акт про відмову ліцензіата від проведення перевірки органом ліцензування або спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування;

7) акт про невиконання суб'єктом охоронної діяльності рішення щодо усунення недоліків;

8) акт про недотримання суб'єктом охоронної діяльності пунктів 1, 3, 5, 12 частини першої статті 10 цього Закону.

Стаття 8. Договір про надання послуг з охорони

1. Суб'єкт охоронної діяльності надає послуги з охорони на підставі договору, укладеного із замовником у письмовій формі відповідно до законодавства.

2. У договорах про надання послуг з охорони майна та фізичних осіб відповідно до положень Цивільного кодексу України визначаються умови відшкодування суб'єктом охоронної діяльності шкоди, заподіяної через неналежне виконання ним своїх зобов'язань.

3. Замовник послуг з охорони майна зобов'язаний надати суб'єкту охоронної діяльності для ознайомлення оригінали документів або завірені в установленому порядку їх копії, що підтверджують його право володіння чи користування майном на законних підставах, охорона якого є предметом договору, а також правомірність знаходження такого майна, транспортного засобу чи особи у визначеному місці охорони.

Стаття 9. Права суб'єкта охоронної діяльності

1. Суб'єкт охоронної діяльності має право:

1) для забезпечення охоронної діяльності придбавати, зберігати та використовувати в установленому законодавством порядку спеціальні засоби, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України;

2) для забезпечення радіозв'язку використовувати в установленому порядку радіочастоти;

3) використовувати в охоронній діяльності службових собак;

4) використовувати в охоронній діяльності технічні засоби охоронного призначення;

5) використовувати транспорт реагування;

6) одержувати за своїм письмовим запитом від замовника послуг з охорони відомості та копії документів, необхідні для здійснення заходів охорони на об'єкті охорони;

7) за згодою замовника послуг з охорони (його представника) оглядати територію, будинки, приміщення, майно, що охороняються.

Стаття 10. Обмеження в охоронній діяльності

1. Під час організації та здійснення охоронної діяльності забороняється:

1) придбавати та використовувати майно, визначене законодавством для виключного використання військовими формуваннями та правоохоронними органами;

2) використовувати ознаки належності (елементи символіки, форменний одяг тощо) до Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Управління державної охорони України, Збройних Сил України та інших військових формувань, правоохоронних, природоохоронних і контролюючих чи інших органів виконавчої влади, їх спеціальних підрозділів, у тому числі в назві суб'єк-

та охоронної діяльності, на одязі, транспорті реагування, будівлях, у документації;

3) створювати перешкоди чи заважати діяльності представників правоохоронних та інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, а також громадянам у здійсненні ними повноважень, наданих їм законами та іншими нормативно-правовими актами;

4) розголошувати відомості про вжиті заходи щодо організації та здійснення охоронної діяльності, а також інформацію з обмеженим доступом та інформацію про особу, яка охороняється, що стали відомі у зв'язку із здійсненням охоронної діяльності, крім випадків, передбачених законодавством;

5) приховувати факти про злочини, що вчиняються або готуються, незалежно від інтересів замовника послуг з охорони;

6) охороняти фізичну особу, яка вчиняє злочинні дії, адміністративне правопорушення або намагається їх вчинити;

7) здійснювати дії, що посягають на права, свободи та власність фізичних осіб, а також ставлять під загрозу їх життя та здоров'я, честь, гідність і ділову репутацію;

8) використовувати засоби радіозв'язку без наявності дозволу на їх використання на наданих радіочастотах;

9) здійснювати заходи, що належать до оперативно-розшукових відповідно до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»;

10) залучати до охоронних заходів осіб, які не подали документів, необхідних для влаштування на роботу, або не відповідають кваліфікаційним вимогам;

11) брати участь у виконанні судових рішень під час виконавчого провадження;

12) вдаватися до дій, спрямованих на силове протистояння між персоналом охорони різних суб'єктів господарювання.

Розділ III
КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 11. Умови залучення громадян до охоронної діяльності

1. Персоналом охорони можуть бути дієздатні громадяни України, які досягли 18-річного віку, пройшли відповідне навчання або професійну підготовку, уклали трудовий договір із суб'єктом господарювання та подали документи, що вони:

1) не перебувають на обліку в органах охорони здоров'я з приводу психічної хвороби, алкоголізму чи наркоманії;

2) не мають непогашеної чи незнятої судимості за скоєння умисних злочинів;

3) не мають обмежень, встановлених судом щодо виконання покладених на них функціональних обов'язків;

4) не мають обмежень за станом здоров'я для виконання функціональних обов'язків;

5) зареєстровані за місцем проживання в установленому законодавством порядку.

2. Фахівець з організації заходів охорони та працівники, задіяні до роботи на пункті централізованого спостереження, повинні відповідати вимогам частини першої цієї статті, мати рівень освіти, визначений ліцензійними умовами, затвердженими центральним органом виконавчої влади у сфері охоронної діяльності, і в установлені спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі освіти і науки, молоді та спорту терміни та порядку підвищувати рівень кваліфікації.

3. Персонал охорони виконує функції з охорони майна за обов'язкової наявності на його одязі ознак належності до відповідного суб'єкта охоронної діяльності згідно з його статутними документами.

4. Персонал охорони під час виконання функціональних обов'язків повинен мати при собі посвідчення з підписом керівника суб'єкта охоронної діяльності, скріпленим печаткою, в якому зазначаються прізвище, ім'я, по батькові особи, яка належить до персоналу охорони, дата видачі і термін дії посвідчення та міститься фотокартка особи, якій видано посвідчення.

5. Суб'єкт охоронної діяльності зобов'язаний забезпечувати дотримання законодавства в організації та функціонуванні охорони, прийомі на роботу персоналу охорони, в організації правил носіння відповідного одягу та розпізнавальних знаків, а також в оснащенні засобами оборони та індивідуального захисту.

6. Працевлаштування інвалідів здійснюється суб'єктом охоронної діяльності згідно з чинним законодавством виходячи з кількості штатних працівників, не задіяних безпосередньо у виконанні заходів охорони.

Стаття 12. Права персоналу охорони

1. Персонал охорони під час виконання функціональних обов'язків має право:

1) вимагати від осіб припинення протиправних дій, дотримання законності та правопорядку;

2) вимагати від службових осіб об'єктів охорони та інших осіб дотримання пропускного та внутрішньооб'єктового режимів;

3) не допускати проникнення осіб та затримувати тих, які намагаються проникнути (проникли) на об'єкт охорони або залишити його, порушуючи встановлені правила, з обов'язковим негайним повідомленням про це територіального органу внутрішніх справ;

4) протидіяти правопорушникам і негайно повідомляти органи внутрішніх справ про вчинення цими особами злочину або адміністративного правопорушення;

5) застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та використовувати службових собак відповідно до цього Закону;

6) під час здійснення пропускного режиму на об'єктах охорони проводити огляд речей фізичних осіб (за їх добровільною згодою), транспортних засобів, вилучення речей і документів, що є знаряддями або предметами правопорушення, перевірку документів, що засвідчують особу, дають право на вхід (вихід) осіб, внесення (винесення), ввезення (вивезення) майна, в'їзд (виїзд) транспортних засобів, зокрема щодо їх відповідності складу матеріальних цінностей, що переміщуються на об'єкти охорони (з об'єктів охорони);

7) проводити відкриту відео- та фотозйомку подій як допоміжний засіб запобігання протиправним діям з обов'язковим оприлюдненням на об'єкті, що охороняється, інформації про здійснення таких заходів.

2. Суб'єкт охоронної діяльності зобов'язаний забезпечити належне зберігання відео- та фотоматеріалів, отриманих під час здійснення заходів охорони, протягом одного року з можливістю використання їх виключно у службовій діяльності. Після закінчення строку зберігання зазначених матеріалів проводиться їх знищення комісією у складі трьох представників суб'єкта охоронної діяльності із складенням акта знищення відео- та фотоматеріалів.

Стаття 13. Обов'язки персоналу охорони

1. Персонал охорони під час виконання функціональних обов'язків зобов'язаний:

1) забезпечувати цілісність об'єктів охорони та недоторканність майна, що на них зберігається, недоторканність фізичних осіб;

2) припиняти шляхом здійснення заходів реагування правопорушення проти власності, фізичних осіб, порушення режиму роботи об'єктів охорони;

3) негайно у будь-який спосіб повідомляти відповідні правоохоронні органи про вчинення протиправних дій щодо власності, фізичних осіб та інших незаконних дій, що мають ознаки злочину, у місцях здійснення заходів охорони;

4) зберігати таємницю, що охороняється законом, а також конфіденційну інформацію про господарську діяльність суб'єктів господарювання, оголошену такою в установленому порядку, відомості про особисте і сімейне життя фізичних осіб, що стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків, крім випадків, передбачених законодавством;

5) не вчиняти дій, що порушують громадський порядок.

Стаття 14. Підготовка та перепідготовка персоналу охорони

1. Персонал охорони навчається, проходить підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації в навчальних закладах різних форм власності. Представники центрального органу виконавчої влади у сфері охоронної діяльності можуть залучатися до складу кваліфікаційних комісій професійно-технічних навчальних закладів, які готують фахівців у сфері охоронної діяльності. Підготовка персоналу охорони 1-3 розряду може також здійснюватися суб'єктами охоронної діяльності.

2. Навчальні програми, порядок і рівень підготовки, терміни підготовки, перепідготовки (спеціалізації) та підвищення кваліфікації персоналу охорони визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі освіти і науки, молоді та спорту за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері охоронної діяльності.

Стаття 15. Відповідальність персоналу охорони

1. Персонал охорони за невиконання або неналежне виконання покладених на нього обов'язків несе дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Розділ IV
ЗАСТОСУВАННЯ В ОХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ТА ВИКОРИСТАННЯ СЛУЖБОВИХ СОБАК

Стаття 16. Порядок застосування персоналом охорони заходів фізичного впливу та спеціальних засобів

1. Під час здійснення охоронної діяльності персонал охорони має право застосовувати до осіб, які посягають на об'єкт охорони, заходи фізичного впливу та спеціальні засоби в особливих випадках, якщо інші заходи не привели до припинення посягання або до виконання особою законної вимоги персоналу охорони, у разі:

1) захисту себе або іншої особи від нападу, що становить загрозу життю та здоров'ю або майну;

2) запобігання незаконній спробі насильницьким шляхом заволодіти спеціальними засобами;

3) необхідності затримати правопорушника, який незаконно проник на об'єкт, що охороняється, або який вчиняє інші протиправні дії та чинить опір;

4) знешкодження тварини, що загрожує життю та здоров'ю персоналу охорони або інших осіб.

2. Затримання особи персоналом охорони не є адміністративним затриманням. Затримана особа негайно передається органу внутрішніх справ за місцем вчинення правопорушення.

3. Застосовувати заходи фізичного впливу та спеціальні засоби дозволяється тільки після попередження голосом і жестами про намір їх застосування.

4. Заходи фізичного впливу та спеціальні засоби можуть застосовуватися без попередження у разі:

1) раптового нападу;

2) нападу чи опору з використанням зброї або предметів, що становлять загрозу життю та здоров'ю особи, або з використанням механічних транспортних засобів.

5. Вид спеціального засобу, час початку та інтенсивність його застосування визначаються з урахуванням ситуації, що склалася, характеру правопорушення та особи правопорушника.

6. Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу та спеціальні засоби проти жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх осіб, а також проти осіб, які відповідно до законодавства є носіями спеціального статусу недоторканності, крім випадків учинення ними нападу, що становить загрозу життю та здоров'ю фізичних осіб, персоналу охорони, або збройного нападу чи збройного опору.

7. У разі якщо неможливо уникнути застосування заходів фізичного впливу та спеціальних засобів, їх застосування має здійснюватися в межах правомірності з дотриманням умов і обставин, які виключають злочинність діяння, і повинно обмежуватися заподіянням мінімальної шкоди здоров'ю особи чи інших негативних наслідків. У разі заподіяння такої шкоди персонал охорони повинен негайно викликати швидку медичну допомогу та надати першу долікарську допомогу потерпілим.

8. Персоналу охорони забороняється застосовувати спеціальні засоби в місцях значного скупчення людей, якщо це може призвести до заподіяння шкоди життю та здоров'ю сторонніх осіб, крім випадків самооборони (самозахисту).

9. Про всі факти припинення правопорушення стосовно персоналу охорони, майна або фізичних осіб, які охороняються, застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, використання службових собак персонал охорони зобов'язаний негайно в усній або письмовій формі повідомити свого безпосереднього керівника і територіальний орган внутрішніх справ, а в разі нанесення тілесних ушкоджень правопорушнику - негайно викликати швидку медичну допомогу.

10. У разі виявлення ознак злочину персонал охорони зобов'язаний до прибуття працівників правоохоронних органів вжити всіх можливих заходів для охорони місця події та збереження слідів злочину, виявлення очевидців і фіксації їхніх персональних даних. Після прибуття працівників правоохоронних органів персонал охорони зобов'язаний діяти за їх вказівкою.

11. Вчинення опору, погроз або насильства стосовно осіб, які здійснюють охоронну діяльність, тягне відповідальність згідно із законодавством.

Стаття 17. Порядок використання службових собак

1. Персонал охорони під час і в місцях виконання заходів охорони має право використовувати службових собак, які пройшли у встановленому порядку відповідний курс дресирування, визнані придатними для службового використання та мають ветеринарний паспорт, винятково для виявлення:

1) проникнень (спроб проникнень) на об'єкти, що охороняються;

2) осіб, які незаконно перебувають на об'єктах, що охороняються.

2. Забороняється використання службових собак в охоронній діяльності без наявності провідника собаки в громадських і загальнодоступних місцях. При цьому собаки мають бути на повідку та стосовно них мають дотримуватися установлені ветеринарні правила.

3. На закритих територіях, де відсутні люди, дозволяється тримати собак без прив'язі, якщо на видних місцях розміщені чіткі та розбірливі попереджувальні написи про охорону об'єкта за допомогою службових собак. При цьому за ними повинен забезпечуватися постійний контроль з боку персоналу охорони.

Розділ V
ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ТА ГРОМАДСЬКІСТЮ

Стаття 18. Організація взаємодії з правоохоронними органами

1. Суб'єкти охоронної діяльності та правоохоронні органи можуть спільно організовувати взаємодію і надавати взаємодопомогу у діяльності, що спрямована на попередження, припинення і розкриття злочинів та забезпечення охорони громадського порядку.

2. Заходи із взаємодії з правоохоронними органами не можуть порушувати зобов'язання суб'єктів охоронної діяльності за договором щодо надання послуг з охорони.

Стаття 19. Форми взаємодії з правоохоронними органами

1. Суб'єкти охоронної діяльності організовують взаємодію з правоохоронними органами у формі:

1) проведення спільних нарад, консультацій;

2) обміну інформацією з питань попередження та припинення правопорушень;

3) інших не заборонених законодавством заходів за умови, що не порушуються права та обов'язки суб'єктів господарювання і здійснення таких заходів належить до компетенції відповідного правоохоронного органу.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Внести до статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) такі зміни:

частину другу викласти в такій редакції:

«Відповідно до цього Закону та з урахуванням особливостей, визначених законами України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори», «Про охоронну діяльність», ліцензуванню підлягає діяльність з обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, охоронна діяльність»;

пункт 29 частини третьої виключити.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4616-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» та інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Закон України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 258; 2002 р., № 46, ст. 347; 2005 р., № 11, ст. 198, № 13, ст. 232; 2006 р., № 34, ст. 292; 2009 р., № 36-37, ст. 511, № 38, ст. 535) викласти в такій редакції:

«Закон України

Про протидію захворюванню на туберкульоз

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади діяльності, спрямованої на протидію виникненню і поширенню захворювання на туберкульоз, забезпечення медичної допомоги хворим на туберкульоз, і встановлює права, обов'язки та відповідальність юридичних і фізичних осіб у сфері протидії захворюванню на туберкульоз.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) госпіталізація - поміщення особи, хворої на туберкульоз, або особи, стосовно якої існує підозра захворювання на туберкульоз, до стаціонарного відділення протитуберкульозного закладу з метою діагностики, лікування чи ізоляції;

2) ізоляція - відокремлення від оточуючих особи, хворої на заразну форму туберкульозу, з метою унеможливлення передачі інфекції іншим особам, надання медичної допомоги та здійснення контролю за дотриманням протиепідемічного режиму цією особою;

3) інфекційний контроль за туберкульозом - система організаційних, протиепідемічних та профілактичних заходів, встановлена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у стандарті інфекційного контролю за туберкульозом, спрямована на запобігання виникненню туберкульозу та зниження ймовірності інфікування мікобактеріями туберкульозу осіб у лікувально-профілактичних закладах, місцях довгострокового перебування людей та проживання хворих на туберкульоз;

4) контактна особа - особа, яка перебуває та/або перебувала у контакті з людиною чи твариною, хворою на заразну форму туберкульозу, і внаслідок цього має ризик зараження туберкульозом;

5) особа, інфікована мікобактеріями туберкульозу, - особа, в якої за відсутності клінічних проявів захворювання виявлено позитивну імунну реакцію на туберкулін або антитіла до мікобактерії туберкульозу;

6) протиепідемічний режим - спеціальні протиепідемічні заходи (правила поведінки особи, хворої на заразну форму туберкульозу), встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, спрямовані на захист населення, у тому числі медичних та інших працівників, від зараження збудником туберкульозу;

7) протитуберкульозні заклади - лікувально-профілактичні заклади охорони здоров'я (протитуберкульозні диспансери, лікарні, санаторно-курортні, інші заклади) чи їх структурні підрозділи, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз. Перелік протитуберкульозних закладів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

8) протитуберкульозні заходи - комплекс соціально-економічних, організаційних, лікувально-профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів щодо захисту населення від туберкульозу, спрямованих на профілактику, виявлення, діагностику, лікування та реабілітацію хворих на туберкульоз;

9) рецидив туберкульозу - активізація туберкульозу, підтверджена виділенням культури мікобактерій або наявністю клінічних та рентгенологічних ознак туберкульозу, в осіб, які раніше хворіли на туберкульоз і вважалися вилікуваними;

10) система епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз - постійно діюча державна система спостереження, що використовується для аналізу стану поширення захворювання на туберкульоз, його впливу на соціальну та економічну ситуацію в державі, на стан здоров'я населення та для оцінки ефективності протитуберкульозних заходів;

11) туберкулінодіагностика - діагностичний тест, що проводиться для своєчасного виявлення осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу та хворих на туберкульоз, спеціально підготовленими медичними працівниками в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

12) туберкульоз - соціально небезпечна інфекційна хвороба, що викликається мікобактеріями туберкульозу;

13) хворий на заразну форму туберкульозу - хворий на туберкульоз, у мокротинні якого виявляються мікобактерії туберкульозу, який є джерелом інфекції для осіб, які з ним контактують;

14) хворий на туберкульоз у стані ремісії - хворий на туберкульоз із неактивними залишковими проявами хвороби, який не несе загрози інфікування для контактних осіб, але потребує медичного (диспансерного) спостереження;

15) хіміопрофілактика туберкульозу - застосування протитуберкульозних лікарських засобів з метою профілактики захворювання на туберкульоз та його рецидивів.

Стаття 2. Законодавство у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Законодавство України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ», «Про захист населення від інфекційних хвороб», цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ II
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ, ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЦІЙ СФЕРІ

Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Протидія захворюванню на туберкульоз є складовою державної політики щодо забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, реалізації державних цільових програм лікування найбільш поширених небезпечних для здоров'я і життя людини захворювань, проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів з метою ранньої діагностики захворювань, надання гарантованого обсягу безоплатної медичної допомоги.

Здійснення протитуберкульозних заходів, забезпечення кожному громадянину в разі захворювання на туберкульоз безоплатності, доступності та рівних можливостей отримання відповідної медичної допомоги належать до завдань центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз

1. Медична допомога, туберкулінодіагностика, хіміопрофілактика туберкульозу (далі - хіміопрофілактика) та санаторно-курортне лікування хворих на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я здійснюються (надаються) безоплатно.

2. Під час лікування хворі на туберкульоз безперебійно та безоплатно забезпечуються протитуберкульозними препаратами відповідно до їх переліку і обсягів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Хворі на туберкульоз, а також малолітні і неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах безоплатно забезпечуються харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Кабінет Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:

1) відповідно до закону розробляє, затверджує та забезпечує виконання відповідних державних цільових програм;

2) спрямовує та координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

3) забезпечує реалізацію державної фінансової політики та вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів;

4) забезпечує контроль за виконанням протитуберкульозних заходів органами виконавчої влади;

5) затверджує норми харчування у протитуберкульозних закладах відповідно для осіб, хворих на туберкульоз, та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу;

6) затверджує перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядок проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок;

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

1) забезпечує формування державної політики у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз;

2) узагальнює практику застосування законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, розробляє пропозиції щодо його удосконалення та вносить в установленому порядку проекти відповідних нормативних актів;

3) забезпечує в межах своїх повноважень нормативно-правове регулювання з питань надання медичної допомоги хворим на туберкульоз, туберкулінодіагностики, хіміопрофілактики та санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз, у тому числі затверджує:

порядок ведення реєстру хворих на туберкульоз та порядок обліку захворювань на туберкульоз;

форми відповідної облікової документації, порядок її видачі та заповнення;

4) визначає, у тому числі за погодженням з відповідними центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері освіти, у сфері виконання покарань, правила та періодичність проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, зазначених у частині третій статті 9 цього Закону, перелік застосовуваних при здійсненні таких оглядів клінічних, рентгенологічних та лабораторних досліджень, а також категорії осіб, віднесених до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз;

5) аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні, у тому числі в окремих регіонах, розробляє пропозиції щодо здійснення профілактики і зниження рівня захворюваності на туберкульоз, поліпшення епідемічної ситуації та подає їх на розгляд Кабінету Міністрів України;

6) забезпечує функціонування системи епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз;

7) здійснює відповідно до закону державні закупівлі медичного обладнання, медичних імунобіологічних препаратів та відповідних тестів для діагностики туберкульозу, протитуберкульозних препаратів для хіміопрофілактики та лікування туберкульозу;

8) вживає заходів для забезпечення створення в регіонах річного запасу протитуберкульозних препаратів і здійснює контроль за їх використанням;

9) формує і розміщує в установленому законом порядку державне замовлення на підготовку фахівців у сфері профілактики, діагностики та лікування туберкульозу;

10) визначає перелік протитуберкульозних закладів;

11) забезпечує інформування населення з питань запобігання виникненню та поширенню туберкульозу, епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз в Україні та світі;

12) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим і місцеві органи виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз в межах своїх повноважень:

1) забезпечують реалізацію державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, організовують розроблення і виконання відповідних регіональних та місцевих програм, беруть участь у розробленні та виконанні державних програм;

2) забезпечують відповідно до закону виконання заходів соціального захисту хворих на туберкульоз та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу;

3) здійснюють протитуберкульозні заходи та контролюють їх виконання юридичними і фізичними особами;

4) інформують населення через засоби масової інформації про епідемічну ситуацію щодо захворюваності на туберкульоз у регіоні та заходи, що здійснюються з метою її поліпшення;

5) організують забезпечення кадровими, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами комунальні протитуберкульозні заклади.

Стаття 8. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Органи місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз:

1) затверджують місцеві програми протидії захворюванню на туберкульоз, здійснюють їх матеріально-технічне і фінансове забезпечення та контроль за їх виконанням;

2) забезпечують виконання передбачених законом заходів соціального захисту хворих на туберкульоз;

3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Розділ III
ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ХВОРИМ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ЙОГО ПОШИРЕННЮ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ

Стаття 9. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу

1. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, забезпечується медичними працівниками відповідно до стандарту медичної допомоги у разі звернення особи за отриманням медичної допомоги до медичного закладу чи до медичного працівника, який здійснює медичну практику. При цьому у разі виявлення особи з будь-якими ознаками туберкульозу чи у разі звернення контактної особи медичний працівник зобов'язаний направити її для подальшого обстеження до лікаря-спеціаліста (фтизіатра) чи до відповідного протитуберкульозного закладу.

2. З метою своєчасного виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, та запобігання поширенню цього захворювання здійснюються обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз. Обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я проводяться безоплатно. Порядок проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз підлягають:

1) малолітні та неповнолітні особи - щороку;

2) працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, - до прийняття на роботу та надалі у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

3) студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації - перед початком проходження виробничої практики, що передбачає виконання робіт, зазначених у пункті 2 частини третьої цієї статті;

4) особи, стосовно яких суд обрав запобіжний захід у вигляді взяття під варту, - протягом першої доби з моменту взяття під варту;

5) особи, які тримаються в установах виконання покарань, - під час прибуття до цих установ, а в подальшому - не рідше одного разу на рік та за місяць до звільнення, про що робиться відповідний запис у довідці про відбуття покарання;

6) особи, звільнені з установ виконання покарань, - протягом місяця після прибуття до місця проживання чи перебування;

7) особи, віднесені до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз, у тому числі соціально дезадаптовані, із супутніми захворюваннями на хронічний алкоголізм, наркоманію чи токсикоманію, - щороку.

4. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз, а також порядок проведення цих оглядів для працівників, зазначених у пункті 2 частини третьої цієї статті, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

5. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз за поданням головного державного санітарного лікаря адміністративної території, на якій показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують усталений рівень для даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території.

6. Критерії віднесення певної категорії осіб до групи підвищеного ризику захворювання на туберкульоз встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

7. Особи, які відмовилися пройти обов'язковий профілактичний медичний огляд на туберкульоз або ухиляються від його проходження у визначений законом строк, відсторонюються від роботи, учні і студенти (слухачі) - від відвідування навчальних та дитячих закладів, а студенти також від проходження виробничої практики на період до проходження такого огляду.

8. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження хворого на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який виявив захворювання на туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це головному державному санітарному лікарю відповідної адміністративної території та районному/міському фтизіатру за місцем виявлення випадку хвороби. Форма зазначеного повідомлення та порядок його подання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 10. Організація надання медичної допомоги хворим на туберкульоз та здійснення інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз

1. Медична допомога хворим на туберкульоз надається амбулаторно або в умовах стаціонару протитуберкульозного закладу відповідно до галузевих стандартів надання медичної допомоги та стандарту інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз.

2. Обов'язковими умовами проведення протитуберкульозного лікування є надання письмової інформованої згоди хворого (пацієнта) або його законного представника чи піклувальника на проведення лікування та його письмове попередження про необхідність і умови дотримання протиепідемічного режиму.

3. Контроль за дотриманням хворими призначеного лікарем режиму лікування та протиепідемічного режиму, у тому числі виявлення їх порушення, здійснюється медичними працівниками, які відповідно здійснюють або мають здійснювати лікування хворого на туберкульоз.

4. Хворим на заразні форми туберкульозу забезпечується госпіталізація до протитуберкульозних закладів.

5. У разі відмови хворих на заразні форми туберкульозу від госпіталізації їх лікування може проводитися амбулаторно за можливості їх ізоляції в домашніх умовах.

Стаття 11. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу за рішенням суду

1. У разі якщо хворі на заразні форми туберкульозу, у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до протитуберкульозних закладів, що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих.

2. Заява про примусову госпіталізацію чи про продовження строку примусової госпіталізації хворого на заразну форму туберкульозу подається до суду представником протитуберкульозного закладу, що здійснює відповідне лікування цього хворого, протягом 24 годин з моменту виявлення порушення хворим протиепідемічного режиму. До заяви додається мотивований висновок лікаря, який здійснює або має здійснювати лікування цього хворого, про необхідність відповідно примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації.

3. Примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців.

4. Продовження строку примусової госпіталізації таких осіб здійснюється за рішенням суду на визначений ним строк з урахуванням висновку лікаря, який здійснює лікування цього хворого.

5. Рішення про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації хворих на заразні форми туберкульозу приймається судом за місцем виявлення зазначених хворих або за місцезнаходженням протитуберкульозного закладу та підлягає негайному виконанню. Органи внутрішніх справ за зверненням керівника протитуберкульозного закладу надають у межах своїх повноважень допомогу у забезпеченні виконання рішення суду.

6. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу, які страждають на психічні розлади, здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням законодавства про психіатричну допомогу.

7. Невиконання рішення суду про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації тягне кримінальну відповідальність відповідно до закону.

Стаття 12. Профілактичні щеплення проти туберкульозу

1. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться відповідно до законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

2. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться безоплатно, за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 13. Заходи з профілактики туберкульозу у навчальних закладах та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку

1. Відвідування навчальних закладів та дитячих закладів оздоровлення та відпочинку всіх типів і форм власності особами, хворими на заразну форму туберкульозу, забороняється до завершення ними лікування та досягнення критеріїв одужання, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

2. Організація навчання вихованців, учнів та студентів (слухачів), хворих на заразну форму туберкульозу, забезпечується в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 14. Обмеження, пов'язані з виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик можливості зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб

1. Працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, а також студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації, які мають виконувати зазначені роботи під час проходження виробничої практики, не допускаються до виконання робіт без проходження обов'язкового профілактичного медичного огляду на туберкульоз.

2. У разі виявлення у таких працівників та/або студентів захворювання на заразну форму туберкульозу вони відсторонюються від виконання робіт до припинення виділення з організму збудника туберкульозу та отримання медичного висновку щодо можливості виконання таких робіт.

Стаття 15. Хіміопрофілактика туберкульозу

1. Хіміопрофілактиці підлягають:

1) діти, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, віком до шести років з числа контактних осіб;

2) особи, інфіковані водночас мікобактеріями туберкульозу та вірусом набутого імунодефіциту людини;

3) інші особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, з числа контактних осіб за наявності медичних показань.

2. Рішення про наявність медичних показань для проведення хіміопрофілактики особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, приймається лікарем-фтизіатром.

3. Хіміопрофілактика туберкульозу здійснюється безоплатно в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 16. Додаткові заходи щодо запобігання виникненню і поширенню туберкульозу

1. Забороняється реалізація (відпуск) аптечними закладами фізичним особам лікарських засобів, віднесених до протитуберкульозної фармакотерапевтичної групи лікарських засобів Державного реєстру лікарських засобів України, без рецепта лікаря.

2. Інформація стосовно хворих на туберкульоз може вноситися до відповідного реєстру. Збір, використання та поширення такої інформації здійснюється з дотриманням вимог закону щодо захисту інформації про фізичну особу (персональних даних) у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Ведення іншої облікової документації стосовно хворих на туберкульоз здійснюється з дотриманням вимог закону про захист персональних даних.

Стаття 17. Здійснення протитуберкульозних заходів щодо сільськогосподарських тварин

1. Протитуберкульозні заходи щодо сільськогосподарських тварин здійснюються відповідно до нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини.

2. Продукція з неблагополучних щодо туберкульозу тваринницьких господарств використовується згідно з вимогами санітарних і ветеринарних правил щодо профілактики туберкульозу.

3. Організацію і контроль за проведенням ветеринарно-санітарних і протиепізоотичних заходів щодо туберкульозу у тваринницьких господарствах, у тому числі у приватних, особистих селянських, фермерських господарствах, на підприємствах, що переробляють і реалізують тваринницьку продукцію, здійснюють органи державної ветеринарної медицини.

Розділ IV
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДЕЯКИМ КАТЕГОРІЯМ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ

Стаття 18. Медична допомога хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, та засудженим до позбавлення чи обмеження волі або арешту

1. Порядок надання медичної допомоги хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, чи які тримаються в установах виконання покарань, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. У разі звільнення хворого на туберкульоз з місць позбавлення волі (арештного дому) установа виконання покарань, в якій такий хворий відбував покарання, інформує його про стан здоров'я та необхідність продовження лікування за обраним місцем проживання чи перебування, а також повідомляє про клінічну та диспансерну категорію його захворювання відповідний протитуберкульозний заклад.

3. У разі звільнення хворого на заразну форму туберкульозу відповідна установа виконання покарань попереджає його про необхідність дотримання протиепідемічного режиму, що засвідчується письмово, та за його згодою доставляє такого хворого санітарним транспортом до найближчого територіального протитуберкульозного закладу для госпіталізації та продовження лікування. У разі відсутності такої згоди питання примусової госпіталізації такого хворого вирішується в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону.

Стаття 19. Медична допомога хворим на туберкульоз іноземцям та особам без громадянства

1. Хворі на туберкульоз іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яким надано статус біженця в Україні, мають право на медичну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України.

2. Медична допомога хворим на туберкульоз іммігрантам надається згідно з вимогами цього Закону з дотриманням інших актів законодавства та міжнародно-правових зобов'язань України щодо захисту прав і свобод людини.

3. Порядок виявлення хворих на туберкульоз іммігрантів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Розділ V
ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНФІКОВАНИХ МІКОБАКТЕРІЯМИ ТУБЕРКУЛЬОЗУ

Стаття 20. Права та обов'язки хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу

1. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу мають право, зокрема, на:

1) безоплатну медичну допомогу та належні відповідно до санітарних норм умови перебування під час лікування у протитуберкульозних закладах;

2) отримання інформації від медичного працівника, який здійснює лікування, про особливості захворювання, методику лікування, режим харчування, існуючі ризики для здоров'я, наслідки відмови від лікування, загрозу створення реальної небезпеки зараження оточуючих та відповідальність за порушення протиепідемічного режиму;

3) безоплатне санаторно-курортне лікування відповідно до медичних показань в межах коштів, виділених бюджетом;

4) надання психологічної допомоги;

5) можливість спілкування з членами сім'ї та іншими особами з дотриманням протиепідемічного режиму;

6) відправлення релігійних обрядів.

2. Хворі на туберкульоз, а також малолітні та неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, мають право на безоплатне харчування під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

3. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу зобов'язані:

1) дотримуватися призначеного їм відповідно до стандарту медичної допомоги режиму лікування;

2) дотримуватися правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування;

3) проходити у встановлені строки обов'язкові медичні огляди та обстеження на туберкульоз, визначені відповідними галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я;

4) дотримуватися вимог протиепідемічного режиму.

4. Хворі на туберкульоз, звільнені з установ виконання покарань, зобов'язані протягом трьох діб після звільнення з місць позбавлення волі з'явитися до відповідного протитуберкульозного закладу для продовження лікування та медичного спостереження.

Стаття 21. Соціальний захист хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу малолітніх і неповнолітніх осіб

1. Уперше виявленим хворим на заразні форми туберкульозу та хворим з рецидивом туберкульозу, які є застрахованими особами за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, листок непрацездатності видається на весь визначений лікарем період проведення основного курсу лікування. За висновком медико-соціальної експертної комісії листок непрацездатності зазначеним особам може бути продовжено, але не більш як на 10 місяців з дня початку основного курсу лікування. На весь період лікування хворого на туберкульоз за ним зберігається місце роботи.

2. Власник або уповноважений ним орган підприємства, установи, організації усіх форм власності не має права звільнити працівника у зв'язку з його захворюванням на туберкульоз, крім випадків, коли захворювання на туберкульоз є протипоказанням для роботи за професією, визначеною в переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, а переведення за його згодою на іншу роботу є неможливим. Перелік таких протипоказань встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

3. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у разі неблагополучної епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз створюють спеціальні навчальні заклади (санаторна школа (школа-інтернат) I-III ступенів) та забезпечують їх вихованців харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України для малолітніх та неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу.

4. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, громадські та благодійні організації можуть надавати допомогу особам, хворим на туберкульоз, або малолітнім та неповнолітнім особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, у забезпеченні харчуванням за вищими нормами, ніж визначені законодавством.

Розділ VI
СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАКЛАДІВ

Стаття 22. Оплата праці медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів

1. Працівникам протитуберкульозних закладів, які надають медичну допомогу хворим на туберкульоз, працюють із живими збудниками туберкульозу чи матеріалами, що їх містять, здійснюють догляд за хворими на туберкульоз та/або прибирання приміщень, у яких перебувають такі хворі, встановлюються підвищені посадові оклади у зв'язку із шкідливими і важкими умовами праці, надбавка за вислугу років та інші надбавки і доплати. Перелік робіт, професій і посад, зайняття яких дає право на підвищені посадові оклади, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Умови та розміри оплати праці працівників протитуберкульозних закладів визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Працівники, зазначені у частині першій цієї статті, мають право на допомогу для оздоровлення у розмірі посадового окладу при наданні щорічної відпустки, а також на щорічну матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у розмірах і порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Соціальний захист медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів

1. Працівники протитуберкульозних закладів, зазначені у частині першій статті 22 цього Закону, мають право на:

щорічну відпустку тривалістю 36 календарних днів;

щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування;

пенсію за віком на пільгових умовах у порядку, встановленому пенсійним законодавством.

2. Захворювання на туберкульоз будь-якої локалізації працівників протитуберкульозних закладів, зазначених у частині першій статті 22 цього Закону, визнається професійним, і заподіяна їх здоров'ю шкода компенсується у встановленому законом порядку.

3. У разі виникнення професійного захворювання працівникам протитуберкульозних закладів надається право на:

першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством;

щорічну відпустку тривалістю 45 календарних днів з використанням її у літній або інший зручний для них час;

щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування у спеціалізованих санаторіях.

4. Власники або уповноважені ними керівники закладів охорони здоров'я, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз, зобов'язані забезпечити працівників зазначених закладів необхідними засобами захисту та проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів цих працівників на туберкульоз.

Розділ VII

ФІНАНСУВАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 24. Фінансування протитуберкульозних заходів

1. Витрати, пов'язані з проведенням протитуберкульозних заходів і наукових досліджень у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, фінансуються за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, фондів соціального страхування, інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Витрати, пов'язані з наданням медичної допомоги у протитуберкульозних закладах Державної кримінально-виконавчої служби України, фінансуються за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання цієї служби, та інших джерел, не заборонених законодавством.

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ

Стаття 25. Відповідальність за порушення законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз

1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, несуть відповідальність згідно із законом».

2. Частину першу статті 46 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до №28, ст. 573) доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«працівникам протитуберкульозних закладів у разі виникнення професійного захворювання на туберкульоз».

3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 42^{4} такого змісту:

«Стаття 42^{4}. Продаж лікарських засобів без рецепта у заборонених законодавством випадках

Продаж лікарських засобів в аптечних закладах без рецепта у заборонених законодавством випадках

-тягне за собою накладення штрафу від шести до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню,

-тягне за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) частину першу статті 244^{8} після слова і цифр «(стаття 45^{1})» доповнити словами і цифрами «з продажем лікарських засобів без рецепта у заборонених законодавством випадках (стаття 42^{4})».

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у пункті 10 частини другої статті 234 та у назві і тексті глави 11 слова «обов'язкова госпіталізація» в усіх відмінках замінити словами «примусова госпіталізація» у відповідному відмінку;

2) статтю 283 після слів «госпіталізацію до протитуберкульозного закладу» доповнити словами «або про продовження строку примусової госпіталізації», а слова «який ухиляється від лікування» виключити;

3) у статті 284:

у частині першій слова «продовження лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації», а слова «лікарської комісії» - словом «лікаря»;

у частині другій слова «в особи загрозливої форми туберкульозу» замінити словами «порушення хворим на заразну форму туберкульозу протиепідемічного режиму»;

4) у статті 285:

у частині першій слова «продовження лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації», а слова «трьох днів» замінити цифрами та словом «24 годин»;

у частині другій слово «госпіталізація» замінити словами «примусову госпіталізацію або про продовження строку примусової госпіталізації»;

5) у статті 286:

у частинах першій і другій слова «продовження лікування» і «подальшого лікування» замінити словами «продовження строку примусової госпіталізації»;

частину другу після слів «зазначеної у частині першій цієї статті» доповнити словами «підлягає негайному виконанню та»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Після набрання законної сили рішенням суду про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації суд надсилає рішення відповідному органу місцевого самоврядування для вжиття заходів щодо охорони майна особи, стосовно якої ухвалено рішення суду»;

6) частину першу статті 367 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) примусову госпіталізацію чи продовження строку примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу».

5. Частину п'яту статті 11 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360; 2003 р., № 15, ст. 109, № 29, ст. 233) викласти в такій редакції:

«Порядок надання ув'язненим медичної допомоги, використання з цією метою не підпорядкованих органам, що здійснюють попереднє ув'язнення, державних та комунальних закладів охорони здоров'я, залучення їх медичного персоналу та проведення медичних експертиз визначається Кабінетом Міністрів України».

6. У статті 2 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218) слова «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» замінити словами «Про протидію захворюванню на туберкульоз».

7. У статті 3 Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 30, ст. 274) слова «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз» замінити словами «Про протидію захворюванню на туберкульоз».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім частини другої статті 22 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз», у редакції цього Закону, яка набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити:

прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

надання відповідно до цього Закону медичної допомоги та дотримання протиепідемічного режиму хворими на туберкульоз з числа осіб, взятих під варту чи які тримаються в установах виконання покарань.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4565-VI.

Закон України

Про громадські об'єднання

Цей Закон визначає правові та організаційні засади реалізації права на свободу об'єднання, гарантованого Конституцією України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, порядок утворення, реєстрації, діяльності та припинення громадських об'єднань.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Поняття громадського об'єднання

1. Громадське об'єднання - це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

2. Громадське об'єднання за організаційно-правовою формою утворюється як громадська організація або громадська спілка.

3. Громадська організація - це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи.

4. Громадська спілка - це громадське об'єднання, засновниками якого є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи.

5. Громадське об'єднання може здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи або без такого статусу. Громадське об'єднання зі статусом юридичної особи є непідприємницьким товариством, основною метою якого не є одержання прибутку.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення громадських об'єднань в Україні.

2. Дія цього Закону не поширюється на суспільні відносини у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення:

1) політичних партій;

2) релігійних організацій;

3) непідприємницьких товариств, що утворюються актами органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування;

4) асоціацій органів місцевого самоврядування та їх добровільних об'єднань;

5) саморегулівних організацій, організацій, які здійснюють професійне самоврядування;

6) непідприємницьких товариств (які не є громадськими об'єднаннями), утворених на підставі інших законів.

3. Особливості регулювання суспільних відносин у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення окремих видів громадських об'єднань можуть визначатися іншими законами.

4. Неурядові організації інших держав, міжнародні неурядові організації (далі - іноземні неурядові організації) діють на території України відповідно до цього та інших законів України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 3. Принципи утворення і діяльності громадських об'єднань

1. Громадські об'єднання утворюються і діють на принципах:

1) добровільності;

2) самоврядності;

3) вільного вибору території діяльності;

4) рівності перед законом;

5) відсутності майнового інтересу їх членів (учасників);

6) прозорості, відкритості та публічності.

2. Добровільність передбачає право особи на вільну участь або неучасть у громадському об'єднанні, у тому числі в його утворенні, вступі в таке об'єднання або припиненні членства (участі) в ньому.

3. Самоврядність передбачає право членів (учасників) громадського об'єднання самостійно здійснювати управління діяльністю громадського об'єднання відповідно до його мети (цілей), визначати напрями діяльності, а також невтручання органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування в діяльність громадського об'єднання, крім випадків, визначених законом.

4. Вільний вибір території діяльності передбачає право громадських об'єднань самостійно визначати територію своєї діяльності, крім випадків, визначених законом.

5. Рівність перед законом передбачає, що громадські об'єднання є рівними у своїх правах та обов'язках відповідно до закону з урахуванням організаційно-правової форми, виду та/або статусу такого об'єднання.

6. Відсутність майнового інтересу передбачає, що члени (учасники) громадського об'єднання не мають права на частку майна громадського об'єднання та не відповідають за його зобов'язаннями. Доходи або майно (активи) громадського об'єднання не підлягають розподілу між його членами (учасниками) і не можуть використовуватися для вигоди будь-якого окремого члена (учасника) громадського об'єднання, його посадових осіб (крім оплати їх праці та відрахувань на соціальні заходи).

7. Прозорість, відкритість передбачає право всіх членів (учасників) громадського об'єднання мати вільний доступ до інформації про його діяльність, у тому числі про прийняті громадським об'єднанням рішення та здійснені заходи, а також обов'язок громадського об'єднання забезпечувати такий доступ. Публічність означає, що громадські об'єднання інформують громадськість про свої мету (цілі) та діяльність.

Стаття 4. Обмеження щодо утворення і діяльності громадських об'єднань

1. Утворення і діяльність громадських об'єднань, мета (цілі) або дії яких спрямовані на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підрив її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення, забороняються.

2. Громадські об'єднання не можуть мати воєнізованих формувань.

3. Інші обмеження права на свободу об'єднання, у тому числі на утворення і діяльність громадських об'єднань, можуть бути встановлені виключно законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

4. Громадським об'єднанням не можуть надаватися владні повноваження, крім випадків, передбачених законом.

Стаття 5. Гарантії права на свободу об'єднання

1. Ніхто не може бути примушений до вступу у будь-яке громадське об'єднання. Належність чи неналежність до громадського об'єднання не може бути підставою для обмеження прав і свобод особи або для надання їй органами державної влади, іншими державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування будь-яких пільг і переваг.

2. Кожна особа має право добровільно у будь-який час у порядку, встановленому статутом, припинити членство (участь) у громадському об'єднанні.

3. Вимога про зазначення відомостей щодо членства (участі) особи у громадському об'єднанні, якщо така вимога не пов'язана з реалізацією особою своїх прав як особи, яка має право представляти громадське об'єднання, або члена (учасника) громадського об'єднання, не допускається, крім випадків, визначених законом.

Стаття 6. Спільна реалізація громадськими об'єднаннями своєї мети (цілей)

1. Громадські об'єднання мають право реалізовувати свою мету (цілі) шляхом укладення між собою на добровільних засадах угод про співробітництво та/або взаємодопомогу, утворення відповідно до цього Закону громадських спілок, а також в інший спосіб, не заборонений законом.

2. Громадські об'єднання можуть здійснювати співробітництво з іноземними неурядовими організаціями та міжнародними урядовими організаціями з дотриманням законів України та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ II

УТВОРЕННЯ ТА РЕЄСТРАЦІЯ ГРОМАДСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ

Стаття 7. Засновники громадського об'єднання

1. Засновниками громадської організації можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, які досягли 18 років, а молодіжної та дитячої громадської організації - 14 років.

2. Засновниками громадської спілки можуть бути юридичні особи приватного права, у тому числі громадські об'єднання зі статусом юридичної особи. Засновниками громадської спілки не можуть бути політичні партії, а також юридичні особи, щодо яких прийнято рішення щодо їх припинення або які перебувають у процесі припинення.

3. Кількість засновників громадського об'єднання не може бути меншою, ніж дві особи.

4. Засновниками громадської спілки не можуть бути юридичні особи приватного права, єдиним засновником яких є одна і та сама особа.

5. Засновником громадської спілки не може бути юридична особа приватного права, якщо засновник (власник істотної участі) цієї юридичної особи внесений до переліку осіб, пов'язаних зі здійсненням терористичної діяльності, або щодо яких застосовано міжнародні санкції.

6. Засновником громадської організації не може бути особа, яку визнано судом недієздатною.

7. Повноваження засновника громадського об'єднання закінчуються після прийняття рішення про реєстрацію або прийняття повідомлення про утворення громадського об'єднання в установленому цим Законом порядку.

Примітка. Під істотною участю у цьому Законі слід розуміти пряме та опосередковане, самостійне або спільно з іншими особами володіння 10 і більше відсотками статутного (складеного) капіталу або голосів за придбаними акціями (частками) юридичної особи або незалежно від формального володіння можливість значного впливу на управління чи діяльність юридичної особи.

Стаття 8. Члени (учасники) громадського об'єднання

1. Членами (учасниками) громадської організації, крім молодіжної та дитячої, можуть бути особи, визначені частиною першою статті 7 цього Закону, які досягли 14 років. Вік членів молодіжної, дитячої організації визначається її статутом у межах, встановлених законом.

2. Членами (учасниками) громадської спілки можуть бути юридичні особи приватного права, у тому числі громадські об'єднання зі статусом юридичної особи, фізичні особи, які досягли 18 років та не визнані судом недієздатними.

Стаття 9. Утворення громадського об'єднання

1. Утворення громадського об'єднання здійснюється на установчих зборах його засновників та оформлюється протоколом.

2. Протокол установчих зборів громадського об'єднання має містити відомості про:

1) дату та місце проведення установчих зборів;

2) осіб, які брали участь в установчих зборах (відповідно до частини одинадцятої цієї статті);

3) рішення про утворення громадського об'єднання із зазначенням мети (цілей) його діяльності;

4) рішення про визначення найменування та за наявності - скороченого найменування громадського об'єднання;

5) рішення про затвердження статуту громадського об'єднання;

6) рішення про утворення (обрання) керівника, органів управління громадського об'єднання відповідно до затвердженого статуту;

7) рішення про визначення особи (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання у правовідносинах з державою та іншими особами і вчиняти дії від імені громадського об'єднання без додаткового уповноваження (далі - особа, уповноважена представляти громадське об'єднання), - для громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність без статусу юридичної особи, якщо утворення (обрання) органів управління не передбачено рішенням про утворення такого об'єднання;

8) рішення про визначення особи (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, - для громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи.

3. Юридична особа приватного права бере участь в утворенні громадської спілки через свого керівника або іншого уповноваженого представника, який діє на підставі довіреності на вчинення дій щодо утворення громадської спілки.

4. У разі утворення громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність без статусу юридичної особи, рішення, передбачені пунктами 5 та 6 частини другої цієї статті, приймаються, якщо наявність статуту та/або утворення (обрання) органів управління передбачено рішенням про утворення такого об'єднання.

5. У протоколі установчих зборів можуть зазначатися відомості і про інші прийняті на цих зборах рішення стосовно утворення та/або діяльності громадського об'єднання.

6. Особа може бути обрана керівником, обрана до складу керівного органу громадського об'єднання, визначена особою, яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, або визначена особою, уповноваженою представляти громадське об'єднання, за наявності її особистої згоди.

7. Протокол установчих зборів підписується головуючим та секретарем зборів.

8. Громадські об'єднання реєструються або повідомляють про своє утворення у порядку, передбаченому цим Законом, протягом 60 днів з дня проведення установчих зборів.

9. Дії від імені незареєстрованого громадського об'єднання або громадського об'єднання, повідомлення якого не прийнято в установленому цим Законом порядку, крім дій, пов'язаних з реєстрацією такого об'єднання або повідомленням про його утворення, забороняються.

10. Вимоги цієї статті застосовуються також щодо рішень стосовно створення нового громадського об'єднання, які приймаються у зв'язку з реорганізацією громадського об'єднання.

11. Невід'ємною частиною протоколу установчих зборів громадського об'єднання є реєстр осіб, які брали участь в установчих зборах, в якому обов'язково зазначаються відомості:

1) щодо фізичних осіб - прізвище, ім'я та по батькові особи, дата народження, а для іноземців та осіб без громадянства також дані національного паспорта або документа, що його замінює. Дані про особу засвідчуються її особистим підписом;

2) щодо юридичних осіб - повне найменування, ідентифікаційний код, юридична адреса, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка уповноважена брати участь в установчих зборах. Ці дані засвідчуються підписом особи, уповноваженої брати участь в установчих зборах.

Стаття 10. Найменування громадського об'єднання

1. Найменування громадського об'єднання визначається рішенням установчих зборів під час його утворення.

2. Найменування громадського об'єднання складається з двох частин - загальної та власної назв. У загальній назві зазначається організаційно-правова форма громадського об'єднання («громадська організація», «громадська спілка»).

3. Найменування громадського об'єднання викладається державною мовою. Громадське об'єднання може також викласти свою власну назву, поряд з державною мовою, іноземною мовою або мовою національної меншини.

4. Власна назва громадського об'єднання не повинна бути тотожною власним назвам інших зареєстрованих громадських об'єднань або громадських об'єднань, повідомлення яких прийнято в установленому цим Законом порядку.

5. Власна назва громадського об'єднання не може містити:

1) найменування органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, складових найменувань цих органів (міністерство, агентство, служба, інспекція, комітет, адміністрація, прокуратура, суд);

2) власну назву громадського об'єднання, діяльність якого заборонена в судовому порядку (протягом трьох років після набрання відповідним рішенням суду законної сили);

3) інші позначення, використання яких обмежено законом.

6. Власна назва громадського об'єднання не може містити слова «державний», «комунальний» та похідні від них. Власна назва навчального закладу, установи чи організації у власній назві громадського об'єднання може використовуватися лише за згоди відповідного навчального закладу, установи чи організації.

Забороняється використання у власній назві громадського об'єднання історичних державних найменувань, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. Власна назва громадського об'єднання має містити інформацію про статус громадського об'єднання («дитяче», «молодіжне», «всеукраїнське») та може містити інформацію про його вид («екологічне», «правозахисне» тощо).

8. Власна назва громадського об'єднання може містити ім'я (псевдонім) фізичної особи за умови попередньої письмової згоди цієї особи або її спадкоємців, засвідченої в установленому законом порядку, якщо інше не передбачено законом.

9. Громадське об'єднання має право на використання свого найменування з моменту реєстрації або прийняття в установленому цим Законом порядку повідомлення про його утворення. Забороняється використання найменування громадського об'єднання фізичними та юридичними особами, які не належать до цього громадського об'єднання, без згоди такого громадського об'єднання для цілей, не пов'язаних з діяльністю цього громадського об'єднання.

10. Громадське об'єднання може також мати скорочене найменування, яке визначається рішенням його установчих зборів або вищого органу управління - з'їзду, конференції, загальних зборів тощо (далі - вищий орган управління).

11. Зміна найменування громадського об'єднання здійснюється на засіданні вищого органу управління такого об'єднання з додержанням вимог цього Закону та статуту об'єднання (за наявності).

Стаття 11. Статут громадського об'єднання

1. Статут громадського об'єднання має містити відомості про:

1) найменування громадського об'єднання та за наявності - скорочене найменування;

2) мету (цілі) та напрями його діяльності;

3) порядок набуття і припинення членства (участі) у громадському об'єднанні, права та обов'язки його членів (учасників);

4) повноваження керівника, вищого органу управління, інших органів управління (далі - керівні органи) громадського об'єднання, по-

рядок їх формування та зміни складу, термін повноважень, а також порядок визначення особи, уповноваженої представляти громадське об'єднання, та її заміни (для громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи);

5) періодичність засідань і процедуру прийняття рішень керівними органами громадського об'єднання, у тому числі шляхом використання засобів зв'язку;

6) порядок звітування керівних органів громадського об'єднання перед його членами (учасниками);

7) порядок оскарження рішень, дій, бездіяльності керівних органів громадського об'єднання та розгляду скарг;

8) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна громадського об'єднання;

9) порядок створення, діяльності та припинення діяльності відокремлених підрозділів громадського об'єднання (у разі їх створення громадським об'єднанням, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи);

10) порядок внесення змін до статуту;

11) порядок прийняття рішення щодо саморозпуску або реорганізації громадського об'єднання, а також щодо використання його коштів та іншого майна, що залишилися після саморозпуску, - для громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи.

2. У статуті громадського об'єднання можуть бути передбачені додаткові положення щодо утворення, діяльності і саморозпуску чи реорганізації громадського об'єднання, що не суперечать закону.

3. Статут громадського об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність без статусу юридичної особи (у разі, якщо наявність статуту такого об'єднання передбачена рішенням про його утворення), може не містити положень, передбачених пунктами 5-8 частини першої цієї статті.

Стаття 12. Реєстрація громадського об'єднання

1. Громадське об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи, підлягає реєстрації в порядку, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», з урахуванням особливостей, установлених цим Законом.

2. Реєстрація громадського об'єднання здійснюється безоплатно органами виконавчої влади, на які відповідно до законодавства покладені повноваження з питань реєстрації громадських об'єднань (далі - уповноважений орган з питань реєстрації), за місцезнаходженням громадського об'єднання.

3. Для реєстрації громадського об'єднання керівник або особа (особи), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, протягом 60 днів з дня утворення громадського об'єднання подають (надсилають поштовим відправленням) до уповноваженого органу з питань реєстрації за місцезнаходженням громадського об'єднання заяву за формою, затвердженою Міністерством юстиції України, до якої додаються:

1) примірник протоколу установчих зборів, оформленого з дотриманням вимог частин другої, п'ятої, сьомої статті 9 цього Закону;

2) статут (у двох примірниках);

3) відомості про керівні органи громадського об'єднання із зазначенням прізвища, ім'я, по батькові (за наявності), дати народження керівника, членів інших керівних органів, посади в керівних органах, контактного номера телефону та інших засобів зв'язку, а також зазначені відомості про особу (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, до яких додається письмова згода цієї особи, передбачена частиною шостою статті 9 цього Закону, якщо така особа не була присутня на установчих зборах;

4) заповнена реєстраційна картка на проведення державної реєстрації юридичної особи.

4. Заяву та документи, зазначені в пунктах 3 і 4 частини третьої цієї статті, підписує керівник або особа (особи), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій. Справжність підпису зазначеної особи на заяві про реєстрацію громадського об'єднання засвідчується нотаріально.

5. Для реєстрації громадської спілки, крім документів, передбачених частиною третьою цієї статті, подаються документи, які містять відомості щодо структури власності засновників - юридичних осіб та фізичних осіб - власників істотної участі цих юридичних осіб.

6. У разі якщо засновником (засновниками) громадської спілки є іноземна юридична особа, крім документів, передбачених частиною третьою цієї статті, додатково подається легалізований у встановленому порядку документ про підтвердження реєстрації іноземної юридичної особи в країні її місцезнаходження - витяг із торговельного, банківського або судового реєстру, що відповідає вимогам Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців».

7. Документи, які відповідно до вимог цього Закону подаються (надсилаються) до уповноваженого органу з питань реєстрації, мають бути викладені державною мовою.

8. У разі неподання (ненадсилання) документів для реєстрації громадського об'єднання протягом 60 днів з дня утворення таке громадське об'єднання не вважається утвореним.

9. На підставі поданих документів уповноважений орган з питань реєстрації протягом семи робочих днів з дня їх отримання приймає рішення про реєстрацію або про відмову у реєстрації громадського об'єднання, про направлення документів на доопрацювання чи про залишення документів без розгляду по суті.

10. Відмова у реєстрації громадського об'єднання допускається за наявності однієї або сукупності таких підстав:

1) наявність у статуті та рішеннях, відображених у протоколі про утворення громадського об'єднання, положень, що не відповідають Конституції України, статті 4 цього Закону;

2) порушення вимог статей 7, 10 цього Закону.

11. За відсутності підстав для відмови у реєстрації громадського об'єднання, передбачених частиною десятою цієї статті, для направлення документів на доопрацювання, передбачених частиною чотирнадцятою цієї статті, або для залишення документів без розгляду по суті, передбачених частиною сімнадцятою цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, визначеного частиною дев'ятою цієї статті:

1) приймає рішення у формі наказу про реєстрацію громадського об'єднання;

2) вносить до Реєстру громадських об'єднань відомості про зареєстроване громадське об'єднання та забезпечує внесення відомостей про зареєстроване громадське об'єднання як юридичну особу до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) видає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) керівнику або особі (особам), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців (далі - виписка з Єдиного державного реєстру), свідоцтво про реєстрацію громадського об'єднання як громадської організації чи громадської спілки установленого Кабінетом Міністрів України зразка (далі - свідоцтво про реєстрацію) та один примірник статуту з відміткою про реєстрацію.

12. За наявності підстав для відмови у реєстрації громадського об'єднання, передбачених частиною десятою цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті, приймає рішення у формі наказу про відмову у реєстрації. Невід'ємним додатком до рішення є висновок за результатами правової експертизи, який має бути вмотивованим та містити вичерпні підстави відмови.

13. Копія рішення, передбаченого частиною дванадцятою цієї статті, видається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) керівнику або особі (особам), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, не пізніше наступного дня після його прийняття. У разі прийняття рішення про відмову у реєстрації громадського об'єднання з підстав, передбачених пунктом 2 частини десятої цієї статті, копія рішення надсилається разом з одним примірником статуту та документами, що подавалися для проведення реєстрації такого об'єднання (крім документів, до яких висловлені зауваження).

14. Уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті, приймає рішення у формі наказу про направлення документів на доопрацювання за наявності однієї або сукупності таких підстав:

1) невідповідність таких документів вимогам статей 8, 9, 11 цього Закону;

2) виявлення у статуті громадського об'єднання положень, які суперечать цьому Закону (крім статті 4) та іншим законам України;

3) порушення порядку створення громадського об'єднання як юридичної особи, встановленого законом:

а) наявність обмежень на зайняття відповідних посад, встановлених законом щодо осіб, які зазначені як керівник, посадові особи інших керівних органів громадського об'єднання;

б) невідповідність відомостей, вказаних у реєстраційній картці на проведення державної реєстрації громадського об'єднання як юридичної особи, відомостям, зазначеним у документах, що подані для проведення реєстрації громадського об'єднання.

15. Висновок за результатами правової експертизи, який є невід'ємним додатком до рішення, має містити вичерпні та вмотивовані (з посиланням на відповідні положення законів України) зауваження до поданих документів.

16. У разі прийняття рішення про направлення громадському об'єднанню поданих документів на доопрацювання копія рішення видається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) керівнику або особі (особам), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, не пізніше наступного дня після його прийняття, разом з одним примірником статуту та документами, що подавалися для проведення реєстрації такого об'єднання (крім документів, до яких висловлені зауваження у висновку).

17. Уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про залишення документів без розгляду по суті за наявності однієї або сукупності таких підстав:

1) документи подані не в повному обсязі;

2) неповнота відомостей у поданих громадським об'єднанням документах, яке не може усунути без прийняття рішення про залишення без розгляду по суті;

3) документи подані особою, яка не має на це повноважень;

4) документи подано з порушенням строку подання документів для реєстрації громадського об'єднання;

5) громадське об'єднання в установлений частиною дев'ятнадцятою цієї статті строк не подало до уповноваженого органу з питань реєстрації виправлених документів.

18. Уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною дев'ятою цієї статті, видає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) керівнику або особі (особам), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, копію рішення у формі наказу про залишення документів без розгляду по суті, один примірник статуту та документи, що подавалися для проведення реєстрації громадського об'єднання.

19. Громадське об'єднання протягом шести місяців з дня отримання копії рішення про відмову у реєстрації громадського об'єднання з підстав, передбачених пунктом 2 частини десятої цієї статті, про направлення документів на доопрацювання, залишення документів без розгляду по суті може усунути недоліки та подати документи уповноваженому органу з питань реєстрації в порядку, визначеному цією статтею. У разі виявлення у статуті громадського об'єднання положень, які суперечать цьому Закону та іншим законам України (крім випадків, зазначених у пункті 1 частини десятої цієї статті), рішення про внесення змін до статуту громадського об'єднання приймається в порядку, визначеному статтею 9 цього Закону.

20. Уповноважений орган з питань реєстрації зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня надходження документів після усунення недоліків прийняти рішення про реєстрацію громадського об'єднання та вчинити інші дії, передбачені частиною одинадцятою цієї статті.

21. Громадське об'єднання, яке протягом шести місяців з дня отримання копії рішення про відмову у реєстрації громадського об'єднання з підстав, передбачених пунктом 2 частини десятої цієї статті, про направлення документів на доопрацювання, залишення документів без розгляду по суті не подало документи після усунення недоліків уповноваженому органу з питань реєстрації в порядку, визначеному цією статтею, не вважається утвореним.

22. Рішення, дії чи бездіяльність уповноваженого органу з питань реєстрації, прийняті (вчинені) на підставі цієї статті, можуть бути оскаржені до суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

Стаття 13. Відокремлені підрозділи громадського об'єднання

1. Громадське об'єднання зі статусом юридичної особи може мати відокремлені підрозділи, які утворюються за рішенням відповідного керівного органу громадського об'єднання згідно із статутом.

2. Відокремлені підрозділи громадського об'єднання не є юридичними особами.

3. Відомості про утворені відокремлені підрозділи громадського об'єднання подаються до уповноваженого органу з питань реєстрації за місцезнаходженням громадського об'єднання.

4. Відомості подаються у формі реєстраційної картки, яка повинна містити такі дані:

1) ідентифікаційний код громадського об'єднання як юридичної особи;

2) повне найменування відокремленого підрозділу;

3) місцезнаходження відокремленого підрозділу;

4) прізвище, ім'я та по батькові керівника відокремленого підрозділу, його реєстраційний номер облікової картки платника податку;

5) місцезнаходження реєстраційної справи громадського об'єднання.

До реєстраційної картки про створення відокремленого підрозділу додається рішення керівного органу громадського об'єднання про створення відокремленого підрозділу. Форму реєстраційної картки про створення відокремленого підрозділу громадського об'єднання затверджує Міністерство юстиції України.

5. Уповноважений орган з питань реєстрації, до якого подані документи про створення відокремленого підрозділу громадського об'єднання, протягом трьох робочих днів вносить до Реєстру громадських об'єднань відомості про відокремлений підрозділ громадського об'єднання та забезпечує внесення відомостей про відокремлений підрозділ громадського об'єднання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців або приймає рішення про відмову у внесенні до Реєстру громадських об'єднань відомостей про відокремлений підрозділ громадського об'єднання. Копія рішення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об'єднанню не пізніше наступного дня після його прийняття.

6. Уповноважений орган з питань реєстрації, до якого подані документи про утворення відокремленого підрозділу громадського об'єднання приймає рішення про відмову у внесенні до Реєстру громадських об'єднань відомостей про відокремлений підрозділ громадського об'єднання у разі неподання документів, передбачених частиною четвертою цієї статті, наявності помилок у реєстраційній картці про утворення відокремленого підрозділу громадського об'єднання або якщо рішення про утворення відокремленого підрозділу прийнято не уповноваженим керівним органом громадського об'єднання.

7. Повідомлення про закриття відокремленого підрозділу громадське об'єднання подає до уповноваженого органу з питань реєстрації за місцезнаходженням громадського об'єднання за формою, затвердженою Міністерством юстиції України.

Стаття 14. Прийняття повідомлення про зміни до статуту громадського об'єднання, зміни у складі керівних органів громадського об'єднання, зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміну місцезнаходження громадського об'єднання

1. Внесення змін до відомостей про громадське об'єднання як юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, здійснюється у порядку, передбаченому Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Громадське об'єднання повідомляє уповноважений орган з питань реєстрації, в якому знаходиться реєстраційна справа громадського об'єднання (далі - реєстраційна справа) або повідомлення про утворення громадського об'єднання, про зміни до статуту громадського об'єднання, зміни у складі керівних органів громадського об'єднання, зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміну місцезнаходження громадського об'єднання.

3. Зареєстроване громадське об'єднання вносить зміни до статуту громадського об'єднання, до складу керівних органів, місцезнаходження громадського об'єднання, з урахуванням норм цього Закону.

4. Зареєстроване громадське об'єднання для внесення змін до відомостей про склад керівних органів подає (надсилає) такі документи:

1) заяву довільної форми;

2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення вищого органу управління громадського об'єднання про зміну зазначених осіб, прийнятого в порядку, визначеному статутом громадського об'єднання, та оформленого з дотриманням пунктів 1, 2, 6, 8 частини другої статті 9 цього Закону, та/або примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) розпорядчого документа про їх призначення;

4) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) протоколу засідання керівного органу громадського об'єднання, на якому відповідно до статуту було скликано засідання вищого органу управління, якщо зміни прийняті вищим органом управління;

5) відомості про керівні органи.

Документи, зазначені в пунктах 1, 2 і 5 цієї частини, підписує керівник громадського об'єднання.

5. Зареєстроване громадське об'єднання для внесення змін до відомостей про місцезнаходження подає (надсилає) такі документи:

1) заяву довільної форми;

2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) свідоцтво (дублікат свідоцтва) про реєстрацію.

Документи, зазначені в пунктах 1 і 2 цієї частини, підписує керівник громадського об'єднання.

6. Зареєстроване громадське об'єднання для повідомлення про зміни до статуту подає (надсилає) такі документи:

1) заяву довільної форми;

2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення вищого органу управління громадського об'єднання про внесення змін до статуту, прийнятого в порядку, визначеному статутом громадського об'єднання, та оформленого з дотриманням частини другої статті 9 цього Закону;

4) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу або нотаріально засвідчену копію протоколу засідання керівного органу громадського об'єднання, на якому відповідно до статуту було скликано засідання вищого органу управління;

5) два примірники статуту з внесеними змінами;

6) примірник оригіналу (дублікат) статуту та свідоцтво (дублікат свідоцтва) про реєстрацію.

Документи, зазначені в пунктах 1 і 2 цієї частини, підписує керівник громадського об'єднання.

7. Громадське об'єднання, утворене без статусу юридичної особи, у повідомленні про зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, вказує відомості про особу в обсязі, визначеному у пункті 3 частини третьої статті 12 цього Закону.

8. Вимога подання інших документів про зміни у складі керівних органів, зміни особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміни місцезнаходження та зміни до статуту не допускається.

9. Уповноважений орган з питань реєстрації протягом п'яти робочих днів з дня отримання документів, зазначених у частинах четвертій-сьомій цієї статті, приймає одне з таких рішень:

1) про прийняття повідомлення про зміни у складі керівних органів, зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміну місцезнаходження, зміни до статуту;

2) про відмову у прийнятті повідомлення про зміни у складі керівних органів, зміни до статуту - у разі порушення статуту громадського об'єднання;

3) про відмову у прийнятті повідомлення про зміни до статуту - за наявності підстав, передбачених частиною десятою статті 12 цього Закону (крім порушення вимог статті 7 цього Закону);

4) про направлення висновку за результатами правової експертизи за наявності підстав, передбачених пунктами 1, 2 (крім невідповідності документів вимогам статей 8, 9 цього Закону), 3 частини чотирнадцятої статті 12 цього Закону;

5) про залишення документів без розгляду по суті - за наявності підстав, передбачених у пунктах 3-5 частини сімнадцятої статті 12 цього Закону.

10. Уповноважений орган з питань реєстрації у разі прийняття рішення, зазначеного в пункті 1 частини дев'ятої цієї статті:

1) вносить до Реєстру громадських об'єднань відомості про зміни у складі керівних органів, особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміну місцезнаходження та про зміни до статуту і забезпечує внесення відомостей про зазначені зміни щодо громадських об'єднань із статусом юридичної особи до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

2) видає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об'єднанню свідоцтво про реєстрацію, виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців та один примірник статуту з відміткою про прийняття повідомлення про зміни до статуту - у разі зміни назви, мети та місцезнаходження громадського об'єднання;

3) видає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об'єднанню виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - у разі змін у складі керівних органів громадського об'єднання.

11. Після внесення відомостей про зміну місцезнаходження громадського об'єднання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців реєстраційна справа такого громадського об'єднання передається до уповноваженого органу з питань реєстрації за новим місцезнаходженням громадського об'єднання.

12. У разі прийняття рішень, передбачених у пунктах 2-4 частини дев'ятої цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації зобов'язаний повернути громадському об'єднанню один примірник статуту з внесеними змінами та подані документи (крім документів, щодо яких висловлені зауваження у висновку) одночасно з надсиланням копії відповідного рішення.

13. У разі прийняття рішення, передбаченого у пункті 5 частини дев'ятої цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації зобов'язаний повернути громадському об'єднанню усі подані документи одночасно з надсиланням копії відповідного рішення.

14. Приведення документів про внесення громадським об'єднанням змін до статуту або змін у складі керівних органів громадського об'єднання у відповідність із вимогами цього Закону здійснюється в порядку, передбаченому частиною дев'ятнадцятою статті 12 цього Закону та статутом громадського об'єднання.

15. У разі прийняття рішень, передбачених у пунктах 2-5 частини дев'ятої цієї статті, залишаються чинними керівні органи та статут громадського об'єднання у складі та в редакції до внесення відповідних змін. За наявності в поданих громадським об'єднанням документах заяви керівника або члена керівного органу про складення ним повноважень уповноважений орган з питань реєстрації вносить до Реєстру громадських об'єднань відповідні відомості незалежно від прийняття рішення, передбаченого в пунктах 2, 5 частини дев'ятої цієї статті.

16. За прийняття повідомлення про зміни до статуту громадського об'єднання справляється плата у розмірі, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» за проведення державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи.

Стаття 15. Видача дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію громадського об'єднання та/або статуту

1. У разі втрати оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту керівник подає (надсилає) до уповноваженого органу з питань реєстрації, в якому знаходиться реєстраційна справа громадського об'єднання, заяву про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту, до якої додаються:

1) документ, що підтверджує внесення плати за публікацію у спеціальному друкованому засобі масової інформації повідомлення про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту у розмірі, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;

2) довідка, видана органом внутрішніх справ, про реєстрацію заяви про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту.

2. Уповноважений орган з питань реєстрації протягом трьох робочих днів з дня отримання документів, зазначених у частині першій цієї статті, приймає у формі наказу одне з таких рішень:

1) про видачу дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту;

2) про залишення заяви про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту без розгляду по суті.

3. Уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про залишення заяви про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту без розгляду по суті за наявності однієї або сукупності таких підстав:

1) якщо до заяви не додані документи, передбачені частиною першою цієї статті;

2) якщо заява підписана особою, не уповноваженою представляти громадське об'єднання;

3) якщо до уповноваженого органу з питань реєстрації надійшло рішення суду щодо заборони заміни та видачі дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту.

4. Уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною другою цієї статті, надсилає (видає) громадському об'єднанню копію рішення про залишення заяви без розгляду по суті та документи, що подавалися для отримання дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту. Висновок, який є невід'ємним додатком до рішення, має містити вичерпні та вмотивовані підстави такого рішення.

5. Уповноважений орган з питань реєстрації за відсутності підстав для залишення без розгляду по суті заяви про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту зобов'язаний у межах строку, передбаченого частиною другою цієї статті:

1) внести до Реєстру громадських об'єднань запис про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту;

2) забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців запис про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту;

3) оформити та видати (надіслати) дублікат оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту.

6. За видачу дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту громадського об'єднання справляється плата у розмірі, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» за видачу дубліката оригіналу установчих документів та змін до них, засвідчених державним реєстратором.

Стаття 16. Повідомлення про утворення громадського об'єднання

1. Громадське об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність без статусу юридичної особи, повідомляє про своє утворення уповноважений орган з питань реєстрації протягом 60 днів з дня його утворення.

2. Для повідомлення про утворення громадського об'єднання його засновники або особа (особи), уповноважена представляти громадське об'єднання, подають (надсилають поштовим відправленням) до уповноваженого органу з питань реєстрації за місцезнаходженням громадського об'єднання заяву за формою, затвердженою Міністерством юстиції України, до якої додаються:

1) примірник оригіналу або нотаріально засвідчена копія протоколу установчих зборів, оформленого з дотриманням вимог частин другої, четвертої та восьмої статті 9 цього Закону;

2) відомості про засновників громадського об'єднання із зазначенням прізвища, ім'я, по батькові (за наявності), дати народження,

адреси місця проживання, а в разі якщо засновником є юридична особа приватного права, - її найменування, місцезнаходження, ідентифікаційного коду;

3) відомості про особу (осіб), уповноважену представляти громадське об’єднання, із зазначенням прізвища, ім’я, по батькові (за наявності), дати народження, контактного номера телефону та інших засобів зв’язку, до яких додається письмова згода цієї особи, передбачена частиною шостою статті 9 цього Закону.

Заява підписується засновниками громадського об’єднання або особою (особами), уповноваженою представляти громадське об’єднання, а справжність їх підписів засвідчується нотаріально.

3. За відсутності підстав, зазначених у пункті 1 частини десятої статті 12 цього Закону, та відповідності поданих документів вимогам статей 7-10 цього Закону уповноважений орган з питань реєстрації протягом п’яти робочих днів з дня отримання документів, передбачених частиною другою цієї статті, приймає рішення про прийняття письмового повідомлення та вносить відомості про громадське об’єднання до Реєстру громадських об’єднань. Копія рішення про прийняття письмового повідомлення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) засновникам громадського об’єднання або особі (особам), уповноваженій представляти громадське об’єднання, не пізніше наступного дня після його прийняття.

4. За наявності підстав, зазначених у пункті 1 частини десятої статті 12 цього Закону, у разі невідповідності поданих документів вимогам статей 7-10 цього Закону уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною третьою цієї статті, приймає рішення про неприйняття повідомлення про утворення громадського об’єднання, яке має бути вмотивованим та містити вичерпні підстави неприйняття повідомлення про утворення. Копія зазначеного рішення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) засновникам громадського об’єднання або особі (особам), уповноваженій представляти громадське об’єднання, не пізніше наступного дня після його прийняття.

5. У разі усунення громадським об’єднанням невідповідностей поданих документів вимогам статей 7-10 цього Закону уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про прийняття повідомлення про утворення цього громадського об’єднання та вчиняє інші дії, передбачені частиною третьою цієї статті, протягом трьох робочих днів з дня отримання документів, якими усунено такі невідповідності.

6. Громадське об’єднання повідомляє уповноважений орган з питань реєстрації про зміну найменування громадського об’єднання, його мети (цілей), зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об’єднання, протягом місяця з дня прийняття відповідних змін у порядку, передбаченому статтею 14 цього Закону.

7. Рішення, дії чи бездіяльність уповноваженого органу з питань реєстрації, прийняті (вчинені) на підставі цієї статті, можуть бути оскаржені до суду у порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

8. Для отримання статусу юридичної особи громадське об’єднання, яке здійснює діяльність без статусу юридичної особи, за рішенням вищого органу управління може звернутися для проведення процедури реєстрації в порядку, визначеному статтею 12 цього Закону.

Стаття 17. Реєстр громадських об’єднань

1. З метою обліку громадських об’єднань та забезпечення загального доступу до інформації про громадські об’єднання уповноважений орган з питань реєстрації веде Реєстр громадських об’єднань.

2. Включення відомостей про громадські об’єднання до Реєстру громадських об’єднань здійснюється уповноваженим органом з питань реєстрації згідно з відомостями, що містяться в документах, які подаються громадськими об’єднаннями в порядку, передбаченому статтями 12, 13, 14, 16, 19 цього Закону. Обробка персональних даних, зазначених у пункті 3 частини третьої статті 12, пунктах 2, 3 частини другої статті 16 цього Закону, а також оприлюднення в Реєстрі громадських об’єднань відомостей про осіб, обраних до складу керівних органів громадського об’єднання, або особу, уповноважену представляти громадське об’єднання, здійснюється уповноваженим органом з питань реєстрації відповідно до законодавства у сфері захисту персональних даних.

3. Основні відомості Реєстру громадських об’єднань є відкритими для безоплатного доступу на офіційному веб-сайті уповноваженого органу з питань реєстрації.

4. Для реалізації права доступу до відомостей Реєстру громадських об’єднань користувачам надається можливість пошуку, перегляду, копіювання та друкування таких відомостей.

5. Порядок ведення Реєстру громадських об’єднань визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Символіка громадського об’єднання

1. Громадське об’єднання зі статусом юридичної особи може мати власну символіку (емблему, інший розпізнавальний знак, прапор), яка затверджується відповідно до його статуту та підлягає реєстрації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Символіка громадського об’єднання не повинна відтворювати:

1) державні символи України;

2) інші офіційні символи чи знаки, які використовуються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування, державні та інші нагороди, печатки та інші відмітні знаки цих органів;

3) державні герби, прапори або офіційні назви інших держав;

4) зареєстровану символіку іншого громадського об’єднання;

5) ім’я або зображення фізичної особи без письмової згоди такої особи або її спадкоємців, засвідченої в установленому законом порядку, якщо інше не передбачено законом;

6) інші символи та знаки, використання яких обмежено законом.

3. Інформація про зареєстровану в установленому порядку символіку громадського об’єднання є відкритою для ознайомлення.

4. За реєстрацію символіки, заміну свідоцтва про реєстрацію символіки у зв’язку з пошкодженням, видачу дубліката оригіналу свідоцтва про реєстрацію символіки громадського об’єднання у зв’язку з його втратою вноситься плата, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України і не може перевищувати десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

5. Громадське об’єднання має право на використання власної символіки з моменту її реєстрації. Забороняється використання зареєстрованої символіки громадського об’єднання фізичними та юридичними особами без згоди такого об’єднання та для цілей, не пов’язаних з діяльністю такого громадського об’єднання.

6. Громадське об’єднання, яке не має зареєстрованої символіки, може використовувати для позначення громадського об’єднання при виготовленні своїх інформаційно-презентаційних матеріалів зображення, що мають відповідати вимогам частини другої цієї статті.

Стаття 19. Всеукраїнський статус громадського об’єднання

1. Громадське об’єднання, зареєстроване в установленому законом порядку, може мати всеукраїнський статус за наявності у нього відокремлених підрозділів у більшості адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій статті 133 Конституції України, і якщо таке громадське об’єднання підтвердило такий статус у порядку, встановленому цим Законом. Спеціальними законами можуть визначатися інші вимоги щодо підтвердження всеукраїнського статусу окремих видів громадських об’єднань.

2. Підтвердження всеукраїнського статусу громадського об’єднання та відмова від такого статусу є добровільними.

3. Для підтвердження всеукраїнського статусу громадське об’єднання подає до уповноваженого органу з питань реєстрації заяву за формою, встановленою Міністерством юстиції України.

4. Уповноважений орган з питань реєстрації протягом семи робочих днів з дня надходження заяви за результатами перевірки в Реєстрі громадських об’єднань відповідності відокремлених підрозділів громадського об’єднання вимогам, передбаченим частиною першою цієї статті, приймає рішення про підтвердження всеукраїнського статусу громадського об’єднання або про відмову у підтвердженні такого статусу. Копія рішення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об’єднанню не пізніше наступного дня після його прийняття.

5. У разі прийняття рішення про підтвердження всеукраїнського статусу громадського об’єднання уповноважений орган з питань реєстрації в межах строку, визначеного частиною шостою цієї статті, вносить відповідний запис до Реєстру громадських об’єднань.

6. Для відмови від всеукраїнського статусу громадське об’єднання подає до уповноваженого органу з питань реєстрації заяву за формою, встановленою Міністерством юстиції України. Уповноважений орган з питань реєстрації не пізніше п’яти робочих днів з дня надходження заяви вносить до Реєстру громадських об’єднань запис про відмову громадського об’єднання від всеукраїнського статусу.

7. Відомості про всеукраїнський статус громадського об’єднання перевіряються щороку уповноваженим органом з питань реєстрації з даних реєстраційної картки про підтвердження відомостей про юридичну особу, форма якої затверджується Міністерством юстиції України.

8. У разі якщо уповноважений орган з питань реєстрації установить наявність у громадського об’єднання, яке підтвердило свій всеукраїнський статус, меншої кількості відокремлених підрозділів, ніж передбачено частиною першою цієї статті, він надає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об’єднанню письмове повідомлення про наявність підстав для втрати громадським об’єднанням всеукраїнського статусу і вносить до Реєстру громадських об’єднань запис про направлення такого повідомлення.

9. У разі якщо через 60 днів після отримання письмового повідомлення, передбаченого частиною восьмою цієї статті, кількість відокремлених підрозділів громадського об’єднання, за даними Реєстру громадських об’єднань, не відповідатиме вимогам частини першої цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про втрату громадським об’єднанням всеукраїнського статусу та вносить до Реєстру громадських об’єднань відповідний запис. Копія зазначеного рішення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об’єднанню не пізніше наступного дня після його прийняття.

Стаття 20. Акредитація відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації

1. Акредитація в Україні відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації здійснюється уповноваженим органом з питань реєстрації. Відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації акредитується в Україні без надання статусу юридичної особи.

2. Для акредитації в Україні відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації ця організація або уповноважена нею особа подає (надсилає рекомендованим листом з повідомленням про вручення) до уповноваженого органу з питань реєстрації:

1) заяву про акредитацію за формою, що затверджується Міністерством юстиції України;

2) копію документа уповноваженого органу іноземної держави, що підтверджує реєстрацію іноземної неурядової організації;

3) копії установчих документів іноземної неурядової організації;

4) рішення уповноваженого органу іноземної неурядової організації про утворення відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації та призначення його керівника;

5) статут (положення) відокремленого підрозділу у двох примірниках (якщо наявність статуту (положення) передбачена рішенням про утворення відокремленого підрозділу);

6) довіреність на ім’я керівника відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, оформлену відповідно до законодавства держави, в якій видано довіреність;

7) документ про внесення плати за акредитацію в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, крім іноземних неурядових організацій, звільнених від плати за акредитацію на підставі міжнародних договорів України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Документи, зазначені у пунктах 2-6 частини другої цієї статті, мають бути перекладені державною мовою і легалізовані відповідно до законодавства України та з урахуванням порядку, передбаченого національним законодавством держави іноземної неурядової організації.

4. Заява про акредитацію в Україні відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації за наявності всіх необхідних документів розглядається протягом двадцяти робочих днів з дня її надходження.

5. За результатами розгляду заяви уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про акредитацію в Україні відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації або про відмову в акредитації чи про залишення документів без розгляду.

6. У разі відсутності підстав для відмови в акредитації відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, передбачених частиною сьомою цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації в межах строку, передбаченого частиною четвертою цієї статті:

1) приймає рішення про акредитацію відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації;

2) вносить до Реєстру громадських об’єднань відомості про акредитований відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації та цю організацію;

3) видає свідоцтво про акредитацію за зразком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за наявності статуту (положення) відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації - один примірник такого статуту (положення) з відміткою про акредитацію.

7. У разі якщо статут (положення) відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації або установчі документи такої організації, подані на акредитацію, суперечать Конституції України чи законам України, уповноважений орган з питань реєстрації в межах строку, передбаченого частиною четвертою цієї статті, приймає рішення про відмову в акредитації відокремленого підрозділу. Копія рішення про відмову в акредитації відокремленого підрозділу надсилається заявнику рекомендованим листом з повідомленням про вручення не пізніше наступного дня після прийняття рішення.

8. У разі якщо подані документи не відповідають вимогам частин другої і третьої цієї статті, уповноважений орган з питань реєстрації у межах строку, передбаченого частиною четвертою цієї статті, приймає рішення про залишення документів без розгляду та надсилає заявнику рекомендованим листом з повідомленням про вручення копію зазначеного рішення разом з документами, що подавалися для акредитації відокремленого підрозділу.

9. У разі внесення змін до статуту (положення) відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, зміни його керівника, зміни представника іноземної неурядової організації чи продовження строку його повноважень іноземна неурядова організація або уповноважена нею особа письмово повідомляє про такі зміни уповноважений орган з питань реєстрації протягом двадцяти днів після внесення відповідних змін або строку закінчення повноважень відповідно. У прийнятті повідомлення про зміни до статуту відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації може бути відмовлено з підстав, визначених у частині сьомій цієї статті. Копія рішення про відмову у прийнятті повідомлення про зміни до статуту надсилається заявнику рекомендованим листом з повідомленням про вручення не пізніше наступного дня після прийняття рішення.

Розділ III

ПРАВА ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ОБ’ЄДНАНЬ

Стаття 21. Права громадських об’єднань

1. Для здійснення своєї мети (цілей) громадські об’єднання мають право:

1) вільно поширювати інформацію про свою діяльність, пропагувати свою мету (цілі);

2) звертатися у порядку, визначеному законом, до органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб з пропозиціями (зауваженнями), заявами (клопотаннями), скаргами;

3) одержувати у порядку, визначеному законом, публічну інформацію, що знаходиться у володінні суб’єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації;

4) брати участь у порядку, визначеному законодавством, у розробленні проектів нормативно-правових актів, що видаються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування і стосуються сфери діяльності громадського об’єднання та важливих питань державного і суспільного життя;

5) проводити мирні зібрання;

6) здійснювати інші права, не заборонені законом.

2. Громадське об’єднання зі статусом юридичної особи має право:

1) бути учасником цивільно-правових відносин, набувати майнові і немайнові права відповідно до законодавства;

2) здійснювати відповідно до закону підприємницьку діяльність безпосередньо, якщо це передбачено статутом громадського об’єднання, або через створені в порядку, передбаченому законом, юридичні особи (товариства, підприємства), якщо така діяльність відповідає меті (цілям) громадського об’єднання та сприяє її досягненню. Відомості про здійснення підприємницької діяльності громадським об’єднанням включаються до Реєстру громадських об’єднань;

3) засновувати засоби масової інформації для досягнення своєї статутної мети (цілей);

4) брати участь у здійсненні державної регуляторної політики відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

5) брати участь у порядку, визначеному законодавством, у роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, що утворюються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування для проведення консультацій з громадськими об’єднаннями та підготовки рекомендацій з питань, що стосуються сфери їхньої діяльності.

3. Громадське об’єднання зі статусом юридичної особи, створена ним юридична особа (товариство, підприємство) може бути виконавцем державного замовлення відповідно до закону.

Стаття 22. Засади взаємодії громадських об’єднань з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування

1. Держава забезпечує додержання прав громадських об’єднань.

2. Втручання органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб у діяльність громадських об’єднань, так само як і втручання громадських об’єднань у діяльність органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, не допускається, крім випадків, передбачених законом.

3. Органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування можуть залучати громадські об’єднання до процесу формування і реалізації державної політики, вирішення питань місцевого значення, зокрема, шляхом проведення консультацій з громадськими об’єднаннями стосовно важливих питань державного і суспільного життя, розроблення відповідних проектів нормативно-правових актів, утворення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів при органах державної влади, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування, в роботі яких беруть участь представники громадських об’єднань.

4. Проведення в порядку, визначеному законодавством, консультацій з громадськими об’єднаннями щодо проектів нормативно-правових актів, які стосуються правового статусу громадських об’єднань, їх фінансування та діяльності, є обов’язковим.

5. Державний нагляд та контроль за дотриманням закону громадськими об’єднаннями здійснюють органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у порядку, визначеному законом.

Стаття 23. Фінансова підтримка та звітність громадських об’єднань

1. Громадські об’єднання зі статусом юридичної особи мають право на фінансову підтримку за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів відповідно до закону.

2. Громадські об’єднання, які отримують фінансову підтримку за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, зобов’язані подавати та оприлюднювати звіти про цільове використання цих коштів відповідно до закону.

3. Громадське об’єднання зі статусом юридичної особи, створені ним юридичні особи (товариства, підприємства) зобов’язані вести бухгалтерський облік, фінансову та статистичну звітність, бути зареєстрованими в органах державної податкової служби та сплачувати до бюджету обов’язкові платежі відповідно до закону. Надання громадським об’єднанням, створеним ними юридичним особам (товариствам, підприємствам) пільг, у тому числі з оподаткування, здійснюється на підставах та в порядку, визначених законом.

Стаття 24. Власність громадського об’єднання

1. Громадське об’єднання зі статусом юридичної особи для виконання своєї статутної мети (цілей) має право володіти, користуватися і розпоряджатися коштами та іншим майном, яке відповідно до закону передане такому громадському об’єднанню його членами (учасниками) або державою, набуте як членські внески, пожертвуване громадянами, підприємствами, установами та організаціями, набуте в результаті підприємницької діяльності такого об’єднання, підприємницької діяльності створених ним юридичних осіб (товариств, підприємств), а також майном, придбаним за рахунок власних коштів, тимчасово наданим у користування (крім розпорядження) чи на інших підставах, не заборонених законом.

2. Право власності громадського об’єднання зі статусом юридичної особи реалізовує його вищий орган управління в порядку, передбаченому законом та статутом громадського об’єднання. Окремі функції щодо управління майном за рішенням вищого органу управління громадського об’єднання можуть бути покладені на створені ним відповідно до статуту керівні органи, юридичні особи (товариства, підприємства), відокремлені підрозділи таких об’єднань або передані громадським спілкам, утвореним цими громадськими об’єднаннями.

3. У разі саморозпуску громадського об’єднання його майно та кошти після задоволення вимог кредиторів передаються за рішенням такого об’єднання на статутні або благодійні цілі іншому (кільком іншим) громадському об’єднанню, а в разі неприйняття такого рішення - зараховуються відповідно до закону до державного або місцевого бюджету.

4. У разі реорганізації громадського об’єднання його майно, активи та пасиви передаються правонаступнику.

Розділ IV

ОСОБЛИВОСТІ ПРИПИНЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ ОБ’ЄДНАНЬ

Стаття 25. Способи припинення діяльності громадського об’єднання

1. Припинення діяльності громадського об’єднання здійснюється:

1) за рішенням громадського об’єднання, прийнятим вищим органом управління громадського об’єднання, шляхом саморозпуску або реорганізації шляхом приєднання до іншого громадського об’єднання такого самого статусу;

2) за рішенням суду про заборону (примусовий розпуск) громадського об’єднання.

2. Припинення діяльності громадського об’єднання зі статусом юридичної особи має наслідком припинення цієї юридичної особи у порядку, встановленому Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

3. Якщо вартості майна громадського об’єднання зі статусом юридичної особи, яке безпосередньо здійснює підприємницьку діяльність і щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, ліквідатор (ліквідаційна комісія) зобов’язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство такого громадського об’єднання відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Стаття 26. Добровільне припинення діяльності громадського об’єднання

1. Громадське об’єднання має право у будь-який час прийняти рішення про припинення своєї діяльності (саморозпуск).

2. Діяльність громадського об’єднання без статусу юридичної особи вважається припиненою з дня отримання повідомлення про таке рішення від особи, уповноваженої представляти це об’єднання, уповноваженим органом з питань реєстрації. На підставі зазначеного повідомлення уповноважений орган з питань реєстрації вносить відомості про припинення діяльності зазначеного громадського об’єднання до Реєстру громадських об’єднань.

3. Рішення про саморозпуск громадського об’єднання приймається у порядку, встановленому статутом цього об’єднання. Вищий орган управління, який прийняв рішення про саморозпуск громадського об’єднання, створює ліквідаційну комісію або доручає керівному органу здійснювати повноваження ліквідаційної комісії для проведення припинення громадського об’єднання як юридичної особи, а також приймає рішення щодо використання коштів та майна громадського об’єднання після його ліквідації відповідно до статуту.

4. Громадське об’єднання подає (надсилає) рішення про саморозпуск громадського об’єднання до уповноваженого органу з питань реєстрації. До рішення додаються:

1) оригінал свідоцтва про реєстрацію громадського об’єднання (або його дубліката);

2) оригінал статуту громадського об’єднання (або його дубліката);

3) реєстраційна картка на проведення державної реєстрації припинення юридичної особи.

5. Уповноважений орган з питань реєстрації протягом десяти робочих днів з дня отримання документів, зазначених у частині четвертій цієї статті, приймає рішення про визнання або відмову у визнанні рішення про саморозпуск громадського об’єднання.

6. Якщо за наслідком розгляду зазначених у частині четвертій цієї статті документів встановлено відсутність порушень вимог цього Закону, Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», статуту громадського об’єднання, уповноважений орган з питань реєстрації забезпечує внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців відповідного запису та вносить дані про зазначене рішення громадського об’єднання до Реєстру громадських об’єднань.

7. Якщо за наслідком розгляду зазначених у частині четвертій цієї статті документів встановлено порушення вимог цього Закону, Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», статуту громадського об’єднання при прийнятті рішення про саморозпуск, уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення у формі наказу про відмову у визнанні рішення про саморозпуск громадського об’єднання. Невід’ємним додатком до рішення є висновок, який має бути вмотивованим та містити вичерпні підстави відмови. Копія зазначеного рішення видається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадському об’єднанню не пізніше наступного дня після його прийняття.

8. З дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців запису про рішення громадського об’єднання про саморозпуск розпочинається припинення громадського об’єднання як юридичної особи та набуває повноважень ліквідаційна комісія.

9. З дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців запису про рішення громадського об’єднання про саморозпуск таке рішення не може бути скасоване цим громадським об’єднанням.

10. Відмова у визнанні рішення про саморозпуск громадського об’єднання має наслідком втрату чинності зазначеним рішенням.

11. Припинення діяльності громадської спілки не має наслідком припинення юридичних осіб - членів цієї спілки.

Стаття 27. Реорганізація громадського об’єднання

1. Реорганізація громадського об’єднання, яке має статус юридичної особи, здійснюється шляхом його приєднання до іншого громадського об’єднання такого самого статусу. Реорганізація здійснюється на підставі рішення громадського об’єднання, яке приєднується, про припинення діяльності з приєднанням до іншого об’єднання та рішення громадського об’єднання, до якого приєднуються, про згоду на таке приєднання.

2. Вступ громадської організації або громадської спілки до складу громадської спілки не є реорганізацією громадського об’єднання і не має наслідком припинення його діяльності.

3. Про прийняті рішення щодо реорганізації громадського об’єднання шляхом приєднання реорганізоване громадське об’єднання повідомляє уповноважений орган з питань реєстрації. Разом з повідомленням до уповноваженого органу з питань реєстрації подаються:

1) рішення, зазначені у частині першій цієї статті;

2) документи громадського об’єднання, яке приєднується, зазначені у частині четвертій статті 26 цього Закону;

3) документи громадського об’єднання, до якого приєднуються, зазначені у статті 14 цього Закону, якщо внаслідок приєднання громадське об’єднання змінює свій статут та/або найменування.

4. Якщо за наслідками розгляду зазначених у частині третій цієї статті документів не встановлено порушень вимог цього Закону, Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», статутів громадських об’єднань, уповноважений орган з питань реєстрації забезпечує внесення до Єдиного держав-

ного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців відповідних записів та вносить дані про рішення громадських об'єднань, зазначені у частині першій цієї статті, до Реєстру громадських об'єднань.

5. Якщо за наслідком розгляду зазначених у частині третій цієї статті документів встановлено порушення вимог цього Закону, Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», статутів громадських об'єднань при прийнятті рішень щодо реорганізації шляхом приєднання, уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення у формі наказу про відмову у визнанні рішення щодо реорганізації громадського об'єднання. Невід'ємним додатком до рішення уповноваженого органу є висновок, який має бути вмотивованим та містити вичерпні підстави відмови. Копія зазначеного рішення видається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) громадським об'єднанням не пізніше наступного дня після його прийняття.

6. З дня вчинення уповноваженим органом з питань реєстрації дій, зазначених у частині четвертій цієї статті, розпочинається припинення громадського об'єднання. З цього часу керівний орган громадського об'єднання може здійснювати лише повноваження комісії з реорганізації, якщо такі повноваження покладені на нього вищим органом управління громадського об'єднання.

7. З дня прийняття уповноваженим органом з питань реєстрації рішення, зазначеного у частині четвертій цієї статті, рішення щодо реорганізації громадського об'єднання не можуть бути скасовані відповідними громадськими об'єднаннями.

8. Відмова у визнанні рішення щодо реорганізації громадського об'єднання має наслідком втрату чинності зазначеним рішенням та продовження самостійної діяльності відповідних громадських об'єднань.

Стаття 28. Заборона громадського об'єднання

1. Громадське об'єднання може бути заборонено судом за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації в разі виявлення ознак порушення громадським об'єднанням вимог статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону. Заборона громадського об'єднання має наслідком припинення його діяльності у порядку, встановленому цим Законом, та виключення з Реєстру громадських об'єднань.

2. Справа про заборону громадського об'єднання розглядається у порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України.

3. У разі прийняття рішення про заборону громадського об'єднання майно, кошти та інші активи громадського об'єднання за рішенням суду спрямовуються до державного бюджету.

4. На виконання рішення суду про заборону громадського об'єднання уповноважений орган з питань реєстрації вносить відповідний запис до Реєстру громадських об'єднань. Припинення діяльності громадського об'єднання, щодо якого прийнято рішення про заборону, здійснюється у порядку, визначеному статтею 29 цього Закону.

5. Інші підстави для заборони діяльності громадського об'єднання, крім зазначених у частині першій цієї статті, не допускаються.

Стаття 29. Порядок припинення громадського об'єднання

1. Припинення громадського об'єднання включає:

1) припинення внутрішньоорганізаційної діяльності громадського об'єднання;

2) припинення громадського об'єднання як юридичної особи.

2. Припинення діяльності громадського об'єднання розпочинається з дня, зазначеного у частині восьмій статті 26, частині шостій статті 27 цього Закону, з дня набрання законної сили рішенням суду про заборону цього громадського об'єднання. З цього ж дня припиняється членство (участь) у громадському об'єднанні.

3. Припинення внутрішньоорганізаційної діяльності громадського об'єднання, у тому числі передання до відповідних архівних установ документації громадського об'єднання, здійснюється протягом 60 днів з дня, зазначеного у частині другій цієї статті. Протягом встановленого часу управління поточними справами громадського об'єднання, спрямованими на припинення його діяльності, здійснює керівний орган громадського об'єднання. Після завершення зазначених дій діяльність керівного органу громадського об'єднання припиняється (за винятком покладених на нього повноважень ліквідаційної комісії, комісії з реорганізації).

4. Припинення громадського об'єднання як юридичної особи не може бути зупинено або скасовано цим об'єднанням після дня, зазначеного у частині другій цієї статті.

5. У разі прийняття судом рішення про припинення юридичної особи громадського об'єднання з підстав, зазначених у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», громадське об'єднання протягом шести місяців в довільній формі повідомляє уповноважений орган з питань реєстрації про продовження діяльності без статусу юридичної особи та надає відомості про особу (осіб), уповноважену представляти громадське об'єднання, в обсязі, визначеному пунктом 3 частини другої статті 16 цього Закону.

6. У разі неотримання уповноваженим органом з питань реєстрації протягом шести місяців повідомлення громадського об'єднання про продовження діяльності без статусу юридичної особи уповноважений орган з питань реєстрації вносить до Реєстру громадських об'єднань запис про припинення діяльності громадського об'єднання.

Стаття 30. Припинення діяльності відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації

1. Діяльність відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації припиняється на підставі:

1) рішення іноземної неурядової організації, відокремлений підрозділ якої акредитовано в Україні;

2) рішення уповноваженого органу з питань реєстрації у разі закінчення терміну дії довіреності на ім'я керівника відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, оформленої відповідно до законодавства держави, в якій видано довіреність;

3) рішення суду про заборону відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації.

2. Уповноважений орган з питань реєстрації вносить до Реєстру громадських об'єднань запис про припинення діяльності відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації на підставі письмового повідомлення іноземної неурядової організації протягом трьох робочих днів з дня його отримання.

3. Уповноважений орган з питань реєстрації вносить до Реєстру громадських об'єднань запис про припинення діяльності відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації у разі, якщо довіреність не продовжена або не видана на новий строк після спливу тридцятиденного строку з дня закінчення строку довіреності.

4. Діяльність відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації може бути заборонена в судовому порядку у разі порушення таким відокремленим підрозділом положень статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону, положень інших законів, якими встановлюються обмеження щодо утворення і діяльності громадських об'єднань в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей, за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації.

5. Справа про заборону відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації розглядається у порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України.

6. У разі припинення акредитації відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації уповноважений орган з питань реєстрації приймає рішення про скасування відповідного запису в Реєстрі громадських об'єднань.

Стаття 31. Відповідальність за порушення законодавства

1. Посадові особи органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, громадяни, іноземці, особи без громадянства за порушення законодавства про громадські об'єднання несуть відповідальність у порядку, встановленому законом.

2. Громадські об'єднання, відокремлені підрозділи іноземних неурядових організацій за порушення законодавства несуть відповідальність, передбачену цим та іншими законами України.

3. Участь у діяльності громадського об'єднання, відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, діяльність яких заборонена в судовому порядку, тягне за собою адміністративну відповідальність, якщо законом не передбачено інший вид юридичної відповідальності.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2013 року.

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня введення цього Закону в дію:

Закон України «Про об'єднання громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 504; 1993 р., № 46, ст. 427; 1998 р., № 10, ст. 36; 1999 р., № 26, ст. 220; 2001 р., № 9, ст. 38, № 44, ст. 232; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247; 2005 р., № 11, ст. 205, № 51, ст. 550; 2006 р., № 26, ст. 215; 2008 р., № 25, ст. 240; 2009 р., № 32-33, ст. 485; 2010 р., № 37, ст. 496; 2011 р., № 6, ст. 41);

Постанову Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України "Про об'єднання громадян"» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 505).

3. Права та обов'язки, встановлені законами України для громадських організацій, поширюються на всі громадські об'єднання.

4. Громадські організації, їх спілки (союзи, асоціації, інші об'єднання громадських організацій), легалізовані на день введення цього Закону в дію шляхом реєстрації або повідомлення про заснування, не потребують їх перереєстрації або повторного подання документів для повідомлення. Статути (положення) громадських організацій, спілок громадських організацій мають бути приведені у відповідність із цим Законом протягом п'яти років з дня введення його в дію. Реєстрація змін до статуту (положення), пов'язаних з введенням цього Закону в дію, здійснюється без справляння плати за реєстраційні дії протягом п'яти років з дня введення цього Закону в дію.

5. Вимоги статті 10 цього Закону не поширюються на громадські організації, їх спілки (союзи, асоціації, інші об'єднання громадських організацій), легалізовані на день введення цього Закону в дію шляхом:

1) реєстрації - до прийняття такими організаціями, спілками рішень щодо зміни їх назви;

2) повідомлення про заснування - до прийняття такими організаціями, спілками рішень щодо зміни їх назви або щодо їх реєстрації як юридичних осіб.

6. При застосуванні положення частини четвертої статті 10 цього Закону в частині вимоги відмінності власної назви громадського об'єднання від власних назв інших громадських об'єднань враховуються власні назви громадських об'єднань, які повідомили про своє заснування або внесли зміни до найменування з дня введення цього Закону в дію, та усіх зареєстрованих громадських об'єднань.

7. Всеукраїнські та міжнародні громадські організації, зареєстровані на день введення цього Закону в дію, вважаються громадськими організаціями, що підтвердили свій всеукраїнський статус. Місцеві осередки таких громадських організацій можуть враховуватися для цілей частин сьомої - дев'ятої статті 19 цього Закону як їх відокремлені підрозділи протягом строку, визначеного пунктом 8 цього розділу.

8. Правовий статус місцевих осередків громадських організацій, які діяли зі статусом юридичної особи на день введення цього Закону в дію, має бути приведений у відповідність із цим Законом протягом п'яти років з дня введення його в дію. Рішення про припинення таких осередків як юридичних осіб приймається вищим органом управління громадської організації. Правонаступником майна, активів та пасивів таких осередків є відповідна громадська організація.

9. З дня введення цього Закону в дію спілки громадських організацій (союзи, асоціації, інші об'єднання громадських організацій), легалізовані на день введення цього Закону в дію, визнаються громадськими спілками, утвореними на підставі цього Закону, за якими зберігаються всі права та обов'язки, які вони мали на день введення цього Закону в дію, якщо вони не суперечать цьому Закону.

10. Громадські організації, їх спілки (союзи, асоціації, інші об'єднання громадських організацій), крім громадських організацій та спілок, зареєстрованих виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, мають право протягом двох років з дня введення цього Закону в дію звернутися до органу, який здійснював їх реєстрацію до дня введення цього Закону в дію, із заявою про передачу їхніх справ до уповноваженого органу з питань реєстрації за своїм місцезнаходженням з метою проведення реєстраційних дій. Така справа передається відповідному органу протягом трьох робочих днів з дня надходження заяви. Після закінчення дворічного строку органи, які здійснювали реєстрацію громадських організацій та спілок до ведення в дію цього Закону, забезпечують пересилання реєстраційних справ громадських організацій та спілок до уповноважених органів з питань реєстрації за місцезнаходженням громадських організацій та спілок.

11. Громадські організації, їх спілки (союзи, асоціації, інші об'єднання громадських організацій), легалізовані на день введення цього Закону в дію, подають (надсилають поштовим відправленням) документи для вчинення реєстраційних дій до уповноваженого органу з питань реєстрації за своїм місцезнаходженням. Строк розгляду повідомлення про зміни до статуту, зміну у складі керівних органів, зміну місцезнаходження громадських організацій та спілок, зазначених у цьому пункті, продовжується на час пересилання реєстраційних справ громадських організацій та спілок. Для формування реєстраційних справ громадських організацій та спілок, зареєстрованих виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, документи подаються разом з копіями статутів (положень) та свідоцтв про реєстрацію громадської організації, спілки, засвідченими печаткою такої організації, спілки.

12. Виконавчим органам сільських, селищних, міських рад, які здійснювали делеговані повноваження щодо реєстрації громадських організацій, до дня введення цього Закону в дію забезпечити передачу уповноваженому органу з питань реєстрації відомостей щодо громадських організацій, зареєстрованих (легалізованих) відповідними виконавчими органами на день набрання чинності цим Законом, та щодо реєстраційних дій, які вчинятимуться відповідними виконавчими органами з дня набрання цим Законом чинності до дня введення його в дію. У разі наявності розбіжностей між відомостями, переданими виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, та відомостями, наданими громадськими організаціями та спілками відповідно до пункту 11 цього розділу, уповноважений орган з питань реєстрації бере до уваги відомості, надані виконавчими органами сільських, селищних, міських рад.

13. Громадські організації, легалізовані на день введення цього Закону в дію шляхом повідомлення про заснування, протягом шести місяців з дня введення цього Закону в дію визначають особу (осіб), уповноважену представляти громадське об'єднання, з дотриманням вимог частини шостої статті 9 цього Закону та подають відомості щодо цієї особи (осіб), передбачені пунктом 3 частини другої статті 16 цього Закону, до уповноваженого органу з питань реєстрації.

14. Кабінету Міністрів України з метою створення належних умов для реалізації цього Закону:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

2) вжити заходів до приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з введенням у дію цього Закону, шляхом:

а) приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

б) забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом та прийняття ними нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

в) визначення порядку ведення Реєстру громадських об'єднань та обміну відомостями між цим Реєстром і Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) забезпечити на момент введення в дію цього Закону функціонування Реєстру громадських об'єднань на основі Єдиного реєстру громадських формувань;

4) вжити інших заходів до реалізації цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4572-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення в період проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення в період проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 5, ст. 37) такі зміни:

1) частину другу статті 3 виключити;

2) друге речення абзацу четвертого пункту 2 статті 6 «Прикінцеві положення» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4601-VI.

Закон України

Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» щодо зупинення чи припинення членства в політичній партії

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118; 2005 р., № 34, ст. 437; 2009 р., № 36-37, ст. 511) після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Громадянин України має право в будь-який час зупинити чи припинити своє членство в політичній партії шляхом подання заяви до відповідних статутних органів політичної партії. Членство в політичній партії зупиняється чи припиняється з дня подання такої заяви та не потребує додаткових рішень. З цього ж дня припиняється перебування громадянина України на будь-яких виборних посадах в політичній партії».

У зв'язку з цим частини шосту - восьму вважати відповідно частинами сьомою - дев'ятою.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4624-VI

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» такі зміни:

1. У статті 1:

у частині першій цифри «332.821.347,3», «288.177.480,1» і «44.643.867,2» замінити відповідно цифрами «366.621.071,1», «317.407.913» і «49.213.158,1»;

у частині другій цифри «358.010.376,4», «312.774.237,9» і «45.236.138,5» замінити відповідно цифрами «391.810.100,2», «342.004.670,8» і «49.805.429,4».

2. У статті 4:

у пункті 10 цифри «80» замінити цифрами «70»;

доповнити пунктами 34-38 такого змісту:

«34) надходження від сплати податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), підприємств електроенергетичної та вугільної галузей із податку на прибуток та нараховані суми податку на прибуток підприємств електроенергетичної галузі, які виникли в результаті виконання статті 23 цього Закону;

35) надходження від сплати податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), підприємств електроенергетичної та вугільної галузей з податку на додану вартість;

36) надходження від сплати податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), підприємств вугільної галузі з плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення;

37) надходження від сплати податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), підприємств електроенергетичної та вугільної галузей із сплати частини прибутку (доходу) та дивідендів (доходу), нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, у статутних капіталах яких є державна власність;

38) надходження від сплати дивідендів (доходу), нарахованих на акції (частки, паї) за результатами фінансово-господарської діяльності за 2011 рік публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України».

3. У статті 6:

в абзаці першому слова і цифри «надаються на суму 5.000.000 тис. гривень за такими можливими напрямами» замінити словами і цифрами «можуть надаватися в обсязі до 15.000.000 тис. гривень»;

у пункті 1:

абзац перший викласти у такій редакції:

«1) за рішенням Кабінету Міністрів України для забезпечення повного або часткового виконання боргових зобов'язань за запозиченнями, суб'єктів господарювання - резидентів України державного сектору економіки, за такими можливими напрямами»;

абзац другий після слів «за запозиченнями» доповнити словами «у тому числі для будівництва автотранспортної магістралі через р. Дніпро в м. Запоріжжі»;

пункт 2 викласти у такій редакції:

«2) на підставі міжнародних договорів України за такими можливими напрямами: фінансування інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку економіки України, в тому числі експортоорієнтованих проектів».

4. Пункт 1 статті 8 доповнити словами «на будівництво (реконструкцію) та придбання житла».

5. У статті 9:

пункт 36 після слів «індивідуальних сільських забудовників» доповнити словами «на будівництво (реконструкцію) та придбання житла»;

доповнити пунктом 48 такого змісту:

«48) субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії та послуг з централізованого водопостачання та водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи місцевого самоврядування (за рахунок джерел, визначених пунктами 34-38 статті 4 цього Закону)».

6. Статтю 11 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії та послуг з централізованого водопостачання та водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи місцевого самоврядування».

7. У частині першій статті 14 слова і цифри «для дітей - 50 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів - 80 відсотків» замінити словами і цифрами «для дітей з 1 січня - 50 відсотків, з 1 липня - 75 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів з 1 січня - 80 відсотків, з 1 липня - 100 відсотків».

8. Доповнити статтями 23 та 24 такого змісту:

«Стаття 23. Установити, що перерахування субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії та послуг з централізованого водопостачання та водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи місцевого самоврядування, здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Установити, що у 2012 році кошти, отримані місцевими державними адміністраціями від замовників будівництва енергетичних об'єктів магістральних мереж на виконання цільових заходів з відчуження земельних ділянок, які перебувають у приватній власності фізичних або юридичних осіб, зараховуються до спеціального фонду державного бюджету як власні надходження бюджетних установ та спрямовуються місцевими державними адміністраціями на ці заходи відповідно до укладених угод із замовником будівництва та окремого кошторису витрат на заходи, затвердженого головою місцевої державної адміністрації».

9. Доповнити «Прикінцеві положення» пунктом 6 такого змісту:

«6. Кабінету Міністрів України забезпечити в двомісячний строк прийняття рішення про проведення відкритих конкурсів на укладення угод про розподіл продукції, включаючи ділянки надр у межах континентального шельфу Чорного моря, передбачивши в умовах їх проведення надання переваги при визначенні переможця конкурсу за розміром зобов'язань інвестора щодо сплати премії за підписання угоди про розподіл продукції до загального фонду державного бюджету».

10. Внести зміни до додатків № 1, № 3, № 4, № 5, № 7 та № 8 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» відповідно до додатків №№ 1-6 до цього Закону.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім абзацу другого пункту 2 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 липня 2012 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
12 квітня 2012 року.
№ 4647-VI.

Центр Луцька відтепер мистецький

Віднині Луцьк має свою «Мистецьку вулицю». Нею стала пішохідна магістраль у центрі міста, що носить ім'я Лесі Українки. Щосуботи, щонеділі та у свята тут матимуть змогу виступати творчі колективи, а художники, народні майстри — показувати і продавати свої вироби. Є затишний куточок, де спілкуватимуться поети, письменники, художники, журналісти. Першу таку творчу імпрезу в понеділок організувала обласна організація Національної спілки письменників на чолі з головою Олегом Потураєм.

У замку Любарта, в підземеллях розташованої тут церкви Іоанна Богослова (XII ст.), великодні піснеспіви пролунали у виконанні хору вихованців Волинської духовної семінарії УПЦ. А на дзвіниці виступали як професійні дзвонарі, так і всі бажаючі. Було організовано майстер-клас.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Народним майстрам і художникам затишно на «Мистецькій вулиці».

Хресна хода завершилася масовим богослужінням

Загальноміська хресна хода на честь Воскресіння Христового відбулася 15 квітня у Вінниці. З усіх православних храмів віряни пройшли колонами до центру міста, де стоїть Воскресенська церква. Тут святкове богослужіння провів митрополит Вінницький і Могилів-Подільський Симеон.

Дорогою учасники ходи, дорослі та діти, читали молитви, співали пісень, раділи світлій новині про Воскресіння Христа.

Володимир Єгоров ніс на руках маленького сина. «У нас із Федором (так звати хлопчика) це вже друга хода, — каже батько. — Перший раз пройшли набагато довшу дорогу, майже двадцять кілометрів. Торік був хресний хід з Вінниці до райцентру Калинівка. І ми здолали цей шлях». Поруч із Володимиром ішли дружина і ще одна їхня дитина.

Віряни кажуть, що під час такого заходу їхні серця б'ються в унісон. У дорозі завжди легко думається. А думки їхні — про Всевишнього, про світле і чисте в житті людини. Створюється відповідна аура, в якій хочеться залишатися надовго, бо в мирському житті, на жаль, домінують інші традиції.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Як запоріжці Великдень святкували

Великдень у Запоріжжі минув із рекордною для таких свят кількістю викликів, як стверджують місцеві лікарі «швидкої». Причина більшості — надмірне вживання алкоголю. Зокрема, в Мелітополі довелося надавати допомогу і 12-річній дівчинці...

Наступного дня, 16 квітня, місцева влада влаштувала народне свято. Відбулася традиційна хресна хода з правого берега на Хортицю з іконою Спасителя XIX століття. Після короткого богослужіння в січовій церкві дали концерт народні колективи. Пізніше, вже без програми, люди закружляли в хороводах. Під час свята на території комплексу діяв режим «відкритих дверей» і працювало традиційне містечко народних майстрів.

Попри те, що до Хортиці виділили додатковий автобусний маршрут, приватні авто заполонили всі під'їзди до комплексу «Запорозька Січ». Колона розтягнулася щонайменше на півтора кілометри в обидва боки дороги через острів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.
Фото автора.

ФОТОФАКТ

Уперше в історії Черкас на Соборній площі відкрито пам'ятник писанці — символу Христового Воскресіння. Її автор — заслужений майстер народної творчості України депутат Черкаської обласної ради Ольга Мартинова.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

У «Гаморі» викували писанку

У селі Лисичове, де збереглася чи не єдина в Україні водяна кузня «Гамора», із заліза викували... писанку. Автор цієї роботи — коваль Михайло Пилипчинець. Саме залізне яйце важить майже чотири кілограми. Воно й стало родзинкою цього своєрідного свята «Великодня писанка від Гамори», що його започаткував відділ культури та туризму Іршавської райдержадміністрації. Водночас гуртківці різних шкіл району та місцеві мешканці демонстрували майстер-класи з виготовлення великодніх яєць.

Навіть заступник голови РДА Мирослава Кула разом із майстринями вправно орудувала писчиком. Не менш цікаво було спостерігати за тим, як писанки роблять із глини. У спеціальну форму з гіпсу закладають елементи орнаменту у вигляді джгутиків та кружечків. Вони заліплюються шаром глини, після чого виймаються і випалюються. Показували, і як наші пращури вишивали на писанках. Зазвичай для цього використовували нитки, що залишилися після ткання доріжок-покрівців. Малюнки запозичувалися із вишиванок. Із паперу виготовляли своєрідні листівки. На очах у всіх художньо обробляли деревину. За матеріал використовували фанеру. Кілька хвилин — і підставка для писанки готова. Робили її у вигляді півнів, курок. Із цими техніками писанкарства ознайомлювали керівники гуртків при районному будинку народної творчості Михайло Глушко, Лариса Ісак та викладач Приборжавської дитячої школи мистецтв Антоніна Дурда.

Іван КОПОЛОВЕЦЬ,
Василь НИТКА.
Закарпатська область.

У Кам'янці відкриють туристичний сезон

Відкриття відбудеться у вихідні 20—22 квітня. Церемонію проводять з року в рік, але нині організатори обіцяють ексклюзивні «родзинки».

До уваги мешканців міста у 2012-му пропонують аж 460 масових заходів, серед яких — міжнародні, всеукраїнські, регіональні, обласні, загальноміські, державні, професійні та традиційні народні свята і фестивалі.

Для туристів уперше розроблено концепцію щомісячних етнотурів та свят, а також спортивних, наукових, історико-краєзнавчих заходів.

Для проведення того чи іншого дійства міський бюджет виділяв небагато: 20—30 відсотків від потреби. Але водночас влада стимулювала бізнес до співфінансування — це сотні тисяч гривень щороку. Нині можна говорити про те, що на півдні Хмельниччини є фестивальна столиця.

— Відвідавши наше місто в ці вихідні, турист стане свідком анімаційних перфоменсів фестивалів 2012 року, — розповіла Олена Кузема, керівник департаменту гуманітарної політики.

Можна буде побачити танцювальне шоу PLAZA DANCE «Ратуша» (на кшталт київського Майдансу), почути сучасні поезію та музику від фестивалю MERIDIAN CZERNOWITZ, який відбудеться у вересні, відчути креатив та запал фесту сучасного вуличного мистецтва «РЕСПУБЛІКА», що торік успішно стартував у Кам'янці і знову повернеться до нього восени. Фестиваль середньовічної культури «ФОРПОСТ», який відбудеться на території Старої фортеці, обіцяє пригостити стравами за рецептами давнього минулого. Також у ці дні «одружаться» дві вежі Старої фортеці. На вежу Лянцкорунську вдягнуть найдовшу в Україні фату — с724 метрову. А «нареченим» буде Папська вежа. Рекорд мають занести до Книги рекордів Гіннеса. Дивне «одруження» покритикували на місцевому інтернет-форумі. Мовляв, Стара фортеця, яка була й місцем дислокації військового гарнізону, й тюрмою, тепер може допомогти заробляти гроші весільній агенції, якщо приживеться мода на весілля у твердині.

Серед подій, що варті уваги всіх українців, — українолитовський фест історичної реконструкції «Брама часу» (PORTA TEMPORIS).

Він відбудеться під патронатом мера Вільнюса (Литва) Артураса Зуокаса та міського голови Кам'янця-Подільського Михайла Сімашкевича. Литовці надають великої ваги події, якій цьогоріч виповнюється 650 років, — битві на Синіх Водах. Після неї Поділля та Київщина відійшли до Великого князівства Литовського, і в такий спосіб було вибудувано могутній заслін набігам орди на українські землі та територію сучасної Європи. У Кам'янці-Подільському битву відтворять під фортецею Руська брама.

Отже, побувати в Кам'янці у вихідні — це як зазирнути і в минуле, і в майбутнє. Щоправда, настрій кам'янчанам і туристам істотно зіпсувала «Укрзалізниця». З червня скасують «прямий» потяг №623/624. Відстоюючи «свій» поїзд, громадськість міста виставила намет та зібрала підписи за повернення звичного засобу сполучення з Києвом. Бо, як не крути, ні порту, ні аеропорту тут немає й не планується.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

У ці дні «одружаться» дві вежі Старої фортеці

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**

1.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**

1.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **"Демонтаж, виготовлення та монтаж газоходів котлоагрегату БКЗ -160-100 ПТ № 6"**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" № 32 (5282) від 18.02.2012 р..

4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими **о 15.00 - 12.04.2012 р.**

5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) - **681 982,80 грн.**

6. Інформація про переможця: **ТДВ "Донбасатоменергомонтаж" код ЄДРПОУ 00119712**

6.1. Юридичний адрес: 85612,Донецька обл.., м. Курахове, вул..Плеханова, буд. 30

6.2. Поштова адреса: 85612,Донецька обл.., м. Курахове, вул..Плеханова, буд. 30

6.3. Телефон / факс: (06278) 3-45-25

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**

2.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**

2.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.**

3. Інформація про предмет закупівлі: **"Капітальний ремонт котлоагрегата БКЗ- 160- 100 ПТ № 6"**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" № 23 (5273) від 07.02.2012 р.

4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими **о 15.00 - 12.04.2012 р.**

5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) - **4 959 831,43 грн.**

6. Інформація про переможця: **ТОВ "Укрмехмонтаж" код ЄДРПОУ 32496183**

6.1. Юридичний адрес: 843027,Донецька обл.., м. Краматорськ, вул-Шадринська, буд. 11

6.2. Поштова адреса: 843027,Донецька обл.., м. Краматорськ, вулШадринська, буд. 11

6.3. Телефон / факс: (0626) 41-34-25

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**

3.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**

3.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.**

4. Інформація про предмет закупівлі: **"Демонтаж, виготовлення та монтаж кубів повітропідігрівників котлоагрегатів БКЗ -160-100 ПТ № 6, 7, 8"**

3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" № 32 (5282) від 18.02.2012 р..

4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими **о 15.00 - 12.04.2012 р.**

5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) - **1 357 845,60 грн.**

6. Інформація про переможця: **ТОВ "Краматорська будівельно - монтажна компанія" код ЄДРПОУ 35062322**

6.1. Юридичний адрес: 84313,Донецька обл.., м. Краматорськ, вул. Машинобудівників, буд. 53

6.2. Поштова адреса: 84313,Донецька обл.., м. Краматорськ, вул. Машинобудівників, буд. 53

6.3. Телефон / факс: (0626) 48-96-66

УВАГА! ТОВ "ВТП "ІЛНА" м. Дніпропетровськ, код ЄДРПОУ 34681408 просить своїх нових контрагентів для відвертання шахрайських дій з боку невизначених осіб вести переговори по стаціонарним телефонам: (0562) 351-321, (056) 374-21-31.

Повідомляємо, що аукціон з продажу майна ФОП Ковтунович Т.І. по справі № 28/8-б, призначений на 18 квітня 2012 року оголошеними, опублікованими в газеті "Голос України" № 27(5277) від 11.02.2012, № 46(5296) від 14.03.2012, № 69(5319) від 14.04.2012, перенесено. Про дату та час проведення аукціону буде повідомлено додатково.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/3096/2012 від 10.04.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ГАЛАКТІОН КОМПАНІ" (код ЄДРПОУ 36726068, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 20-річчя Перемоги, буд. 77) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "КРІЛАЙН ЛТД" (код ЄДРПОУ 37732549, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, буд. 60). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, буд. 60. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ГАЛАКТІОН КОМПАНІ" (код ЄДРПОУ 36726068).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (адреса: вул. Куйбишева, 1а, м. Дніпропетровськ, 49600) по справі № 38/5005/2441/2012 від 05.04.2012 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Запорожпромтехмонтаж" (код ЄДРПОУ 36295614, адреса: вул. Максима Рильського, буд. 137, м. Дніпропетровськ, 49000, банківські реквізити: відсутні) та відкрито ліквідаційну процедуру щодо банкрута, в порядку ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія серія АВ №347056 від 25.06.2007р., адреса: пр. ім. газети "Правда", буд. 8/4, кв. 303, м. Дніпропетровськ, 49081).

Ліквідатор ВАТ "Мелітопольський верстатобудівний завод ім. 23 Жовтня" спільно з ПП "Центр антикризових технологій"

повідомляють про проведення аукціону з реалізації нерухомого майна банкрута, розташованого за адресою: Зап. обл., м. Мелітополь, вул. Дзержинського, 77.

На аукціон виставляється наступне майно:

Лот № 1: будівля Б-2 з прибудовами $Б^1$-1, $Б^2$-3, $Б^3$-2, $Б^4$-1, $Б^5$-1, заг. площею 5503,9 кв.м., 1935 р. п.

Початкова ціна продажу: 1822162,00 грн. з ПДВ.

Лот № 2: будівля Д-1 з прибудовами $Д^1$-1, $Д^2$-1, $Д^3$-3, д-1, $Д^4$-1, $Д^5$-1, $Д^6$-1, $Д^7$-1, з підвалами під $Д^3$-3 - пд і під $Д^6$-1 - пд1, сходовою клітиною $д^1$-3, заг. площею 1280,7 кв.м., 1906-1980 р.п.

Початкова ціна продажу: 308966,00 грн. з ПДВ.

Лот № 3: будівля Ж-2 з прибудовами ж-1, $ж^1$-1, $Ж^1$-1, навісом $ж^2$, заг. площею 860,5 кв.м., 1948 р.п.

Початкова ціна продажу: 316605,00 грн. з ПДВ.

Лот № 4: будівля З-2 з прибудовами $з^1$-2, $з^2$-1, $з^3$-1, $З^1$-2, навісом з, підвалом під З-2 - пд, заг. площею 634,3 кв.м., 1967 р.п.

Початкова ціна продажу: 440183,00 грн. з ПДВ.

Гарант. внески у розмірі 10 % початкової ціни продажу сплачуються на р/р ПП "Центр антикризових технологій" на р/р 26002611801 в АТ "МетаБанк" м. Запоріжжя, МФО 313582, код ЄДРПОУ 33869294.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 04 травня 2012 р. включно з 10.00 до 17.00 годин за адресою: м. Запоріжжя, бул. Шевченко, 65.

Умови участі в аукціоні та порядок ознайомлення з майном - за тел.: (061) 224-34-17.

Аукціон відбудеться 08 травня 2012 р. о 14.00 за адресою: м. Запоріжжя, бульв. Шевченко 65.

Південна Товарна Біржа оголошує про проведення відкритих торгів (аукціону) по продажу майна

На відкриті торги (аукціон) виставляється наступне майно, розташоване у Миколаївській області з початковою вартістю:

Лот№1-ГАЗ 3221 3, білий, № двиг.42150010505550, № шас. 0020790, № куз. 32210010023340, д/н 05132 НК НІС 254796, - оціночна вартість 5331,00 грн.;**Лот№2**-ВАЗ 2109 3, сірий, № двиг. 21113540636, № шас. 0, № куз. ХТА21093033410769, д/н 50053 НК НІС 301813 - стартова вартість 8090,00 грн.;**Лот№3**-КАМАЗ 5320, оранжевий, № двиг. BN, № шас. 5320156840, № куз. 0, д/н 03276 НК НІС 301197 - стартова вартість 8090,00 грн.;**Лот4**-КАМАЗ 5320, червоний, № двиг. 774474, № шас. 85, № куз. 0, д/н 03650 НК НІС 258911, - стартова вартість 11186,00 грн.;Л**от№5**-КАМАЗ 5320, зелений, № двиг. 081569, № шас. 53200273229, № куз. 0, д/н 03801 НК НІС 258912, - стартова вартість 12944,00 грн.; **Лот№6**-ГАЗ 3102, білий, № двиг.402253900, № ХТН3102023626, № куз. 24637, д/н 04577 НК НІС 213871, - оціночна вартість 5593,00 грн.;**Лот№7**-ПП, зелений, № двиг. 0, № шас. XTV832800009750, № куз. 0, д/н 07002ІІІ НІС 219139, - оціночна вартість 2996,00 грн.;**Лот№8**-ОДАЗ 9357, зелений, № двиг.0, № шас. 0002964, № куз. 0, д/н 05329 НІ НІС 195247, - оціночна вартість 3995,00 грн.;**Лот№9**-ГАЗ 3302, синій, № двиг.4026044997, № шас.ХТН330210S1550655, № куз. 0, д/н 3192 НІМ НІС 192399, - оціночна вартість 4994,00 грн.;**Лот№10**-ДС 10, зелений, № двиг.0, № шас 838590, № куз. 0, д/н 04305 НІ НІС 163104, - оціночна вартість 2397,00 грн.;**Лот№11**-ЗИЛ 130 В1, зелений, № двиг.22, № шас. 2156100, № куз. 0, д/н 5273 НІМ НІС 156826, - оціночна вартість 5593,00 грн.;**Лот№12**-КАВЗ 3271, червоний, № двиг. 61650, № шас. 1417963, № куз. АВТОВУС0023502, д/н 3202 НИП НІС 124411, - оціночна вартість 2197,00 грн.;**Лот№13**-ПАЗ 672, синій, № двиг. D245003047, № шас. 0, № куз. 8605503, д/н 2629 НІМ НІС 073607, - стартова вартість 6292,00 грн.;**Лот№14**-ЗИЛ-ММЗ 554М, синій, № двиг.113845, № шас. 2224913, № куз. 0, д/н 2630 НІМ НІС 073608, - стартова вартість 5933,00 грн.;**Лот№15**-ГАЗ 13, чорний, № двиг.2171407, № шас. 0003151, № куз. 3267, д/н 1710 НІА НІС 046603, - оціночна вартість 1997,00 грн.;**Лот№16**-Комплекс будівель і споруд, с. Баловне р-н.Новоодеський - оціночна вартість - 850 380 грн.**Лот№17**-Комплекс будівель і споруд, 1-а Слобідська, м.Миколаїв - оціночна вартість - 1769000,00 грн.(без ПДВ);

Особи, які бажають прийняти участь в аукціоні сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ та гарантійний внесок у розмірі від 10 % від початкової вартості майна на р/р 2600501690746 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС БАНК" МФО 321983, ЄДРПОУ 13854212.

Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються за адресою: м. Миколаїв, вул.Нікольська,32-а до 16.05.2012р. Аукціон відбудеться 18.05.2012р. о 13-00 год., за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська,32-а. Детальна інформація може бути отримана за вищезазначеною адресою.

ТОВ "ТД "Волес Мед"

(код ЄДРПОУ 36291274) на виконання рекомендацій Антимонопольного комітету України *повідомляє* про здійснення викупу (вилучення з обороту) продукції, яка реалізовувалася під назвою "Калоприймач "Волес". Модель 6300" і "Калоприймач "Волес". Модель 8900". Для здійснення операції з викупу та за додатковою інформацією просимо звертатися до офісу ТОВ "ТД "Волес Мед": м. Київ, пр. Героїв Сталінграда, 4, корп. 5, та за **тел./факс 044-581-11-49, e-mail:sale@voles.com.ua**

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4) від 27.03.2012 року по справі № 5009/819/12 фізичну особу-підприємця Полторацького Івана Олександровича (іден. номер 3036516255), адреса: 69002, м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 42, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Загрія Романа Олеговича (ліцензія АВ № 397351 від 01.12.2008 р., 69123, м. Запоріжжя, а/с 52).

Строк для пред'явлення кредиторських вимог до боржника встановлено в один місяць з моменту публікації цього оголошення.

Продається заставне майно боржників:

1. Цілісний майновий комплекс виробничих та адміністративних приміщень загальною площею 18024,6 $м^2$ (виробничих - 12 555,5 $м^2$, адміністративних - 5469,1 $м^2$), розташований за адресою: м. Полтава, вул. Харківське шосе, 6а. Розташований в межах міста та одночасно на автодорозі Київ - Харків, забезпечений електричною потужністю 1000 кВт. Вартість 30000000 грн. з ПДВ.

Детальна інформація з питань продажу за тел. 050-304-28-36,050-305-48-26
e-mail:gaidar@poltavabank.com

2. Цілісний майновий комплекс ПАТ "Карлівська меблева фабрика" (Полтавська область, м. Карлівка). Площа виробничих приміщень - 7969,8 $м^2$, адміністративних - 2653,9 $м^2$, площа земельної ділянки - 38000 $м^2$. Підприємство забезпечене електричною потужністю 1000 кВт., залізничною колією. Вартість 11000000 грн. з ПДВ.

Детальна інформація з питань продажу за тел. 050-304-28-36,050-305-48-26
e-mail: gaidar@poltavabank.com

3. Виробничий комплекс Кременчуцького домобудівельного комбінату (м. Кременчук, вул. Ярмаркова, 9. Площа виробничих приміщень - 29469,7 $м^2$, площа земельної ділянки - 38000 $м^2$. Можливий продаж частинами. Ціна договірна.

Детальна інформація з питань продажу за тел. 050-304-28-36, 066-626-40-70
e-mail: gaidar@poltavabank.com

1. Замовник торгів: **приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834.**

1.1. Поштова адреса: **09114, м. Біла Церква, Київська обл., вул. П. Запорожця, 361.**

1.2. Контактні телефон: **(04563) 7 97 43, факс (04563) 7 98 55.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **виконання робіт з модернізації водяного економайзера II ступені котла типу БКЗ-360-140ПТ станц. № 1.**

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 09114, м. Біла Церква, Київська обл., вул. П.Запорожця, 361, кабінет заступника директора, 3-й поверх адміністративного корпусу. Тендерна документація буде направлена поштою, факсом або безпосередньо виконавцю (за його бажанням) протягом трьох днів після отримання факсом запиту про бажання участі у відкритих торгах за вищенаведеною адресою.

4. Додаткова інформація: Детальна інформація зазначається у тендерній документації.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151, р/р 2600001258208 МФО 325365 ХВ ЦФ ПАТ "Кредобанк", оголошує про проведення аукціону по реалізації

Майно, що належить ВАТ "Хмельницька СПМК-525" та розташовано за адресою: м.Хмельницький, Львівське шосе, 14/1. Дата аукціону 27.04.2012р

Адмінбудинок заг. пл. 675,6 кв.м. Стартова вартість 300 027 грн. без ПДВ

Прохідна заг. пл. 17,6 кв.м . Стартова вартість 7 200 грн. без ПДВ

Насосна заг. пл. 14,0 кв.м . Стартова вартість 5 727 грн. без ПДВ

Аукціон проводиться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а) постановою від 02.04.2012 року по справі №5004/207/12 визнано банкрутом Волинське державне виробниче монтажно-пусконалагоджувальне підприємство, 43016, Волинська область, м. Луцьк, вул. Д. Галицького, 5 (р/р 26006090101980 в ВАТ "Унікредит Банк", МФО 303536, код ЄДРПОУ 05450021) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Волинського державного виробничого монтажно-пусконалагоджувального підприємства призначено Пасічника Олександра Олександровича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №547985 від 10.01.2011р., Волинська обл., 43000, м. Луцьк, вул. Гордіюк, 20а/90).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/3107/2012 від 10.04.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "КІТЧ" (код ЄДРПОУ 32723660, адреса: 52005, Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. Теплична, буд. 27-С) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ДЕЙВЕРС ІНВЕСТ" (код ЄДРПОУ 37212057, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, буд. 77). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, буд. 77. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "КІТЧ" (код ЄДРПОУ 32723660).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 24/5005/3166/2012 від 10.04.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ФІНАНС-МЕДІА" (код ЄДРПОУ 37160360, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Приватне підприємство "КУПОЛ" (код ЄДРПОУ 30669413, адреса: 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Кравченко, буд. 9, кв. 18). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Кравченко, буд. 9, кв. 18. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ФІНАНС-МЕДІА" (код ЄДРПОУ 37160360).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 24/5005/3165/2012 від 10.04.2012 р. Приватне підприємство "НИСА" (код ЄДРПОУ 33907381, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, буд. 61) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ГЛАВДНІПРОСТРОЙ" (код ЄДРПОУ 36934025, адреса: 52064, Дніпропетровська обл., с. Сурсько-Литовське, вул. Гоголя, буд. 18-А). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 52064, Дніпропетровська обл., с. Сурсько-Литовське, вул. Гоголя, буд. 18-А. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Приватного підприємства "НИСА" (код ЄДРПОУ 33907381).

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32 (0522)241496) у справі № 5013/1455/11 від 03.04.2012 року Селянське фермерське господарство "Арніка" (28300, Кіровоградська область, Петрівський район, смт. Петрове, вул. Леніна, 19, КОД ЄДРПОУ 20642551, р/р № 2600330143590 в філії "Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Дніпропетровськ", МФО 305437) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ньорбу Анастасію Валентинівну, ліцензія АВ №547904, поштова адреса: 50065, м. Кривий Ріг, а/с 3350, тел. (056)4040398, (067)6391514.

Ліквідатором приймаються заяви кредиторів з поточними грошовими вимогами до банкрута.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003 м.Сімферополь вул. О.Невського/вул.Річна, 29/11) згідно постанови від 03.04.2012р. по справі № 5002-12/604-2012 відкрита процедура банкрутства - розпорядження майном відносно відкритого акціонерного товариства "Племінний завод "Славне" (96230, АР Крим, Роздольненський район, с.Славне, вул. Леніна, 14, ідентифікаційний код 00854204, р/р 26006000831188 в АКБ "Чорноморський банк розвитку та реконструкції" МФО 384577). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Долгорукова Євгенія Геннадійовича (м.Сімферополь вул.Дм.Ульянова, 24, кв. 67, ліцензія арбітражного керуючого серії АВ № 600644 від 1.02.12р.).

СПОРТ

№ 70 (5320) СЕРЕДА, 18 КВІТНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, невеликі дощі, місцями грози. Вітер південно-східний, 7—12 м/с, у південній частині пориви 15—20 м/с. Температура вночі 7—12 тепла, на заході — 1—6 тепла, місцями (у Волинській та Львівській областях — по всій території) на поверхні ґрунту заморозки — від 0 до –3. Удень 18—23 градуси тепла, у західному регіоні — 9—14.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 КВІТНЯ

1648. Богдан Хмельницький прибув у Запорізьку Січ із закликом до повстання проти шляхти. **1889.** Народився український живописець Іван Хворостецький. **1923.** Засновано спортивне товариство «Динамо». **1938.** Прийнято Декларацію про єдність дій українських організацій у Польщі. **1955.** Помер німецький фізик-теоретик, лауреат Нобелівської премії Альберт Ейнштейн. **1961.** У Києві відбулася демонстрація проти закриття Андріївської церкви. **1995.** Київська міська рада прийняла рішення про повернення древнього герба міста Києва із зображенням Архангела Михаїла. **2007.** Україна та Польща здобули право на проведення Чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Стрибки у воду. Москва (Росія). Світова серія. Третій етап. Вишка. Індивідуальні стрибки. 1. Чен Руолінь (Китай) — 391,00; **2. Юлія Прокопчук (Україна) — 358,65;** 3. Гу Ядань (Китай) — 353,20.

Художня гімнастика. Пезаро (Італія). Кубок світу. Другий етап. Вправи з м'ячем. 1. Євгенія Канаєва (Росія) — 28950; 2. Дар'я Дмитрієва (Росія) — 28850; **3. Ганна Різатдінова (Україна) — 2805.**

Важка атлетика. Анталія (Туреччина). Чемпіонат Європи. Представник України Сергій Тагіров отримав бронзову медаль у ривку (вагова категорія до 105 кг), показавши результат 180 кг. У сумі двоборства з результатом 390 кг наш атлет став четвертим.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 26-й тур. **13 квітня.** «Сталь» (Алчевськ) — «Енергетик» (Бурштин). 3:0. «Говерла-Закарпаття» (Ужгород) — «Львів». 4:0. **14 квітня.** «Динамо-2» (Київ) — «Одеса». 0:0. «Зірка» (Кіровоград) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 0:1. «Олімпік» (Донецьк) — «Титан» (Армянськ). 3:0. «Нафтовик» (Охтирка) — «Геліос» (Харків). 1:2. «Арсенал» (Біла Церква) — «Севастополь». 0:1. «Миколаїв» — «Буковина» (Чернівці). 1:2. **16 квітня.** «Нива» (Вінниця) — «Металург» (Запоріжжя). 1:4.

«Говерла-Закарпаття» — 65 очок, «Металург» — 61, «Севастополь» — 54, «Арсенал» — 50, «Кримтеплиця» — 49, «Буковина» — 47, «Геліос» — 40, «Динамо-2» — 37, «Сталь» — 36, «Нафтовик», «Олімпік» — по 32, «Титан» — 29, «Зірка» — 28, «Одеса» — 26, «Миколаїв» — 21, «Нива» — 17, «Енергетик» — 16, «Львів» — 11.

Хокей. Любляна (Словенія). Чемпіонат світу. Дивізіон I. Група А. **15 квітня.** Японія — Угорщина. 1:5 (0:2, 0:2, 1:1). Велика Британія — Словенія. 2:3 (1:2, 1:0, 0:1). **Україна — Австрія. 4:5 (1:1, 2:4, 1:0). 16 квітня. Угорщина — Україна. 3:1 (2:0, 0:1, 1:0).** Австрія — Велика Британія. 7:3 (3:0, 2:2, 2:1). Словенія — Японія. 4:2 (1:0, 1:1, 2:1).

Угорщина — 6 очок, Австрія — 6, Словенія — 6, Україна — 0, Велика Британія — 0, Японія — 0.

Магія рідного дому

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 27-й тур. **13 квітня (п'ятниця). «Оболонь» — «Кривбас». 0:0.** 4 900 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці).

14 квітня (субота). «Олександрія» — «Дніпро». 1:5. 3 500 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Голи:** Гєнєв, 23 — Коноплянка, 55 (п), 90+1, Стрінич, 72, Олійник, 90, Боатенг, 90+2. **Вилучено** Гітченка («Олександрія», 54, фол останньої надії), Стрінича («Дніпро», 77, друге попередження).

«Динамо» — «Ворскла». 3:0. 28 480 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи:** Мілевський, 45+2, Коррea, 49, Шевченко, 63.

«Металіст» — «Іллічівець». 0:0. 25 814 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Київська область).

16 квітня (понеділок). «Металург» — «Арсенал». 1:1. 2 700 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Соарес, 32 — Старгородський, 41 (п).

«Таврія» — «Чорноморець». 2:0. 6 900 глядачів. **Рефері** — Грисьо (Львів). **Голи:** Шиндер, 62, 65.

«Карпати» — «Волинь». 1:0. 7 000 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Гол:** Гладкий, 72.

«Зоря» — «Шахтар». 1:5. 20 000 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Гол:** Сілюк, 72 — Мхітарян, 8, 74, Тейшейра, 16, Адріано, 31 (п), Срна, 77.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**22**	**4**	**1**	**72—16**	**70**
2. «Динамо»	**22**	**4**	**1**	**54—11**	**70**
3. «Металіст»	**16**	**9**	**2**	**48—25**	**57**
4. «Дніпро»	13	6	8	45—33	45
5. «Таврія»	12	7	7	40—29	43
6. «Арсенал»	11	9	7	36—25	42
7. «Металург»	11	5	10	31—27	38
8. «Кривбас»	9	6	12	21—32	33
9. «Ворскла»	8	8	11	32—39	32
10. «Чорноморець»	8	6	13	25—38	30
11. «Волинь»	7	5	15	23—37	26
12. «Іллічівець»	6	7	14	24—41	25
13. «Зоря»	6	5	16	30—54	23
14. «Карпати»	4	8	15	23—46	20
15. «Олександрія»	**4**	**8**	**15**	**23—50**	**20**
16. «Оболонь»	**4**	**7**	**16**	**15—39**	**19**

З м'ячем герой матчу у Львові Олександр Гладкий.

Гра в Луганську нагадувала протистояння удава і кролика. Надто безпомічними були господарі. А от футболісти «Шахтаря» діяли досить професіонально: жодних сентиментів і поблажливості. Трусяться коліна — то й отримайте належне.

А от в Олександрії, де «Дніпро» виграв з таким самим рахунком, ситуація дещо інша. Господарі намагалися чинити відчайдушний супротив. Адже клуб з Кіровоградщини однією ногою вже у Першій лізі.

Стримавши стартові атаки гостей, олександрійці посміливішали. І самі почали загрожувати воротам дніпрян, навіть намагалися пресингувати, заробляти стандарти. Саме за таких обставин і було відкрито рахунок. Салхі виконав штрафний, а Гєнєв виграв боротьбу за м'яч у повітрі і забив.

Після перерви у складі «Дніпра» замість центрального оборонця Чеберячка вийшов нападник Олійник. Уже швидко це принесло користь дніпропетровцям. Надалі забивали тільки вони. І багато.

В матчі проти «Ворскли» у складі динамівців з'явився Денис Гармаш, якого вилучили в поєдинку попереднього туру проти «Шахтаря». Виявляється, що Контрольно-дисциплінарний комітет федерації футболу України розглянув апеляцію київського «Динамо» щодо другої жовтої картки свого півоборонця. І КДК задовольнив її. Тому Гармаш і вийшов проти полтавців. Хоча він через перебір жовтих карток не зіграє в Луцьку проти «Волині», як і його колеги по команді Олег Гусєв й Артем Мілевський. Не зможе сидіти на лаві запасних на стадіоні «Авангард» і наставник «Динамо» Юрій Сьомін, котрий відбуває триматчеву дискваліфікацію.

Але повернімося до скандальної ситуації в Донецьку. КДК ФФУ своїм рішенням поінформував Комітет арбітрів ФФУ щодо встановлення факту, що при складанні свого рапорту рефері матчу Юрій Вакс свідомо замінив підставу попередження Гармаша на «недисциплінову поведінку: затримку поновлення гри» з метою приховування дійсної аргументації, яка не відповідала обставинам епізоду з вилученням футболіста.

Останній рядок в турнірній таблиці залишили «Карпати». Невдалим виявилося для них поле нового стадіону «Арена Львів», де біло-зелені не вигравали. Тому вирішили повернутися до рідного дому — стадіону «Україна». І магія цієї арени подіяла: дві перемоги! В кубковому поєдинку проти «Чорноморця» і от цей непростий виграш у «Волині».

— Тепер битимемося в кожному матчі, що залишилися, — сказав виконувач обов'язків тренера «Карпат» Юрій Дячук-Ставицький. — Попереду в нас три тури випробувань. Але шансів вижити у вищому лізі ми ще не втратили...

Фото Євгена КРАВСА (для «Голосу України»).

Проект, який зацікавив Папу Римського

У мальовничому поліському селі Осницьк Рокитнівського району вже третій рік діє школа верхової їзди. А заснував її місцевий підприємець Микола Кушнір** (на знімку) **— людина з активною життєвою позицією (був депутатом Рокитнівської районної ради трьох скликань), з двома вищими освітами (свого часу закінчив Луцький державний педінститут і Дніпропетровську академію управління бізнесу та права).

— Я завжди прагнув займатися спортом, — каже він. — Тож без вагань обрав професію вчителя фізичного виховання. Це дуже знадобилося, коли я відкрив невеличку школу верхової їзди. Це була моя давня мрія, бо завжди любив коней. І цю любов намагаюся прищепити вихованцям школи.

Підприємець зізнався, що у створення бази школи верхової їзди він вклав півмільйона гривень, а її утримання щороку обходиться у 130 тисяч. Як економіст за другою професією, він уміє рахувати гроші, тож знає: поки що від школи не отримує прибутків — лише моральне задоволення.

— Але коли бачу радість у дитячих очах, розумію, що ті витрати того варті, — зізнається Микола Захарович. — Люблять коней і мої діти: 24-річний син Захар — управний вершник, а от чотирирічна Валерія з моєю допомогою робить лише перші кроки у цій справі, хоча й упевне в сідло посадив доньку, коли їй ще не було і двох років.

А загалом у школі верхової їзди займається 36 дітей із сіл Осницьк, Рокитне, селищ Томашгород і Рокитне. Плату беруть лише за перший курс із двадцяти занять, вона символічна — 200 гривень, а далі діти віком до шістнадцяти років навчаються тут безплатно. Тож знову виникає запитання до засновника школи верхової їзди щодо окупності цього проекту.

— Було б ідеально, якби місцева влада підтримала школу, — розмірковує підприємець. — Я навіть пропонував два варіанти. Перший: створити районну громадську організацію любителів їзди верхи, для підтримки якої можна було б закласти у районному бюджеті 70 тисяч гривень — стільки потрібно на зарплату інструкторам, які навчають дітей. Другий: голова Рокитнівської РДА міг би видати розпорядження щодо створення школи вершників при спортивній школі, котра діє. А, можливо, разом із місцевою владою знайшли б й інші варіанти, щоб заклад розвивався й надалі.

Тим часом, каже наш співрозмовник, залежалися в чиновницьких кабінетах його заяви про виділення земельної ділянки під іподром та вигул коней.

А в тому, що школа верхової їзди потрібна дітям, Микола Кушнір твердо переконаний. Адже це ще й іпотерапія. Він розповів про те, як півтора роки тому сюди прийшов юнак, який мав дискоординацію рухів. Після занять у школі він почуває себе набагато краще, а відтак — й упевненіше: у нього зникли сором'язливість і комплекси.

Підприємець поділився, що збирається й надалі практикувати іпотерапію, для чого відрядить на курси до Санкт-Петербурга одного з своїх інструкторів. До речі, бізнес-план з оздоровлення нації за авторством Миколи Кушніра посів перше місце в Україні і зараз перебуває на розгляді у канцелярії Папи Римського, який свого часу обіцяв підтримку кращому проекту з України у сумі 200 тисяч євро для створення робочих місць у цій сфері.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24242

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»